I G A
AVALĂ
OMÂNĂ

IANA MORALĂ ŞI JURIDICĂ

eia mântuirii noastre
e drumul Dunării spre
ea largă..."

(M KOGĂLNICEANU)

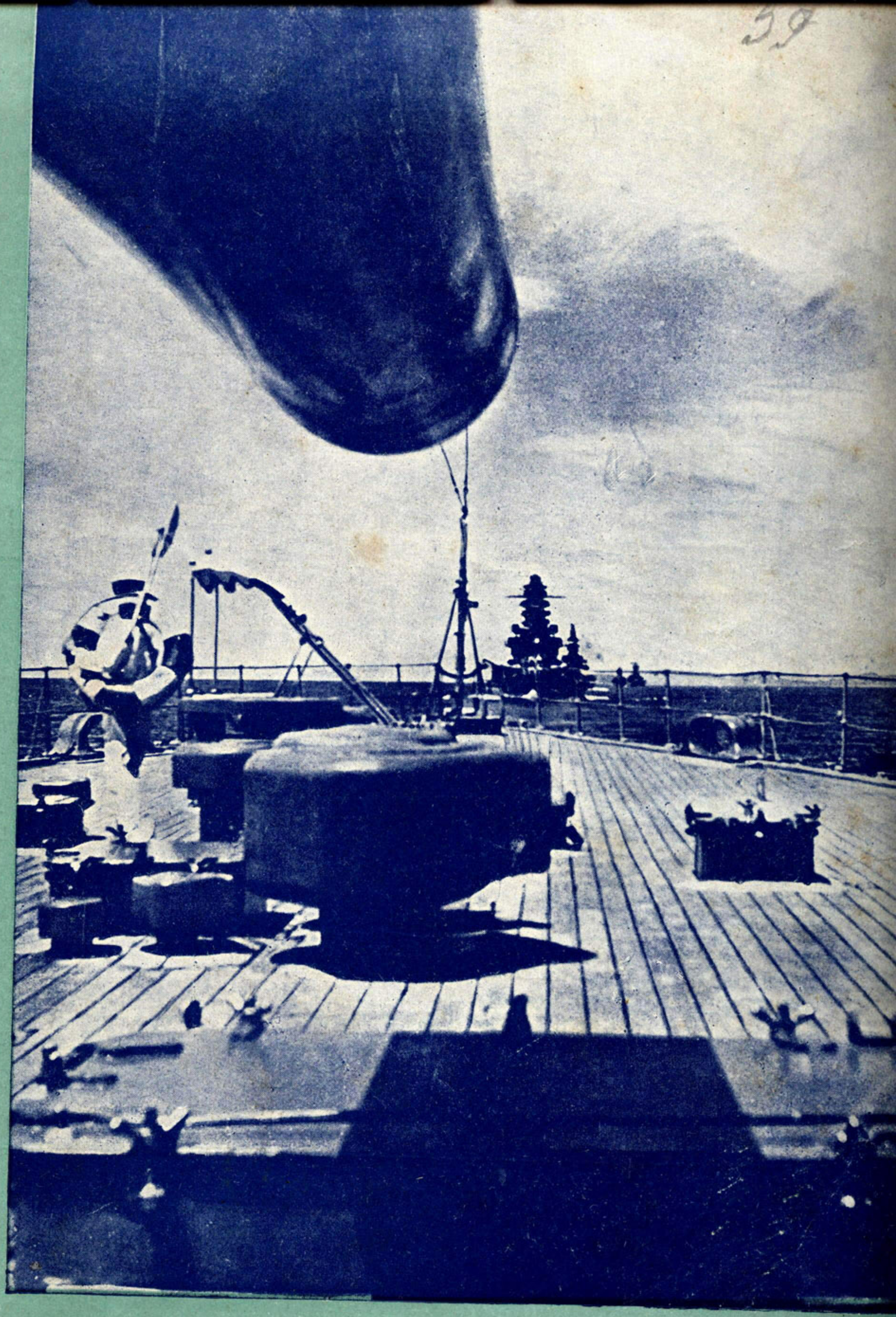

VAS DE LINIE JAPONEZ IN MANEVRĂ.

MAREA NOASTRA

REVISTA PENTRU PROPAGANDĂ, ORIENTAREA ŞI APĂRAREA INTERESELOR PE APĂ

ANUL XI, Nr. 5—6

MAI-IUNIE 1942

MAREA NOASTRA

REVISTA LIGII NAVALE ROMANE

PENTRU PROPAGANDA, ORIENTAREA ŞI APĂRAREA INTERESELOR PE APĂ

Inscrisă în reg. de publicaţiuni periodice al Trib. Ilfov sub nr. 367/938

APARE LUNAR

Cuprinde articole, informaţii şi vederi din marina naţională, marinele străine, navigaţie maritimă, fluvială şi de plăcere. Viaţa porturilor şi viaţa marinarilor, hidroaviaţie, pescărie, turism, sport nautic, literatură, călătorii, ştiri şi fapte nautice.

Intemeiată de (†) JEAN BART — Director : Comandor A. NEGULESCU — Secretar : ION MUCHE

Numărul 5–6

Redacţia şi administraţia : SEDIUL LIGII NAVALE ROMÂNE
Strada Spiru Haret no. 6 — Bucureşti, II — Telefon 5.71.08.

Mai / Iunie 1942

CUPRINSUL:

Lt.-C-dor P. Popescu-Deveselu : Marina noastră în Războiul Reîntregirii . . . . . pag. 97
C'Amiral C. Negru : Oceanul Pacific . . . . . „ 102
Apostol Culea : Tradiţiile vieţii pe apă ale poporului român . . . . . „ 104
C'Amiral C. Negru : Din aspectele Mării . . . . . „ 108
Cridim : Pastel mistic . . . . . „ 106
C-dor A. Roman : Ocolul Mediteranei . . . . . „ 110
Vice Amiral Pfeiffer : Puterea maritimă a Japoniei „ 112
Cronicar : Răsboiul aero-naval . . . . . „ 114
* * * Glasul presei . . . . . „ 118
Lt. Paul Epureanu : Funcţionarii şî L. N. R. . . . „ 122
G-ral Ion Anastasiu : Drumeţii Dunărei . . . . . „ 123
Scarlat Preajbă : Recenzii . . . . . „ 124
* * * Informaţii din ţară . . . . . „ 127
* * * Informaţii din străinătate . . . . . „ 140

Preţul abonamentelor pe un an :

Pentru instituţii, intreprinderi, agenţii . . . . . Lei 1000

Pentru particulari . . . . . „ 400
Pentru străinătate preţul dublu

Membrii Ligii Navale Române primesc revista GRATUIT în schimbul cotizaţiei de 240 lei membrii majori, ofiţeri activi şi pensionari ;
120 lei membrii minori, funcţionari inferiori, studentii, maeştrii militari, subofiţerii activi, pensionari şi comerciali.

Membrii familiilor celor înscrişi în categoriile de mai sus, vor plăti pentru a fi membri ai L.N.R., o cotizaţie de 60 ei fără a primi revista. La înscriere se mai plăteşte 120 lei pentru carnet, insignă şi statut.

Cotizaţia specială pentru tineretul şcolar, universitar şi muncitoresc, (elevi şi premilitari) este de 24 lei anual, primind în schimb GRATUIT revista „MAREA NOASTRĂ PENTRU TINERET". La înscriere se mai plăteşte 100 lei pentru carnet, insignă şi statut

Plata articolelor : Articole originale . 300 lei pagina
Compilări, recenzii 150 „ „
Traduceri . . . . 100 „ „

Articolele vor fi scrise pe o singură faţă, iar desenurile separat executate cu tuş negru.

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ

DE SUB INALTA PREȘIDENȚIE DE ONOARE A

M. S. REGELUI MIHAI I AL ROMANIEI

SEDIUL CENTRAL: STRADA SPIRU HARET No. 6, BUCUREȘTI II

Vă iubiți țara ?
Vă sunt dragi apele noastre, — râuri, fluvii, marea ?
Aveți admirație pentru marinarii noștrii ?

Inscrieți-vă în LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ, care luptă pentru îndrumarea și încurajarea ori cărei activități naționale marinărești și pentru desvoltarea puterii maritime române.

Cotizațiile anuale sunt: 240 lei membrii majori;
120 lei membri funcționari inferiori, studenți.

Fiecare membru primește **GRATUIT** revista „Marea Noastră" organul de propagandă al L. N. R., cu suplimentele ei.

Membrii familiilor celor înscriși în categoriile de mai sus, vor plăti o cotizație de 60 lei fără a primi revista.

La înscriere se mai plătește carnetul de membru 20 lei, insigna 50 lei.

Cotizația anuală a membrilor JUNIORI (sub 21 ani) **este de:**

24 LEI

în schimbul căreia primesc **GRATUIT** revista „Marea Noastră pentru tineret".

La înscriere se mai plătește 5 lei carnetul și 60 lei insigna.

Cei cari doresc a primi și revista „Marea Noastră" vor plăti o cotizație de 120 lei în loc de 24.

TARIFUL PUBLICITĂȚEI:

	1/1	1/2	1/4 pagină
Una lună	2.500.—	2.000.—	1.500.—
3 luni	7.000.—	5.000.—	4.000.—
6 „	12.000.—	8.000.—	6.000.—
12 „	20.000.—	15.000.—	10.000.—

Buletinele, gazetele și revistele primite la Biblioteca L. N. R.

Buletine: Buletinul Pisciculturii românești; Economia; Correspondence economique roumaine; Antigaz; Buletinul Bursei București; Buletinul Direcțiunii Dunării Maritime; Buletinul demografic al României; Buletinul Muzeului Militar Național; Buletinul Muncii.

Gazete: Unirea; Viața; Vremea; Cuvântul Generalului; Gazeta Transilvaniei; Focșanii; Avântul; Gazeta Cărților; Dacia; Universul Sport; Progresul.

Reviste române: România Aeriană; Finanțe și Industrie; Muncitorul național român; C. A. M; Răsăritul; Glasul Tineretului; Revista Soc. științifico-literare Tinerimea Română; Cronica Romanului; Revista Fundațiilor Regale; Revista de Igienă Socială; România Militară; Revista Aeronauticei și Marinei; Revista Infanteriei; Natura; Corespondența economică; Convorbiri literare.

Reviste streine: L'Illustration; Journal de la Marine Marchande; Signal; Tempo; Koralle; Till Rors, L'Illustrazione Italiana; La Moto-Nautica Italiana; L'Italia Marinara; Jadranska Straza.

FILIALELE L. N. R. R.

Localitatea	Preşedinte	Sediul
1. Brăila	General Avramescu	La Grupul nav. grănic.
2. Braşov	General I. Carlaonţ	La Insp. Preg. Prem.
3. C.-Lung (Muscel)	Col. Babeu Zaharia	La Comenduirea Pieţei
4. Calafat	G. Giuică	La căpitănia portului
5. Călăraşi	Col. V. Nica	La căpitănia portului
6. Constanţa	C. Amiral Al. Constantinescu	La Hotel Carol
7. Corabia (Romanaţi)	Col. M. Dobriceanu	La căpit. portului Corabia
8. Berezeni (Fălciu)	Ion C. Neagu, primar	La primăria comunei
9. Drânceni (Fălciu)	Vasile Vasiliu, primar	La primăria comunei
10. Fălciu (Fălciu)	Const. Hermeziu, primar	La primăria comunei
11. Grozeşti (Fălciu)	Primarul comunei	La primăria comunei
12. Lunca Banului (Fălciu)	Ieremia Corcodel, primar	La primăria comunei
13. Scopoşeni (Fălcui)	Gh. Popa, primar	La primăria comunei
14. Stănileşti (Fălciu)	Enache Oancea, primar	La primăria comunei
15. Vetrişoaia (Fălciu)	Gh. Iorga, primar	La primăria comunei
16. Galaţi	Dan Sărăţeanu	Str. Cerealelor, 4
17. Giurgiu	Col. T. Ghigorţ	La Şc. de Piscicultură
18. Iaşi	G-ral H. Dragomirescu	La c-dt. regiunei teritoriale
19. Iveşti (Tecuci)	Părintele Cristea	Parohia Iveşti
20. Piatra-Neamţ	Eftimie Galan	La prefectura judeţului
21. Piteşti	G-ral Vintilă Davidescu	La comand. brigăzii
22. R.-Vâlcea	G-ral Olimpiu Stavrat	La comand. garnizoanei
23. Roman	G-ral C. Constantinescu	La comand. garnizoanei
24. Sighişoara	Col. G. Grecescu	La prefectura judeţului
25. Slatina	G-ral Aurel Aldea	La comand. garnizoanei
26. Sulina	Ing. C. Burghele	La cercul marinei
27. Timişoara	*Dr. V. N. Tăutu*	*La căpitănia portului*
28. Tulcea	Col. N. Mateescu,	La Cercul Militar
29. T. Măgurele	G-ral Al. Ioaniţiu	La comand. garnizoanei
30. T. Severin	V. Netta	La Şantierul naval

O LACRIMĂ pentru harnicile noastre filiale din Bălţi, Cahul, Calmăţui, Cernăuţi, Cetatea Albă, Chişinău, Cluj, Hotin, Ismail, Silistra, Soroca, Tg. Lipcani, Tg. Mureş, Tg. Ungheni. — Membrii acestor filiale, refugiaţi în România liberă, sunt rugaţi a-şi da adresa, pentru a li se expedia revista.

* * *

MEMBRII L. N. R. R. sunt rugaţi a comunica telefonic sau prin scris ori de câte ori nu primesc revista şi ori ce schimbare de adresă. La fiecare expediţie aproape 10% din reviste sunt înapoiate cu menţiunea „necunoscut la adresă".

Adresa Centralei este: Str. Spiru Haret, 6, Bucureşti II, Telefon 5.71.08.

Apel către camarazi

Rolul Ligii Navale Regale Române şi rostul publicaţiilor noastre se ştie că este propaganda pentru răspândirea şi întărirea spiritului marinăresc în massa mare a celor cari iubesc marea şi marina, dar nu o cunosc—mai ales tineretul.

La această muncă, nu trebue să se înhame numai un număr restrâns, care formează comitetele de conducere, ci TOŢI CAMARAZII, trimiţându-ne articole, amintiri, fapte demne de remarcat, glume, anecdote, ca eşind din izolare să facem cât mai cunoscute viaţa şi marina noastră.

Publicaţiile noastre se adresează tuturor, dar trebuesc să fie scrise cât mai mult de marinari. Pentru a le răsplăti munca, s'a aprobat un spor la colaborare.

AVANTAJELE ACORDATE MEMBRILOR L. N. R.

PE BAZA CARNETELOR DE IDENTITATE CU FOTOGRAFIE VIZATE PE 1942

BUCUREŞTI

NAVIGAŢIE

S. M. R.: 20% individual şi 40% în grupuri de cel puţin 20.
S. R. D.: 25% individual şi 50% în grupuri de cel puţin 20.
N. F. R.: 25% individual şi 50% în grupuri de cel puţin 20.

SPORT, BASINURI ŞI LACURI

LACUL HERĂSTRĂU, 50% în zilele de lucru, până la ora 16.
STRANDUL „LIDO": Membrii L.N.R. vor plăti 60 lei plus 13 lei taxele legale în loc de 109 lei.
BĂILE EFORIEI B-dul Elisabeta 5, baie lux, lei 57 în loc de 97 lei; baie cl. I lei 47 în loc de 72 lei.
BAIA MOŞILOR, Str. Câmpul Moşilor 2, tel. 2.50.30, acordă următoarele reduceri: putina, în loc de 84 lei se va da cu 57; aburul, în loc de 64 lei, 47 lei.
BĂILE MELTZER, Str. Căuzaşi 16, tel. 4.91.78, acordă următoarea reducere: 46 lei în loc de 62 lei la băile de aburi cl. I-a.
ADMINISTRAŢIA LACULUI PARCUL CAROL I, acordă 25% pentru membrii L.N.R.

HOTELURI

UNION, Str. Ar. Briand, 6, 10%.
IMPĂRATUL TRAIAN, Cal. Griviţei 177, 20% reducere din tarif.

RESTAURANTE, BERĂRII — COLONIALE

RESTAURANT CONTINENTAL Regala 2, 10%.
MOTT & FILS S. A. Str. Puţu cu apă rece No. 53—57. 10% reducere.
REST-BAR „VIŞOIU" (şosea) P. S. Aurelian 48, 10% reducere.
RESTAURANT „OITUZ", str. Halelor, 27, 10% la consumaţie.
RESTAURANT „MUNŢII BALCANI" (Str. Halelor 29), 10% reducere la consumaţie.

LIBRĂRII

Ziarul UNIVERSUL, Brezoianu, 23-25, librărie şi papetărie 10%.
LIBRĂRIA BIROURILOR, Str. R. Poincaré, 51, 10% reducere, pentru literatura Română, papetărie, stilouri, articole de birou, 10% red. pentru literatura străină.
LIBRĂRIA „PRINCIPELE MIRCEA" — Buc. Str. Doamnei 10, acordă 10% membrilor L.N.R.
OFICIUL DE LIBRĂRIE, Librăria Societăţii Cooperative, din Pasagiul Român 26 (prin Calea Victoriei 41) acordă o reducere de 10% la cărţi şi articole de librărie.

SOBAR

D-l PETROIU FLOREA Str. Cpt. Vasiescu Iosif (fostă Ceairului) 136, sobar de teracote cl. I-a acordă o reducere de 20%.

MEDICI, FARMACII

Dr. G. SARBULESCU, Genito-urinare, sifilis, boli de femei, operaţiuni, B-dul Elisabeta No. 95 A, 20% reducere din onorariu obişnuit.
FARMACIA BRUSS (Brădeanu) Elisabeta, 5 : 5% specialităţi, 25% reţete medicale.
FARMACIA „ELECTRA" M. Sceopol, Str. N. Bălcescu 14, 25% reţete, 5% specialităţi.
PARFUMERIA „POMPEIU" Str. Cojocari, Articole de parfumerie şi droguerie 10%.
Dr. MIRCEA LUNGU, boli interne, de femei genito-urinare, venerice, reducere 40% din onorariul de consultaţii şi tratamente.

MATERIALE ELECTRICE — RADIO

Ing. GH. CREŢU Regală 16, 10% reducere.
RADIO-VOX Str. Regală, 11, 10% reducere, aparate radio piese detaşate, laborator technic.

MAGAZINE

PRIMUS Art. de porţelanuri şi sticlărie, Academiei 25, 10%.
MAGAZINUL „MAX" — Incălţăminte, Str. Smârdan, 41, 5%.
RADU TEODORESCU, Manufactură, Calea Victoriei No. 81, 5%.
POSTĂVĂRIA „ARTEXT" Şelari No. 2, 10% reducere.
MAGAZINUL „LA PETRICĂ", Calea Griviţei 154, încălţăminte, galanterie şi mărunţişuri, 10%.
THOMAS ETIENNE Virgiliu 22, Telef. 3.26.01, 10% reducere.
CEASORNICĂRIA PAX (Calea Griviţei 107), acordă 15% reducere pentru orice cumpărătură.
FRIZERIA „CERCUL MILITAR, Str. Sărindar 1, acordă 30%
BOLERO magazin de încălţăminte, str. Carol, 4, 5%.

FOTOGRAFI şi TIPOGRAFI

FOTO ROYAL, Bul. Elisabeta 8, 10% reducere.
LA AMATORUL FOTOGRAF, Str. Biserica Enei 20, developatul gratuit la materialul negativ cumpărat, 10% la accesorii sau lucrări.
„LITERA" — Proprietar c-dor (r) N. Sablin, Str. Mântuleasa 31. tel. 5.59.14, 15% reducere.
FOTO AURORA (Stela Duţă), Şos. Ştefan cel Mare, 36, 10% comenzi şi 5% cumpărături.

CINEMATOGRAFE

CINEMA MARNA: Reducere cu 7 lei la bilet la partere şi balcon I.
CINEMA DIANA: Două locuri cu 30 lei în zilele de lucru.
CINEMA BIRUINŢA (B-dul Elisabeta 2); bilete cu preţuri reduse: 45, 39 şi 29 lei.
CINEMA MARCONI (C. Griviţei 137): 33 lei partere în loc de 43 lei.
CINEMA AMERICAN, (Cal. Moşilor, 221): Cu 25 lei de persoană sau 45 lei două persoane.

BRAŞOV

LIBRĂRIA ŞI PAPETĂRIA „JUPITER" Biaciu şi Popica S. N. C., Strada I. G. Duca Nr. 21, acordă 10% reducere.

BRAILA

FOTO-ARTE MAX KOTTNER, str. Regală 10, reducere 10%.
FARMACIA C. IONESCU-BERECHET, str. Regală, specialităţi 10%, reţete preparate 20%.
MEDIC D-NA DR. DENTIST APOSTOLESCU, Bulevardul Cuza, plombe, extracţii, lucrări 10% reducere.
LIBRĂRIA MODERNĂ, Str. Regală, 10% reducere.
COFETĂRIA FRANCEZĂ, Piaţa Sf. Arhanghel, 10% reducere.
TENIS CLUB, Grădina mare, intrare la patinaj 10%.
CLUBUL CICLISMUL, Parcul sportiv Regele Carol I, intrare 10% reducere.
FARMACIA „SF. PANTELE", Str. Regală Nr. 26, oferă medicamente cu reducere de 10% şi reţete preparate cu 20%.
D-l ŞTEFAN DIACONESCU, din Str. Regală No. 109, oferă încălţăminte cu o reducere de 10%.
D-l JEAN POPESCU din Str. Regală Nr. 51, oferă medicamente cu reducere de 5% şi articole de parfumerie cu 10%.
D-l CONSTANTIN PAPACANARIS, Str. Regală 105, oferă articole de cofetărie cu reducere de 10%.
D-l HARALAMBIE VASILIU, patronul tipografiei „Dunărea", oferă o reducere de 10% pentru tot felul de imprimate.
D-l NICOLAE MOLDOVEANU, din Halele Centrale, oferă peşte de tot felul cu o reducere de 10%.
D-l TEODOR MANEA, Bulevardul Cuza Nr. 199, oferă diferite articole de librărie cu reducere de 10%.
D-l STAN ROŞCA, din Str. Sf. Nicolae Nr. 42, se oferă a confecţiona haine cu o reducere de 10%.

CAMPULUNG-MUSCEL

BUCUR GALEŞCANU, magazin de manufactură, Str. Profesor N. Iorga 2, magazin de manufactură şi încălţăminte 3% reducere.
S. ROBOCIU, articole de menaj, 10% reducere.
GH. STANESCU, magazin de pielărie, str. N. Vodă 158, 5% reducere.
„ETERNA", magazin de ceasornicărie, 20%, reducere la reparaţiuni şi 10% cumpărături.
V. BUCUR, magazin de pălării şi blănuri, Str. Dr. M. Cristea, reducere 10%.
FRIZERIA „BULEVARD", Str. Miron Cristea 128, reducere de 10%.

CHIŞINAU

FRIZERIA SPORT (Cereş Gh.) str. Universităţii colţ cu str. 27 Martie acordă reducere la abonamente.
ATELIER DE TÂMPLĂRIE (I. Einzis) Str. Dragoş Vodă, 3 acordă 20% reducere.
CROITOR PREOŢESC (D. Guţu) Str. Iaşilor, 35, preţ redus pentru membrii L. N. R.

CONSTANŢA

FOTO PĂSCULESCU, Str. Carol şi Sucursala Str. Ştefan cel Mare: reducere 10%.
RADIO ELECTRICA T. CURCUROPOL, Carol 101, 15%.
LA LAMPA ELEGANTĂ, Magazin cu porţelanuri, Str. Carol No. 42, reducere 5%.
LIBRĂRIA DOBROGEANĂ: 10% la cărţi româneşti şi 5% la celelalte articole.
LIBRĂRIA CULTURA ROMANEASCĂ, Str. Carol 26, 15% reducere la toate articolele de librărie şi papetărie, afară de cărţi străine.
CARTEA ROMANEASCĂ, Willy Leonard: la cărţile româneşti şi papetărie 20%, la cărţile străine, romane 10%.
FOTO-REGAL, C. Grigorescu, Str. Carol 51: la filme şi plăci fotografice 10%; fotografii, developări şi copii 20%.
„LA DAN", magazin cu ferărie, 5% rabat la articole de ferărie şi vopselărie.
TIPOGRAFIA „DACIA", str. L. Catargiu 7: rabat 25% la imprimate.

IAŞI

HOTEL CONTINENTAL, Ion Caramalău şi C. Apostolide, Str. Piaţa Cuza Vodă, 1-3, 20%.

GALAŢI

D. P. CROITORUL, Croitorie de Dame, bărbaţi şi militari, Str. Brăilei 7: 10% reducere.
Dr. I. URSAN, Boli interne şi de femei, genito-urinare, Strada Dimineţii colţ cu Pr. Maria, 30% reducere la consultaţii de boli interne şi genito-urinare, 15% şedinţele de diatermie.
RESTAURANT FRAŢII ANTONIADIS, Str. Domnească 85, 10% reducere.
DROGUERIA „SALVATOR", str. Brăilei, 17: 10% rabat la articolele de droguerii, parfumerii şi cosmetice.
MARCU ESRIG & FII, Pielărie şi accesorii Str. G-ral Berthelot, 22, 5%.

PREDEAL

HOTEL PALACE, reducere 20%

TULCEA

Dr. C. ENCEV, Str. Banatului, 6, reducere 50%.
O. CHIRIACHIDE, coloniale 10%, 20%.
Fraţii CAMBITIS, coloniale, 10%.
NICHIFOR CHIRIACHIDE, coloniale 10%.
CRISTEV D., lingerie 20%.
GH. HANGIEV, librar, 20%.

LA CENTRALA „LIGII NAVALE" SE GASESC DE VÂNZARE URMATOARELE:

Viaţa României pe Mare şi Dunăre de Mihail Negru Lei 60
Cartea Dunării de Jean Bart . . . . . „ 60
O corabie românească de J. Bart. . . . . „ 20
Influenţa Marinei Comerciale asupra Civilizaţiei, de C. Amiral C. Boerescu . . . . . „ 60
Marina de Război sub Domnia Regelui Carol I, de C. Amiral Eustaţiu S. . . . . „ 10
Comentarii asupra războiului submarin de R. Ciocârdel . . . . . „ 12
La circulation générale de eaux de la Mer Noire de R. Ciocârdel . . . . . „ 12
Marina Regală de R. Ciocârdel . . . . . „ 20
Cartea apelor de Apostol Culea . . . . . „ 60
Vocabular nautic (în patru limbi) de Nostromo . . „ 20
Codul Maritim Fluvial cuprinzând: codicele, legile, regulamentele şi convenţiunile aflate în vigoare, referitoare la marina militară şi la cea comercială cu jurisprudenţe, ordine circulare şi cu nouile dispoziţiuni cu privire la măsurătoarea navelor de C. Tonegaru, Cpt. A. Teodoru şi C. Ioaniţiu . . . . . „ 600
Avionul şi gazele de luptă de Ciocârdel R. . . . „ 12
Elogiul Mării de I. Gr. Perieţeanu . . . . . „ 5
Marinarul, călătoriile lui pe întinsul apelor, de amiral Seb. Eustatziu . . . . . „ 10
Nava cu pânze în trecutul marinăresc de V.-Amiral I. Bălănescu . . . . . „ 5
Marea Noastră şi Strâmtorile din punct de vedere juridic de Prof. Univ. N. Daşcovici . . . . „ 5
Cu Nelson la Trafalgar, de Al. Lupaşcu . . . . „ 5
Faima, Taina şi „Scandalul" Bătăliei dela Jutland, de Ing. Al. Lupaşcu . . . . . „ 5

A. B. C. al înnotătorului, de Col. Corneliu Negulescu . . . . . „ 10
Noua metodă de înnot de Lt. Epureanu . . . „ 10
Gabriele d'Annunzio, cântăreţul mărilor italice, de I. Gr. Perieţeanu . . . . . „ 10
Thalassa de Al. Bilciurescu . . . . . „ 100
Din aspectele mării şi din viaţa marinarilor pe întinsul apelor, de Contr'Amiral C. Negru . . „ 30
La răscruce, de C-dor A. Negulescu . . . . . „ 10
Rostul marinei în viaţa naţiunii, de d. general adjutant Paul Teodorescu . . . . . „ 10
Regulile războiului şi neutralităţii de Prof. Univ. N. Daşcovici 20
Războiul pe Mare de Lt. C-dor Eug. Săvulescu şi Căpit. I. Bănică . . . . . „ 120
Marşul marinarilor de Căpit. Z. Negulescu . . . 5
Dunărea şi Marea Neagră, făuritoare şi întregitoare de neam, de c-dor N. Steriopol . . . . . „ 10
Avion şi submarin sau vase de suprafaţă? de Amiral C. Negru . . . . . „ 12
Carnete cu timbre de propagandă L. N. R., cuprinzând 120 bucăţi, după şase picturi executate de d. Lt. Comandor Cosăceanu . . . . . „ 120
Albumul navelor de pictorul D. Ştiubei . . . . „ 60
Insigna L. N. R. . . . . „ 100
Trofee pentru şapcă . . . . . „ 200
Flamura L. N. R. Nr. 4 (15 × 30 cm.) . . . „ 120
Flamura L. N. R. Nr. 3 (25 × 50 cm.) . . . „ 150
Flamura L. N. R. Nr. 2 (40 × 80 cm.) . . . „ 300
Flamura L. N. R. Nr. 1 (2 × 80 cm.) . . . . „ 1000
Baston port flamură elegant . . . . . „ 580

Biblioteca Ligii cu peste 2000 volume e pusă gratuit pentru consultare la dispoziţia membrilor. O pot cerceta şi cunoscuţii membrilor.

Operațiile Marinei Regale în războiul actual

de Lt. C-dor N. Popescu-Deveselu (2)

OPERAȚIUNILE FORȚELOR NAVALE FLUVIALE

Am văzut că la Dunăre Marina noastră opunea un număr de cca. 25 nave cu un tonaj de 5000 tone și 60 tunuri, contra a cca. 75 nave cu peste 5000 tone și 40 tunuri.

Nu este cazul să intrăm în amănunte asupra operațiilor din războiul pe Dunăre al navelor noastre. Incă dela 1877 „Flotila" și-a spus cu mare greutate cuvântul său întru apărarea apelor și granițelor noastre.

In războiul de Intregire „Flota de operații" a executat misiuni pe care un judecător și un cercetător obiectiv le pune mai presus de orice operații de acest gen depe orice fluvii din lume.

Din acest motiv ne vom mărgini să pomenim din operațiile fluviale ale actualului război numai câteva episoade, pentru a scoate în evidență ce au putut face marinarii noștri dela Dunăre.

Campania pe Dunăre desfășurată în acest cadru se împarte în două perioade bine distincte și anume:

— *Perioada I* (29 Iunie — 22 Iulie până la retragerea rușilor din sudul Basarabiei).

Activitatea inamicului în această perioadă se caracterizează:

— printr'o continuă tendință de a pune stăpânire pe malul drept al Brațului Chilia pentru a-și asigura retragerea Flotei din Dunăre.

— printr'o perseverentă acțiune a aviației de bombardament inamică contra punctelor sensibile și în special contra Sulinei și vaselor de dragaj destinate lucrărilor dela bară, manifestând prin aceasta voința de a întrerupe cu orice preț navigația pe canalul Sulina și eșirea la mare.

— prin acțiuni de artilerie pe restul frontului. Atitudinea adoptată de forțele noastre — conform prevederilor planului general de operații — a fost o defensivă dinamică în cadrul misiunilor primite, care au condus în linii generale la următoarele operațiuni:

a) *In sectorul Galați-Isaccea.*

Bombardamente executate de monitoare, contra monitoarelor și artileriei inamice din zona Reni, având ca rezultat distrugerea a numeroase baterii sovietice și zădărnicirea pătrunderii monitoarelor ruse spre Galați.

Deasemeni prin îndrăznețe incursiuni executate de navele Diviziei de Dunăre spre Reni, s'a putut verifica în permanență forțele de care dispunea inamicul în acea zonă, astfel că atunci când trupele sovietice s'au retras din Reni, Flotila Fluvială a putut trece la urmărire în minimum de timp, iar trupele de Marină au fost primele cari au intrat în Reni.

Mai jos în regiunea Isaccea un detașament de marină dotat cu mine de curent și tunuri instalate pe plute, a reușit să distrugă o vedetă blindată rusă care se ascunsese în sălciile de pe malul nostru.

b) *în sectorul Tulcea.*

Monitoarele și vedetele noastre aflate în amonte de Tulcea — în apropiere de Ceatalul Ismail, au interzis pătrunderea navelor inamice spre Tulcea și cu artileria lor au reușit să avarieze grav două monitoare, două vedete și un remorcher rus. Deasemeni monitoarele au concurat cu multă eficacitate la acțiunile de artilerie ce au avut loc contra bateriilor inamice dela Ismail.

c) *In sectorul Chilia-Vâlcov.*

Rezistența unităților de Infanterie de Marină a împiedicat inamicul să-și realizeze planul de a stăpâni și malul drept al brațului Chilia, astfel că atunci când forțele fluviale rusești s'au retras spre mare, cu ocazia forțării trecerei dela Periprava, rușii au pierdut șase vedete blindate și două vase auxiliare, scufundate de artileria batalionului de marină dela Periprava.

Perioada 2-a (după retragerea rușilor din Sudul Basarabiei).

Această perioadă se caracterizează prin misiunile încredințate Diviziei de Dunăre în legătură cu siguranța navigației și transporturilor pe Dunăre.

Astfel în aceiași zi în care rușii au început retragerea, s'au inițiat în colaborare cu Flotila Germană de Dunăre și operațiile de dragaj spre Isaccea și Ismail-Vâlcov, cari au permis efectuarea transporturilor de trupe și muniții din zona Galați-Tulcea spre Ismail-Chilia, în minimum de timp și în complectă siguranță.

Monitoarele, cu armamentul A.A. de care dispuneau, au executat — împreună cu șlepurile A.A. — protecția antiaeriană a convoaielor pe timpul deplasărilor și în zonele de ambarcare și debarcare.

Deasemeni curățirea zonei de spioni și agenți teroriști lăsați în urmă de trupele sovietice, a revenit tot unităților Marinei, care au reușit să restabilească imediat ordinea în porturi și să împiedice săvârșirea oricărui act de sabotaj.

Batalionul de Infanterie de Marină dela Periprava, imediat ce a trecut Dunărea la Vâlcov, a urmărit deaproape trupele sovietice în retragere, capturând prizonieri şi ocupând într'un timp record Bugazul şi Cetatea Albă prin frumoase fapte de arme, aduse la cunoştinţa Ţării printr'un ordin de zi pe Armată dat de Domnul Mareşal Antonescu.

Inainte de a încheia această scurtă trecere în revistă a acţiunilor Marinei pe Dunăre, este necesar de a se releva că Divizia de Dunăre n'a pierdut în tot timpul operaţiunilor, nici o navă de luptă — fapt destul de concludent dacă ne gândim la pierderile grele pricinuite sovietelor de către forţele noastre fluviale.

OPERAŢIUNILE FORŢELOR NAVALE MARITIME.

Pomeniam mai sus că nu ne vom ocupa de alte mijloace ale Marinei Regale dela uscat. Nu vom vorbi de ele, nici în ce priveşte desfăşurarea operaţiilor decât atât cât într'o împrejurare oarecare atari mijloace au intervenit în acţiunile navelor.

Faptele marinarilor noştri cari au luptat la uscat sunt uneori mai cunoscute decât cele ale navelor; fiindcă ele s'au încadrat în acţiunile armatei şi camarazii noştri infanterişti, artilerişti şi călăreţi au putut să vadă ce pot face nişte marinari cu cisme şi raniţă. Istoricul nepărtinitor nu va putea să uite fapta lor, fiindcă ordinele de zi date de Comandantul Şef pentru ei, vor cere ca această faptă să fie pomenită.

Să depănăm deci numai firul de istorie al tuturor faptelor ce navele Marinei Regale Române din Marea Neagră au înscris pe furtună şi vreme bună peste întinsul de zări albastre al Mării noastre.

De altfel cred nestrămutat că aceasta este şi dorinţa celor ce măcar o clipă îşi vor fi amintit că undeva spre Est, la Constanţa, sau la Sud, sau mai la Nord şi încă mult mai spre Est peste întinsul sineliu al Pontului „stau de pază la hotare" acei „tineri entuziaşti îmbrăcaţi în bleumarin, cari toţi laolaltă par unul singur şi unul singur seamănă cu ceilalţi," — aşa cum stă scris în literatura Doamnei Papadat-Bengescu.

Dar cum „jurnalul de operaţii" al navelor noastre în acţiuni pe Marea Neagră este foarte lung şi nu poate fi cuprins în minutele de ascultare acordate de un auditor dornic să ştie multe într'un timp scurt; atunci vom străbate orele şi zilele de răbdare întru înfăptuire ale marinarilor noştri; pomenind date mai importante şi descriind unele victorii.

*

Incă înainte de începerea războiului navele noastre dela mare au fost în adevărate acţiuni de război. Colosul Sovietic din Marea Neagră trebuia înfruntat cu orice preţ şi prin toate mijloacele de cari se putea dispune.

Navele forţei navale maritime au pregătit sistemul defensiv al Constanţei şi au înscris în istoria Marinei noastre prima pagină de un astfel de gen de operaţii la mare.

Au executat ca atare o minunată operaţie de război înainte de începerea războiului.

Mii de mine stăteau deacum ancorate la larg de un ansamblu de linii, gata să arunce în aer o navă care s'ar fi aventurat către coasta noastră din regiunea Constanţa.

Ele străjuesc în acel dispozitiv şi astăzi.

După 19 Iunie au urmat pentru navele forţei navale zilele de linişte din 20 si 21 Iunie. Apoi războiul.

In ziua de 22 Iunie a fost liniște la Constanţa şi toate navele noastre se găseau în dispozitivul de apărare.

La ora 18 submarinul „Delfinul“ a plecat în prima sa misiune de război escortat de vedetele torpiloare. Scena a fost impresionantă. Dar tot înconjurul nu avea nici o deosebire de zilele de mai înainte.

Cu întunericul nopţii, Constanţa se cufunda în beznă. Nici o luminiţă nicăeri.

Jurnalul de operaţii al F. N. M. notează:

„A fost liniște toată ziua şi activitatea navelor a avut caracterul unui program de instrucţie. Este însă peste tot o apăsare care îşi cere destinderea întocmai ca un arc recuperator dela un tun de calibru care a reculat după o lovitură trasă la mare distanţă“.

La 22,10 s'a dat prima alarmă aeriană. Echipajele navelor au primit botezul de foc.

In bezna unei nopţi noroase proectoarele luminau şi un joc feeric de lumină brăzda cerul portului Constanţa. Tunurile dela nave şi dela bateriile antiaeriene dela coastă au deschis un foc bine nutrit. Era o muzică diabolică la care se adăoga un bâzâit de bondari îndrăciţi. Sute de fâşii luminoase de diferite culori îşi duceau focul către bondarii ascunşi deasupra norilor. După 10 minute dela darea alarmei văzduhul s'a cutremurat de câteva vâjîituri uluitoare urmate de bubuituri apocaliptice, undeva departe la uscat.

Erau primele bombe la Constanţa şi în timp ce avioanele inamice îşi pierdeau zgomotul în depărtare, artileria A. A. îşi înceta muzica metalică.

Peste 10 minute dela încetarea alarmei s'a dat alta şi iară tabloul dela 22,10 s'a prezentat ochilor şi din nou a fost ascultată muzica diavolească a tunurilor noastre, a avioanelor inamice şi a bombelor lăsate de acestea tot undeva mai departe de port.

La ora 23,21 a urmat a treia alarmă. Acelaş tablou feeric de lumini, acelaş bubuit de tunuri, clămpănit de mitraliere grele. Zgomotul bombelor a cutremurat toate navele şi a făcut pe fiecare să-şi ţină respiraţia. Data aceasta ele căzuseră şi îşi cântaseră vuetul ucigător în port în apropiere de marinarii navelor noastre.

Până la ziuă au mai urmat alte două alarme.

Astfel a început botezul de foc al marinarilor noştri şi al navelor lor. „Riposta faţă de inamic a fost frumoasă. Ţinuta tuturor la posturile lor a fost plină de curaj şi a avut în ea un aer de privirea înconjurului în glumă“. Zile de acestea vor veni multe şi unele din ele se vor încheia mai trist, altele vor fi glorioase şi toate vor trece stăpânite de un spirit minunat războinic al navelor noastre.

La 23 Iunie s'a abătut asupra portului prăpădul. Dela ora 6 la 7,30 valuri de avioane bolşevice au trecut peste port şi oraş şi au aruncat zeci de bombe. In jurul navelor a clocotit apa în explozia bombelor şi schijele şi-au înfipt oţelul lor fără formă în tabla navelor noastre.

Sub jerbele de apă şi fum, portul a fost mult timp acoperit vederii. Apoi s'a lăsat iar lumina şi liniştea, pentru a se vedea ruina. Magazii şi clădiri dărâmate; moloz şi schije. Ca un miracol dintre nave numai Ca noniera Stihi şi Puitorul de mine „Murgescu“ au câteva lovituri de schije şi avarii. Foarte puţin răniţi.

Torpiloarele erau în misiune de patrulare şi undeva în mare la larg, se afla „Delfinul“ cu misiune de supraveghere şi atac contra navelor sovietice ce ar voi să se apropie de apele noastre.

Noaptea a fost liniște.

In dimineaţa de 24 Iunie ora 05,68, s'a dat a XIII-a alarmă aeriană. Pentru a nu fi ţinte fixe, navele s'au pus în marş, fiecare în zona fixată. Cerul permitea o bună vizibilitate şi în văzduh şi la orizont. Avioanele inamice au început să apară dinspre soarele ce se ridica şi orbea ochitorii navelor noastre. La 7,04, în regiunea Agigea-Eforie au căzut în apropierea distrugătorului „Regina Maria“ şi „Mărăşeşti“ 6 bombe.

Bateriile A. A. dela coastă şi tunurile A. A. ale navelor trăgeau cu toată intensitatea. O perdea de proectile de diferite calibre erau împunse în aer, în faţa avioanelor inamice, pe toată distanţa dela Midia la Tuzla.

Marea clocotea de bombe. Ţintele urmărite de avioanele inamice erau navele Marinei Regale.

La 7,05 un avion inamic s'a prăbuşit în flăcări şi a fost înghiţit de valuri. Era prima victorie a navelor noastre. Suflul de entuziasm a străbătut piepturile echipajelor şi în acea atmosferă de fum şi de foc peste unda de apă sinelie s'a auzit un minunat „Ura“ ca în zilele bune la regeşti vizite.

La 7,07 a căzut al doilea avion inamic. Peste alte două minute a căzut şi al treilea.

Grupuri de păsări apocaliptice care atacase distrugătoarele din regiunea Eforie-Techirghiol, şi-a plătit scump îndrăzneala.

Tirul artileriei era ajutat în opera de apărarea apelor noastre de aviaţia de vânătoare a Escadrilei 53. Acolo în văzduh era la acea oră locot. Agarici, care înfrăţit cu marinarii navelor noastre, se încleştase cu mai mulţi sovietici deodată într'o luptă pe viaţă şi pe moarte. Marinarii scrutau orizontul şi urmărind ţintele inamice, admirau în acelaş timp mişcarea de năluca printre avioanele inamice a minunatului vânător român.

La 7,19, 4 bombe au fost aruncate în regiunea navelor dela Midia; apoi la 7,25 în jurul navei-bază — Nava Comandant al F. N. M. — 6 avioane sovietice pe cari cei dela bord le priveau şi-au aruncat bombele lor. Zguduituri explozii, jerbe, fum şi apoi liniște. Marea a fost destul de largă şi nici o bombă nu a lovit în plin.

„Murgescu“ a fost şi el încadrat ceva mai târziu. Din când în când inamicul mai plătea câte un tribut prin căderea altui şi altui avion, pe care navele îl notau cu explozie de bucurie. In afară de victoria navelor mai fuseseră însă şi alte avioane doborîte de aviaţia de vânătoare. Unul a căzut la uscat înainte de a lansa bombele şi explozia lui a zguduit tot pământul.

La 7,50 s'a lăsat liniştea. Alarma se terminase.

Un bilanţ sumar încheia:

— Peste 30 bombe au căzut în jurul navelor, dar nu s'au înregistrat nici o pierdere;

— Asupra oraşului nu s'a lansat nici o bombă, fiindcă navele au atras asupră-le toate valurile de avioane inamice;

— 12 avioane inamice au fost date jos sigur şi alte 5 probabil; iar din acestea cel puţin două au fost victimele navelor;

— Totalul avioanelor inamice venite la atac a fost de cca. 24 şi se pare că au lansat cel puţin 48 bombe mari;

— Rezultatul zilei a fost cum nu se poate mai bun, fiindcă multe aripi ale aviatorilor inamici s'au frânt din cauza proectilelor dela tunurile A. A. şi dela avioanele de vânătoare româneşti.

In seara zilei de 24 Iunie s'a menţinut dispozitivul cu navele în mare şi a intrat în port numai nava-bază.

La 25 Iunie s'au continuat alarmele şi până în seara zilei au fost în total 9.

Dela începutul războiului, adică numai în patru zile, s'a dat XXVIII alarme.

Efectul atacurilor aeriene din ziua de 25 Iunie a fost aproape nul, însă inamicul a avut pierderi. mari. Vânătoarea fusese foarte vigilentă.

LUPTA NAVALĂ DELA TUZLA
— 26 Iunie 1941 —

In dimineaţa de 26 Iunie la ora 3,55 s'a dat a XXIX alarmă aeriană. Era în zori de zi. Soarele deabia se arăta reaprins la orizont. Imediat vânătoarea noastră a fost în aer. Dar câteva bombe au anunţat că unele avioane inamice s'au strecurat asupra portului. Ele au căzut pe mal şi în apă, fără să producă stricăciuni.

La Est de Eforie se mişcau cele două distrugătoare ale noastre: „Regina Maria" şi „Mărăşeşti", iar mai spre Agigea, în drum spre Nord erau „Murgescu" şi „Stihi".

Din acest moment contactul dintre cele două exploratoare inamice şi cele două distrugătoare ale noastre era iminent.

Tunurile navelor inamice erau ţintite contra coastei noastre şi prin flăcările dela gurile ţevilor rezulta că trăgeau. Deci bubuiturile ce se auziseră erau deacum identificate.

Navele noastre se camuflau pe coastă şi nu erau văzute de navele inamice. Vedeau însă foarte bine şi au luat imediat formaţia „lini de şir" în drum aproape paralel şi de sens contrar „Regina Maria" mergând în cap, urmat de „Mărăşti". Dela bordul distrutoarelor noastre se puteau vedea perfect, proectate pe

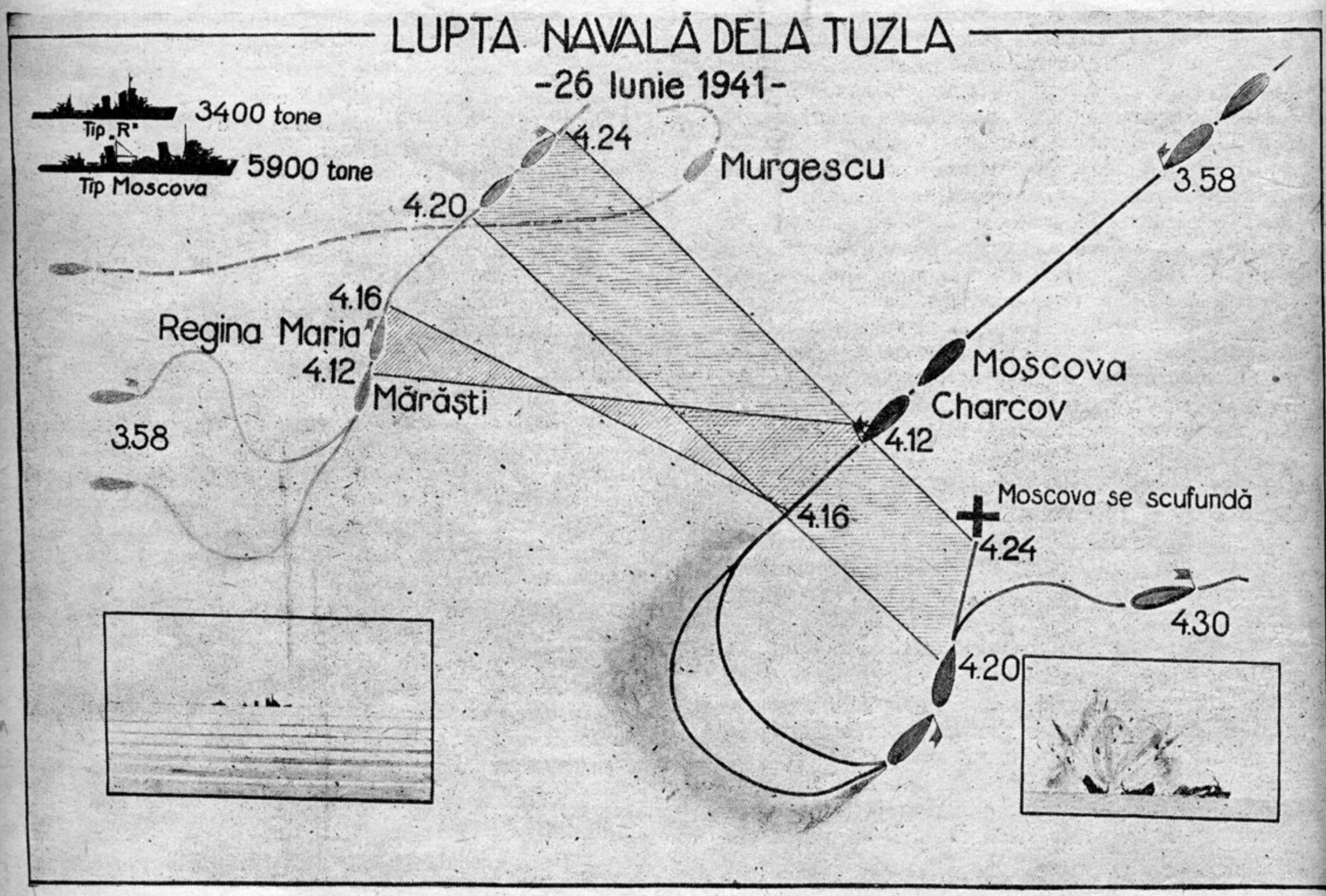

La ora 4 şi 10, nave inamice în vedere (stânga, jos), — la 4 şi 24 „Moscova" sărea în aer (jos, dreapta).

Pe măsură ce soarele se ridica din apă, atmosfera se lumina şi avioanele inamice se vedeau evoluând în aer pe deasupra Constanţei. La ora 4,08 un avion inamic s'a văzut căzând în flăcări spre Nord-Est de nava-bază. In viteza lui nebună spre pământ a făcut explozie în aer şi s'a rupt în trei. Toţi ochii Comandanţilor, ofiţerilor şi echipajelor erau aţintiţi către avioanele inamice, contra cărora navele din port şi bateriile dela coastă trăgeau cu mare intensitate. Dela Comanda navei bază Constanţa, se domina tot oriţzontul.

La ora 4,10 au fost zărite înspre ESE două siluete de nave cari au fost identificate imediat ca două tip „Moscova". Deci nave inamice în vedere.

soare, siluetele celor două nave inamice în drum Sud-West.

Ora 4,12 navele noastre au deschis focul contra navelor sovietice. Loviturile primelor salve au căzut în jurul inamicului. „Harkov" mergea în cap urmat de „Moscova" şi loviturile lor continuau să fie îndreptate asupra uscatului.

Momentul era dintre cele mai măreţe din istoria Marinei noastre.

Dacă fiecare Român ar fi văzzut acest tablou, ar fi exclamat: „Aceşti oameni ai mării noastre merită admiraţie şi Ţara trebue să facă mai multe sacrificii pentru ei, tocmai pentru mai binele nostru al tuturor Românilor".

Focul navelor noastre a urmat cadenţat şi loviturile se vedeau prin binoclu cum cădeau în jurul navelor sovietice. Acestea s'au ascuns apoi în fum şi au întors amândouă deodată la stânga, luând drum NE cu „Moscova“ în cap, urmat de „Harcov“.

Prin fum însă catargele navelor sovietice se vedeau şi focul distrugătoarelor noastre întrerupt o clipă a fost reluat cu mai multă intensitate, mai ales când fumul artificial al sovieticilor rămas spre Sud, a permis din nou să se vadă foarte bine siluetele celor două nave în fugă spre Nord-Est.

Şi sovieticii au redeschis focul întrerupt pentru a se întoarce; dar proectilele lor data aceasta au căzut în jurul puitorului de mine „Murgescu“, care se afla la Nordul distrugătoarelor noastre.

Mai târziu ziarele sovietice au spus că navele ruseşti au scufundat în faţa Constanţei un crucişetor german „Köl“.

Minutele trecea foarte repede şi jerbele proectilelor dela N. M. S. „Regina Maria“ şi N. M. S. „Mărăşti“ acopereau tot mai dens siluetele celor două „Moskova“. Era o zi călduroasă de emoţii şi încleştarea în luptă pentru un viitor pee mare, mai bun şi mai plin de drepturi.

La ora 4,22 o bubuitură mult mai puternică a străbătut văzduhul: trăsese bateria „Tirpitz“.

Fiecare a urmărit această lovitură cu emoţie de bucurie, fiindcă prevestea o unire de camaraderești puteri pentru a tăia cât mai brutal îndrăzneala sovieticilor.

O explozie puternică cu o formidabilă coloană de fum, foc şi apă a fixat privirile.

Prin acea coloană nu se putea distinge prea bine desnodământul, însă contururi în mişcare desemnau nava în scufundare.

Mai spre stânga a apărut apoi din fund, în drum spre Nord-Est, cu viteza mărită, o singură navă bolşevică contra căreia bateria „Tirpitz“ a continuat să tragă.

Din cauza distanţei, ce depăşea posibilităţile dela tunurile distrugătoarelor noastre, acestea au încetat focul.

Işi făcuseră din plin datoria; consacrau ziua de 26 Iunie ca o victorie a Marinei Regale Române.

Un adevăr rămâne în picioare în veacuri.

— Nu se poate contesta că N. M. S. „Regina Maria“ şi N. M. S. „Mărăşti“ au văzut din primul moment navele sovietice, le-au lăsat să se apropie, au luat formaţie de luptă, au deschis focul contra lor, au tras, au lovit şi pe „Moscova“ şi pe „Harkov“; apoi „Moscova“ s'a dus la fund înainte de a fi încadrată de loviturile bateriei „Tirpitz“, iar „Harkov“ a fugit către Nord-Est, urmărit de proectilele bateriei germane şi a ajuns la Sevastopol.

— Nu se poate preciza cu toată certitudinea că „Moscova“ s'a scufundat din cauza loviturilor navelor navelor noastre sau din cauza unor mine; dar se poate afirma fără nici o portiţă de comentariu că distrugătoarele „Regina Maria“ şi „Mărăşti“ au obligat navele sovietice să schimbe de drum şi să ajungă în situaţia de a sări pe minele noastre, iar aceste mine erau puse de navele noastre tocmai în acest scop.

— Nu se poate trece sub tăcere că supravieţuitorii sovietici depe „Moskova“ au afirmat că au primit lovituri de calibru mijlociu şi că o atare lovitură ar fi făcut să explodeze camera de muniţii şi astfel nava s'a rupt în două şi prova s'a scufundat imediat, iar pupa a mai plutit câtva timp.

— Nu se poate lăsa necitată afirmaţia unui Comandant de navă din Odessa, prezentat la autorităţile noastre, care spune: „Am văzut la Sebastopol pe „Harkov“; avea multe lovituri şi într'un bord 4—5 găuri rotunde de diametru 15 cm.“.

— Nu se poate da uitării faptul că dela 26 Iunie 1941 până azi nici o navă de suprafaţă sovietică nu s'a mai apropiat de coastele noastre.

— Nu se poate în fine să nu pomenim că cele două „Moskova“ erau coevârşitor de superioare celor două distrugătoare ale noastre şi deci însăşi înfruntarea lor de către marinarii noştri constitue un episod ce zugrăveşte o admirabilă ţinută ostăşească, generatoare de mândrie, speranţă şi drepturi.

— Depe câmpul bătăliei, cu mărinimie şi minunată eleganţă sufletească au fost culeşi din apă 72 supravieţuitori sovietici.

Cu acest act s'a încheiat ziua glorioasă de 26 Iunie 1941 şi urmaşii vor găsi scris în „Jurnalul de operaţii“ al Forţei Navele Maritime notele de ore şi minute cari vor zugrăvi pentru totdeauna „prima victorie navală“ a Marinei Regale Române în urma „Luptei Navale dela Tuzla“.

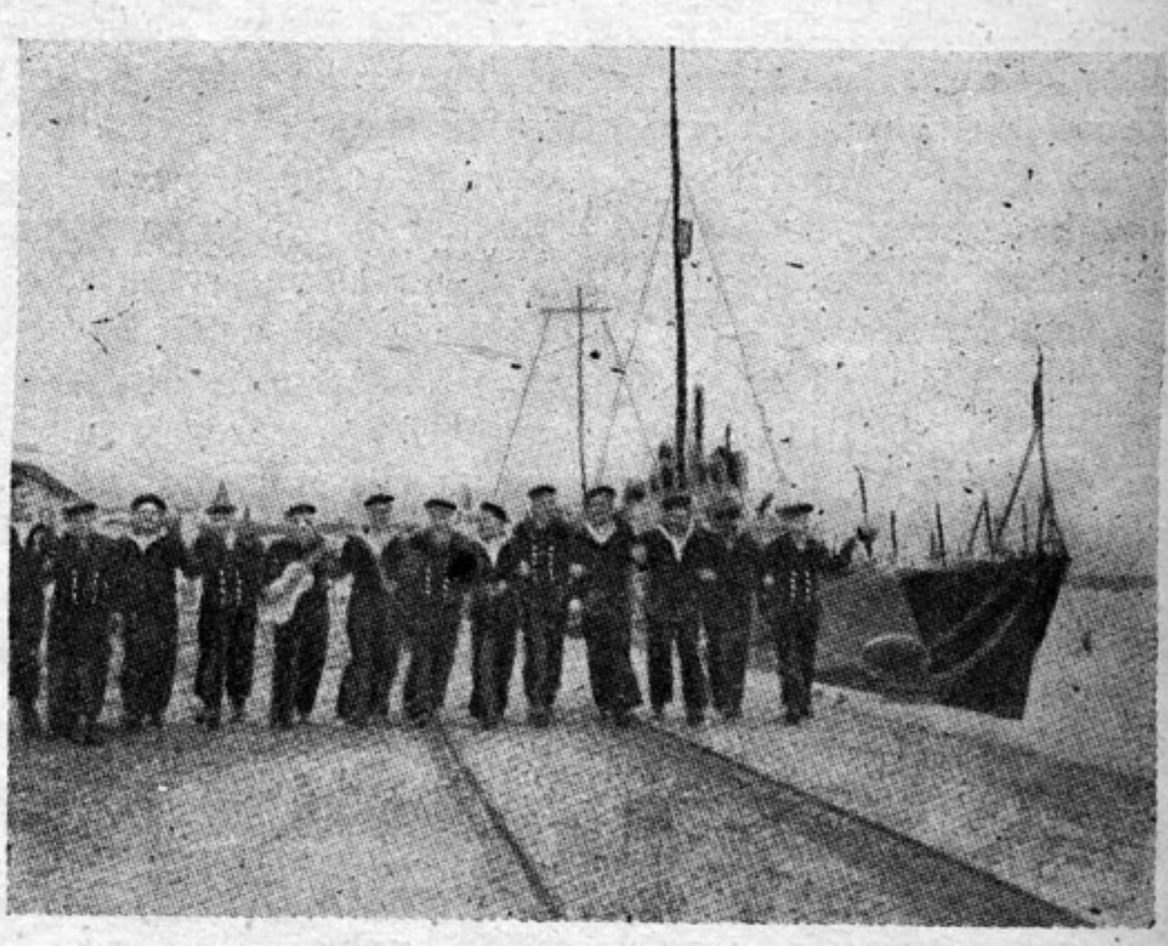

Marinarii germani şi români, pornesc spre oraş, după o frăţească colaborare pe mare.

De acum fieecare avea mai multă încredere în forţele sale şi în forţele tuturor laolaltă.

Inamicul continua atacurile aeriene; dar şi acestea deveniseră mai puţin intense.

Submarinul „Delfinul“ s'a înapoiat din prima lui misiune.

Operaţiile îşi urmau cursul.

Pentru siguranţa navigaţiei s'au început dragările şi navele dragă-mină, pândite la fiecare pas de pericolul de a sări pe mină, brăzdau marea cu drăgile la apă, întocmai ca acei cosaşi ai lanurilor şi fâneţelor din holdele şi plaiurile româneşti.

„Grupul de dragaj uşor“ al Căpitanului Filip Nicolae şi „Dragajul Greu“ prin muncă încordată şi fără preget sau răgaz luptau mai în fiecare zi cu inamicul necunoscut. Aşa cum spune Paul Chack, aceşti eroi ignoraţi de mulţime din necunoştinţă, neînţelegere, erau şi vor rămâne voluntari ai sacrificiului întru cea mai camaraderească faptă.

Cu Drăgile lor ei merg întotdeauna la moarte, pentru a asigura altora un drum fără pericol.

Pericolul care îi urmărea la tot pasul nu era însă numai minele inamice pe cari ei le căutau ca pe nişte perle; ci adesea puteau fi expuşi atacurilor de torpile ale submarinelor sovietice, care fuseseră semnalate pe coasta noastră într'o intensă activitate de pândă.

OCEANUL PACIFIC

de Contr'Amiral C. NEGRU

(2)

Vulcani

INCONJURAT de un cerc de supape eruptive, numit de geografi „cercul de fier", Pacificul e dăruit de formaţiunea lui geologică, cu mai mult de 2200 de vulcani activi, fiind presărat şi de o serie de vulcani submarini cari, de multe ori, fac să apară la suprafaţă insule, dar care, constituite din sgură foarte friabilă dispar repede. Două centre de erupţie, ca doi poli vulcanici opuşi, se concentrează în insulele Haway şi în Noua Zeelandă. Haway-ul, care fu martor al dezastrului flotei americane, cu trei vulcani activi, a căror lavă foarte fluidă se precipită în ocean ca nişte cascade de foc. Gura vulcanului Kilaoueya de 5 km. lungime pe 2½ lărgime, transformă prin vaporii de sulf, câmpiile înconjurătoare, pe o mare întindere, într'o pustietate de moarte, în care orice vegetaţie şi vietate dispare. Polul eruptiv din Noua Zeelandă, şi el cu trei vulcani activi, a căror manifestare se mărgineşte la a arunca noroi vulcanic şi apă fierbinte (gheyzeri) la înălţimi de zeci de metri, învăluiţi de o perdea de nepătruns de aburi groşi.

Se nasc pământuri noui în Pacific

„Arhipelagurile australiene şi polinesiene, cuprinse în acest mare ocean, au ca bază masse mari de mărgean şi cari cu timpul se transformă în bancuri, iar când vârfurile lor ajung la suprafaţa apei, se acoperă cu : sfărămături de scoici aduse de valuri, diverse rămăşiţi, resturi de animale, alge, varexuri, trunchiuri de arbori, depunerile păsărilor de mare care poposesc pe aceste pământuri încă mişcătoare, şi care împietrindu-se de căldura soarelui se consolidează cu timpul. Fiecare maree, fiece vânt, îşi dă contribuţia lui şi cu timpul bancul ia forma unei insule. Plante marine se înrădăcinează pe ele, şi dacă o nucă de cocos, adusă de curentul oceanului, germinează pe ţărmul insulei, cu timpul naşte din ea o pădure, iar dacă marea aduce şi niscaiva ouă de reptile, larve de insecte etc. ori, dacă pasările cerului, ce poposesc pe insulă, depun câteva seminţe de arbori şi plante, insula se umple în decursul veacurilor de vegetale şi câte alte vietăţi. Pământul devine productiv şi omul împins de furtună pune stăpânire pe ea, o cultivă şi o populează. Şi nu e departe timpul când toate aceste bancuri, insuliţe, unindu-se cu altele în formaţie, vor forma un întins continent. Vor trebui secole, fără îndoială, dar ce însemnează secolele pentru viaţa pământului. Astăzi cunoaştem marele banc de mărgean din Estul Oceaniei, pe care amiralitatea engleză l-a sondat şi ridicat în interesul navigaţiei, şi care are o întindere de 1.000 de mile marine, adică 1.800 km., iar înălţimea lui este estimată la 300—400 metri, şi el formează lanţuri de munţi cu vârfuri ce se înalţă din zi în zi şi a cărei suprafaţă e de trei ori cât Anglia".

Cutremure de pământ

Oceanul Pacific e într'o stare de echilibru instabil, fapt ce se manifestă prin numeroasele şi catastrofalele cutremure de pământ, cum a fost cataclismul din Chili în 1922 şi din Japonia în 1923. Aceste mişcări orogenice produc valuri de maree enorme. In 1724 un val enorm de 27 de metri înălţime, ca un zid de apă, a distrus portul Callao. După un mare cutremur de pământ, în 1868, un val de 11.000 de km. lungime şi menţinându-se la o înălţime ultimă de trei metri a năpădit şi a distrus o parte din oraşul Lytelton din Noua Zeelandă.

Cicloane

In emisfera boreală Filipinele, Marea Chinei şi Japonia sunt cele mai expuse cicloanelor ; în emisfera australă, fenomenele acestea metereologice devastează mai mult insulele Samoa, Tonga, Figi, Nouile Hebride, Noua Caledonie şi coasta de Nord-Est a Australiei. Insulele din Pacificul oriental şi mai cu seamă Noua Zeelandă sunt rar bătute. Lunile cele mai periculoase sunt : Iulie, August şi Septemvrie, la Nord de ecuator, iar la Sud, Ianuarie, Februarie şi Martie. In luna Martie 1910 ciclonul care a devastat Noua Caledonie a durat la Numeeae, capitala insulei, 26 de ore. Luând naştere în Nord-Est de insulele Figgi a mers în direcţia Sud-Vest, larg de 100—150 de km., lărgindu-şi mereu raza de bătae la 900 de km. şi avansând cu o viteză de 25 km. pe oră, iar viteza de rotaţie a vântului 180 de km. pe oră. In 1902, în insulele Tuamotu, valurile mari de 12 metri au măturat insulele mai joase din acest arhipeleag smulgând cocotierii bătrâni pe cari se refugiase populaţia.

După aceste cunoştinţe sumare, putem trece la consideraţiunile asupra războiului în Pacific.

Caracterul războiului din Pacific

Imensa suprafaţă a oceanului Pacific şi distanţele enorme dela un continent la altul (Asia-America) dau războiului din Pacific un caracter deosebit de acţiunile de război din oricare altă mare ; şi pentru a înţelege această afirmaţiune, vom considera cei doi mari beligeranţi : Japonia şi Statele-Unite.

Pentru transportul unui convoi cu trupe şi material de război din Statele-Unite în insulele Japoneze, cu o viteză de 15 mile pe oră, ceeace e o viteză foarte apreciabilă pentru un convoi, trebuesc 22 de zile în condiţiuni normale de timp de pace, neturburat nici de flota de suprafaţă inamică, nici de submarine, şi nici de aviaţie. Câte vase de transport ar trebui, pentru transportul unei armate de invazii ? Cu materialul enorm pe care îl cere războiul de azi ; şi care ar fi numărul şi compunerea vaselor de război care apără aceste transporturi ? E o problemă la care se vede că Statele-Unite nu încearcă să răspundă, rezolvând-o, în urma pierderilor suferite prin atacul japonez în Haway, cu toate că această problemă a fost considerată în planurile marelui stat major al republicii, întrucât din timp de pace au căutat şi au pus stăpânire pe o serie de baze navale şi aeriene : Ha-

way, Midway, Wake, Guam şi Filipine, ca punte de sprijin pe imensa întindere dintre America şi Japonia. Fără aceste baze, în care flotele de transport să-şi reîmprospăteze combustibilul şi din care să trimită în largul oceanului stafete aeriene şi navale, care să anunţe convoiul de tot ce se petrece în jurul lui la mari distanţe, pentru a nu fi atacaţi fără pregătire, fără aceste baze, nu se poate face război în Pacific. Pierderea acestor baze, prin atacul fulgerător japonez, din primele zile ale isbucnirii războiului, pune Statele-Unite în imposibilitate, nu numai de a ataca pe Japonezi în insulele lor, dar, după cât se vede, de cum se desfăşoară războiul în Pacific, în imposibilitate de a fi întărit baza lor navală din Filipine, care a şi căzut, ori de a da vreun ajutor celorlalte puncte întărite engleze: Hong-Kongul care a căzut, Singaporul care e şi el gata să cadă.

Influenţa războiului din Pacific asupra celorlalte fronturi

Influenţa războiului din Pacific este de două naturi: de ordin militar şi de ordin politic.

Militar. Sunt cunoscute promisiunile solemne făcute în nenumărate rânduri de Statele-Unite, de a ajuta Anglia prin trimiteri masive de arme şi material divers de război şi prin ocuparea unor baze înaintate în Atlantic, cari să facă posibile transporturile trimise: Islanda, Ferroe, Groenlanda, pe cari le-au şi ocupat.

Războiul aerian însă, dus de Germania contra Angliei, lovind atât de puternic şi eficace instalaţiile industriale din Anglia şi micşorând puterea de import a flotei comerciale, prin scufundările înregistrate de războiul submarin, a necesitat, cu atât mai mult trimiterea în cantităţi mari a materialului de război din America, ceea ce a făcut pe Americani să dea ordin vaselor de război, cari formau protecţia convoiurilor de transport, să tragă asupra atacatorilor germani, cu toate că Statele-Unite nu erau încă oficial în război.

După ce la 22 Iunie 1941 Germania a intrat în război cu Rusia şi prin pierderile extraordinar de mari în material de război ale sovietelor, precum şi pierderea celor mai importante centre industriale ruseşti, căzute în mâinile germanilor, se impunea din partea Statelor-Unite trimiterea în cantităţi şi mai mari de material de război, pentru ca Rusia să poată încă lupta pentru Anglia. Ori, această abundenţă de material, Statele-Unite nu le avea şi nici nu le putea fabrica în scurt timp; iar ceeace putea fabrica, trebuia trimis mai întâi în Anglia. In această situaţie se declară războiul între Japonia şi Anglo-America. Loviturile fără precedent date Statelor-Unite şi Angliei în Pacific, a avut ca prim efect că America nu va mai putea pentru mult timp, trimite materialul de război promis, nici în Anglia şi nici în Rusia, trebuind să facă faţă cu el Japoniei.

Iată, în această privinţă, ce declară primul ministru englez, D-l Churchill într'o cuvântare rostită la 8 Decemvrie 1941: „Este de cea mai mare importanţă să nu se subestimeze seriozitatea pericolelor ce ne ameninţă, atât pe noi, cât şi pe Statele-Unite. Desigur că unele livrări pe cari contaserăm şi cari au trebuit să fie duse în Rusia, va trebui date din stocurile noastre. Alte materiale pe cari le-am aşteptat să sosească din America, poate nu vor putea sosi aşa curând. Acest gol trebue să-l umplem noi, este deci necesar ca toţi muncitorii industriei de armament să depună sforţări, aşa cum o cere mărimea pericolului şi importanţa cauzei noastre. Acestea toate se referă în primul rând la carele de luptă, şi înainte de toate la aviaţia noastră. Astăzi, după ce războiul s'a întins asupra unor sectoare atât de întinse ale pământului, se simte o mai mare nevoe de avioane decât înainte. Apelez la toţi cei ce sunt în fabrici să depună maximum de efort".

Din această declaraţie se deduce că primul ministru englez recunoaşte că primul efect al războiului din Pacific este că sarcina principală a producţiei de armament, cade asupra Angliei, atât pentru ea cât şi pentru Rusia.

Dar războiul din Pacific a avut influenţă nu numai asupra materialului de război, ci şi asupra materialului uman, care luptă pentru Anglia, deoarece luptele din Africa de Nord, din Orientul apropiat şi din cel depărtat, Anglia l'a dus şi îl duce cu trupe străine: indieni, australieni, neo-zeelandezi şi africani de Sud; şi după isbucnirea războiului din Pacific, se pare că atât Australia cât şi Noua-Zeelandă, vor să-şi recheme trupele lor în patrie, pentru a lupta pentru apărarea propriului lor teritoriu. Cât pentru Rusia, ea are nevoe urgentă de mult material de război: tancuri, tunuri şi avioane, pe care industria americană le-ar produce, dar pe care războiul din Pacific o opreşte de a le mai trimite; şi chiar dacă ar putea să le trimită, transporturile pe mare sunt enorm stânjenite de forţele pactului tripartit.

Urmările politice ale războiului din Pacific

Războiul din Pacific are şi urmări politice mari şi iată cum: după ce Anglia a atacat Iranul, Siria şi Irakul, populaţiunile lor arabe şi chiar cele din afara frontierelor acestor ţări au început să se mişte contra Angliei, dacă n'au încă puterea de a se scutura de jugul englez singure, dar mişcarea lor creşte în proporţie cu slăbirea Angliei, prin pierderile posesiunilor englezeşti din Pacific şi Asia Orientală. Şi nu e exclus ca India să se mişte şi ea, ba chiar aflăm că în luptele din Birmania un batalion indian s'a predat fără luptă, ne mai înţelegând să moară pentru Anglia.

Războiul deslănţuit în Pacific va aduce cu multă probabilitate linişte în acest ocean, pe care acum 422 de ani Magelan l-a numit „liniştit" şi că în afară de băştinaşii cari îl populează şi care au mai mult ca alţii dreptul de a se bucura de stăpânirea pământurilor pe cari le locuiesc de milenii de ani, şi alte popoare, cari au contribuit la civilizaţia omenirii, se vor bucura de bogăţiile şi frumuseţile pe cari ei ştiu mai bine ca mulţi băştinaşi să le pună în valoare, contribuind astfel la civilizaţia lor, rămaşi mai în urmă de restul lumii civilizate.

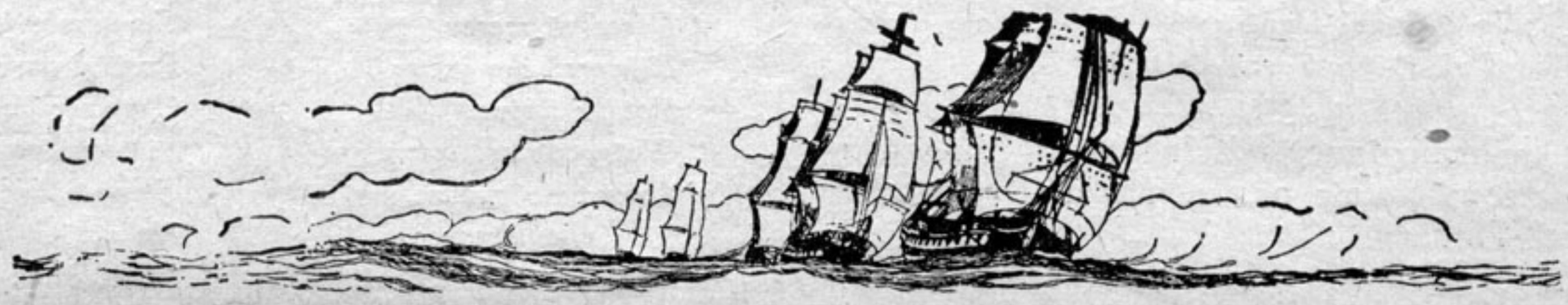

Tradiţiile vieţii pe apă ale poporului român

de AP. D. CULEA (2)

Pe maluri de ape, la locuri de oprire de vase, locuri de trecere de pe un ţărm la altul, — *vadurile* — a clocotit viaţa cu biruinţele şi înfrângerile ei despre cari vorbesc şi istoria şi tradiţia: Vadul Brăilei, Vadul Silistrei, Vadul Giurgiului, Vadul Obluciţei (Isaccea) etc.

Oşti munteneşti
Dela Bucureşti.
Ele Domn că n'au,
Şi Domn căutau.
Ele că-mi căutau,
Şi mi-şi întrebau
Tot din vad în vad,
Şi din sat în sat... [12]).

Pe aici, în aceste vaduri de corăbieri, de pescari şi de negustori, au fost drumuri de oşti, locuri de bătălie, căi de scurgerea mărfurilor şi de schimburi în târguri ce adunau multă lume. Aici s'au înfiripat şi-au răsunat întâia oară isprăvile poetizate şi dramele cântate de zicătorii baladelor. Ca şi hora, ca şi cârciuma, ca şi fântâna, ca şi piaţa din mijlocul satului, vadul a fost şi este un loc de întâlnire unde circulă veştile, o gură a satului. Aici femeile înălbesc pânzăturile ţesute, spală lâna, torturile, spală copiii, adapă vitele, iau apă pentru gospodărie, se scaldă, fac primele exerciţii de înnot şi vâslire. Altădată (spun bătrânii şi bătrânele satelor dunărene) flăcăii, fetele ştiau mai mult înnota ca azi; trebuiau să se salveze în stufişurile bălţilor de teama cetelor de năvălitori turco-tătari şi cazaci.

Pe tradiţiile vadului să altoim cerinţele de azi ale educaţiei tineretului în spirit marinăresc. Din necesităţile de viaţă — înnotul şi vâslitul — să facem şi o bucurie de viaţă, fortificând în acelaş timp trupul şi sufletul.

Plaja satului, bărcile-şcoală ale satului, venirea satului la întreceri duminicale pe apă, sunt realizări ce trebuesc imitate peste tot.

Viaţa în pragul apelor a fost mai frământată, mai plină de conflicte, cari au dat naştere cântecului de ispravă, baladei; de aceea cântecele voiniceşti, baladele, din ciclul dunărean sunt mai numeroase faţă de celelalte cicluri. Eroii celor mai multe balade dunărene sunt nişte răzvrătiţi împotriva Turcului, stăpânul puterii. Ei cunosc Dunărea în lung şi'n lat, dela Dii (vechea numire a Vidinului), la Selina (Sulina). Dintr'aceşti straşnici voinici ai apelor, cântecele bătrâneşti pomenesc pe *Gruia lui Novac*, care pleacă călare spre Ţarigrad. Când să treacă Dunărea,

Care Turc cum îl vedea,
Tot în Dunăre sărea...

Dar Turcii îl prind şi-l închid

In ostrovul Dunării
Unde-şi ţin Turcii robii...

Gruia fuge de-acolo înnotând. In balada Vâlcan, eroul *Vâlcan* este un voinic năsdrăvan, care a îngrozit paşii şi ienicerii Dunării.

El înnoată ca un peşte,
Şi ca plutele pluteşte,
De stă omu' şi-l priveşte,
Şade'n loc şi se cruceşte..

Prins, e aruncat în Dunăre. Strigă un Turc:

Dunărea l-a hărănit,
Dunărea l-a'mbogăţit;
Dunărea să şi-l primească,
Dunărea să-l chistosească...

Dar Vâlcan, deşi legat cu'n bolovan, înnoată greu şi iese la mal...

De *Chira Chiralina*, frumoasa cârciumăreasă din Brăila, prinse dragoste un „harap cu mulţi galbeni venetici" (veneţieni), căci „harapul" era marinar pe un galion (corabie veneţiană). „Harapul" fuge cu Chira pe corabie şi pornesc. Fraţii Chirei „şerpii Dunării" află şi... să ascultăm povestea întreagă:

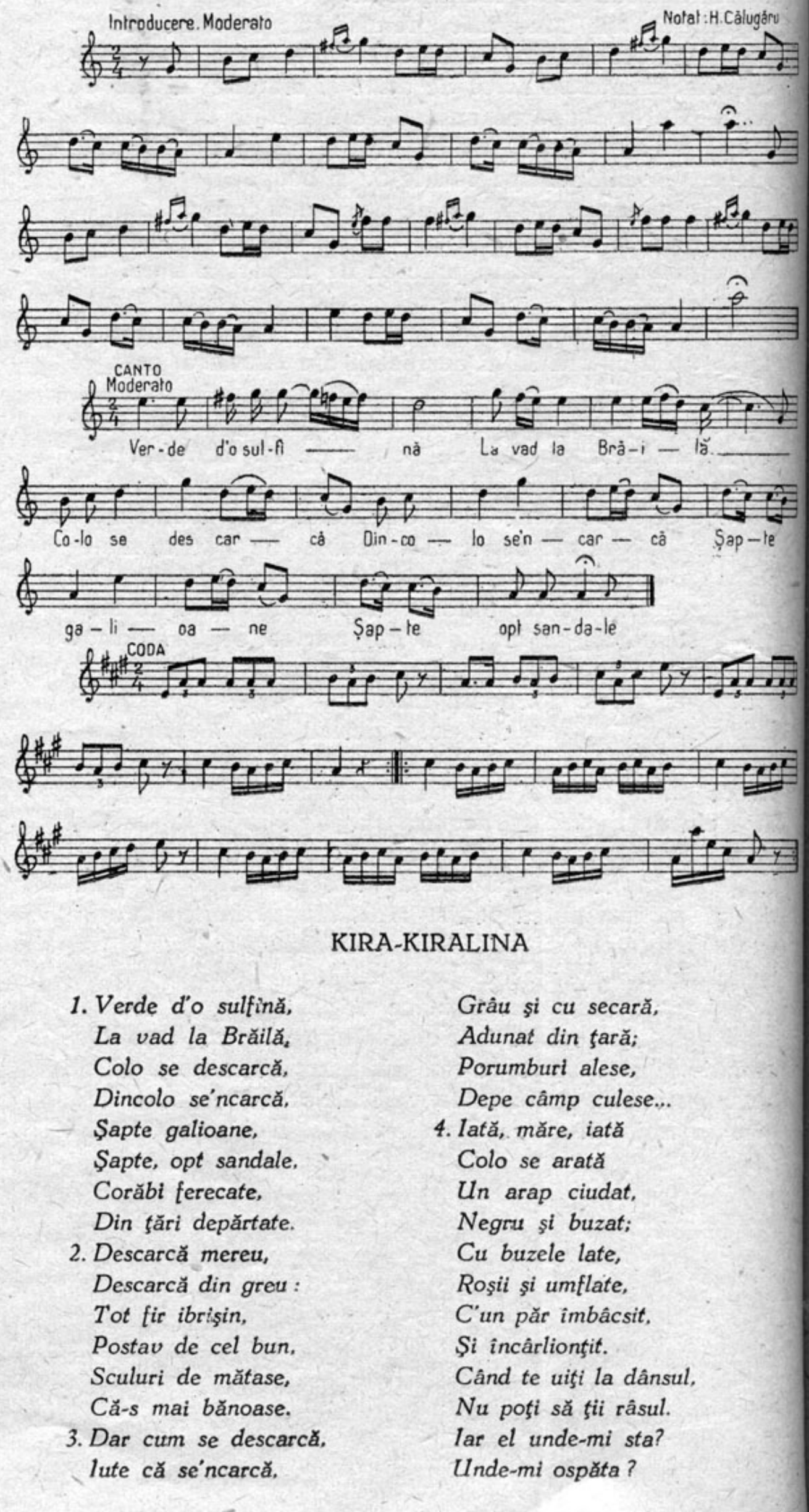

KIRA-KIRALINA

1. *Verde d'o sulfină,*
La vad la Brăilă,
Colo se descarcă,
Dincolo se'ncarcă,
Şapte galioane,
Şapte, opt sandale,
Corăbi ferecate,
Din ţări depărtate.
2. *Descarcă mereu,*
Descarcă din greu:
Tot fir ibrişin,
Postav de cel bun,
Sculuri de mătase,
Că-s mai bănoase.
3. *Dar cum se descarcă,*
Iute că se'ncarcă,
Grâu şi cu secară,
Adunat din ţară;
Porumburi alese,
Depe câmp culese...
4. *Iată, măre, iată*
Colo se arată
Un arap ciudat,
Negru şi buzat;
Cu buzele late,
Roşii şi umflate,
C'un păr îmbâcsit,
Şi încârlionţit.
Când te uiţi la dânsul,
Nu poţi să ţii râsul.
Iar el unde-mi sta?
Unde-mi ospăta?

---

[12]) Gh. Breazul: Colinde.

Vin de unde bea ?
Tot dela Kira,
La cârciuma mică,
Mică şi pitică,
Cea cârciumărească,
Mândră şi frumoasă.
Iar colo sub mal,
Sub verde umbrar,
Iată-mi se ivea,
Kira cea frumoasă,
Mândră, drăgăstoasă.
Arapul ciudat,
Negru şi buzat.
Cum el o vedea,
Inima-i sărea,
Şi-astfel cuvânta :
— „Kiră Kiralină,
Fără seamăn zână,
Floare din grădină,
Rază de lumină,
Să mă iei pe mine,
Că mult ţi-o fi bine.
Verde trei măsline,
Să mergi tu cu mine,
In ţara turcească,
Ţară arăpească,
Că eu ţi-oiu făcea
Tot ce ţi-o plăcea :
Cort de catifea,
Cu ciucuri legaţi,
Numai fir lucraţi,
Pat de chiparos,
Aşternut frumos ;
Căpătâiul tău,
O să-ţi fie, zău,
Numai burduşele,
Cu aur în ele".
Kira-l auzea,
Şi ea nu râdea ;
Ochii-şi încrunta,
Şi-aşa răspundea :
— „Arape ciudat,
Negru şi buzat,
Cu buzele late,
Roşii şi umflate,
Cu păr îmbâcsit,
Şi încârlionţit,
Cu mustăţi de rac,
Parc'ai fi un drac !
Cum să merg cu tine,
Să-mi bat joc de mine ?
In ţară arăpească,
Creştină românească,
Cum o să trăiască ?
Cumnatele mele,
Surioarele tale,
Arăpoaicele,
Ca şerpoaicele,
Cum mă vor vedea,
De ciud'or crăpa.
Ele s'or mira,
Şi m'or deochea.
Ori se vor grăbi,
Inainte-a-mi ieşi,
C'o găină friptă,
Friptă otrăvită".
Arapul ciudat,
Negru şi buzat,
Cum o auzea,
Inima-i sărea
Şi-astfel cuvânta :
— „Kiră Kiralină,
Fără seamăn zână,
Floare de grădină,
Rază de lumină,
Vino tu cu mine,
Că ţi-o fi mult bine.
Parale mărunte,
La arap sunt multe ;
Tot galbeni bătuţi,
La arap sunt mulţi".
Kira-l asculta,
Şi-astfel răspundea:
— „Arape Sângeape,
Eu nu oiu mergea,
Şi n'oiu fi a ta,
Odată cu viaţa".
Arapul viclean,
Işi făcu un plan :
— „Vino să-ţi plătim,
Să ne socotim.
Eu la tine-am stat
Şi m'am ospătat
Trei zile'ncheiate,
Cu arapi vre-o şapte".
Cel arap pleca,
'N corabie urca,
Pe Kira ademenea,
Să se socotească,
Plata să primească.
Cum el o vedea,
Indată începea
De-mi deschidea
Cutii cu mărgele,
Cu galbeni şi inele,
Salbe şi paftale,
Galbeni şi parale.
Apoi bucuros
Le-arunca pe jos.
Kira le vedea,
Pe jos s'apleca,
In poal'aduna.
Poala işi umplea.
Kira ce-mi făcea ?
Mintea işi pierdea
Şi ea nici gândea,
La casă, la masă,
La mamă duioasă.
Arapu buzat,
Negru şi ciudat,
Când aşa vedea,
Nu se speria.
Afară ieşea,
Corabia pornea.
Când Kira vedea,
Cum se depărta,
Poala c'o vărsa,
Plângea şi plângea,
Grozav mai răcnea.
El se repezea,
In braţe o lua,
De catarg o lega,
Pânzele'ntindea.
Vântul le umfla,
Corabia mâna.
Iată măre iată.
Sosiră de'ndată,
Fraţii Kirei,
Şerpii Dunării,
In uşă bătând,
La soră strigând.
Kira nu răspunde ,
Că n'are de unde.
Mă-sa-i auzea,
Şi plângând zicea :
— „Arap a'nşelat-o.
Pe Kir'a luat-o.
Pe Dunăre'n jos.
Drum nenorocos".
Fraţii Kirei,
Şerpii Dunării,
La Dunăre-alergau,
In luntre s'aruncau,
Şi se opinteau,
Valuri că făceau.
Dunărea tălau,
In Dunăre săreau,
In coat'nnotând,
Buzdugan purtând.
Corabia ajungeau,
In ea se urcau.
Kira mi-i vedea,
Plângea, se smucea.
— „Kiră Kiralină,
Sora noastră bună,
Când tu ai plecat,
Pe cine-ai întrebat ?"
— „Eu nu-s vinovată,
Am fost înşelată,
De arap furată,
Unde, eu nu ştiu,
Nevastă să-i fiu".
Fraţii Kirei,
Şerpii Dunării,
Corabia opreau,
La mal o trăgeau,
Şi mi-o ancorau.
Cel arap culcat,
Răsturnat în pat,
Cu sfori mi-e legat,
Şi'n apă aruncat,
Plata că şi-a luat.

(după N. Păsculescu şi alţii)

Frumoasa *Iana Ghizuleana* îşi alege pe acela care s'o găsi

Dunărea să-mi treacă
In colo şi'ncoace
Dunărea pe spate.
Din palme bătând.
Din coate'nnotând,
Din ciubuc trăgând,
Din pistoale dând.

Dintre casapi, nici unul n'a îndrăsnit, afară de Neagoş Viteazul, care iute se-aruncă în Dunăre, cum a spus Iana, ca să-i fie pe plac. Dar pe la mijlocul Dunării strigă :

— „Stăi Iano, că mă'nnec !"
Iana-l auzea
Iana se lăsa,
Numai în cămăşoară,
Numai în iişoară;
In Dunăre sărea,
Din coate'nnota.
Sânii nu-şi uda.
Neagoş mi-o ajungea,
De mâni o prindea,
Pe spate se lăsa,
Dunărea-mi trecea,
Cu Iana pe-alăturea,
Din palme bătând,
Din coate'nnotând,
Din ciubuc trăgând.
Din pistoale dând...

Din părţile Giurgiului, când era raia turcească, avem balada *Ilinca Şandrului,* probabil din veacul XVIII-lea.

ILINCA ŞANDRULUI

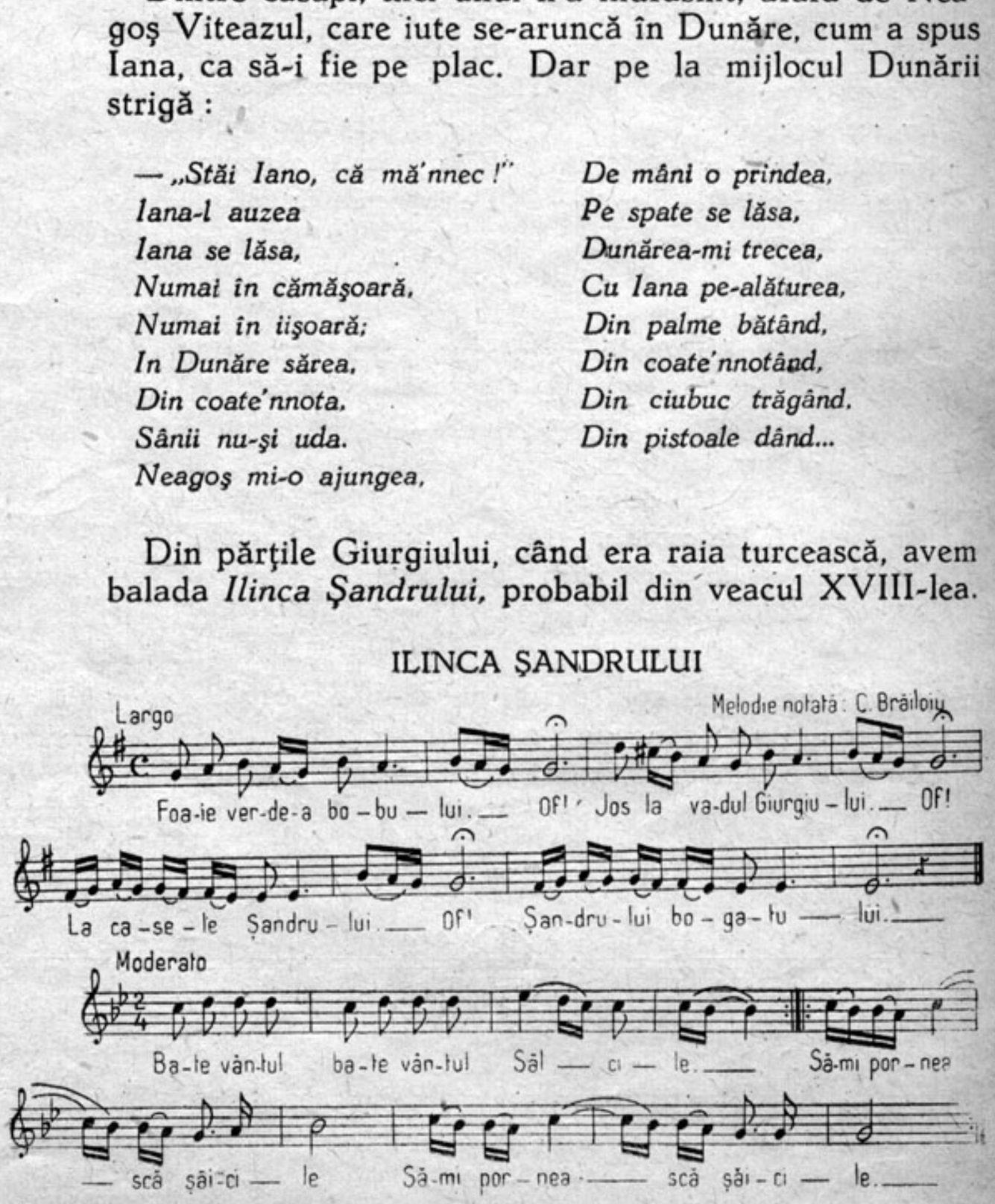

1. Foaie verde a bobului,
Jos la vadul Giurgiului,
La casele Şandrului,
Şandrului bogatului.
2. Şi are Şandru o fată mare,
Dreaptă ca o lumânare,
Frumuşică ca o floare,
Când o vede, paşa moare.
3. De frumoasă ce era,
Nu era'n lume ca ea,
Mureau Turcii după ea;
Ilincuţa mi-o chema.
4. Dar Ilinca ce făcea?
De dimineaţă se scula,
Cosiţele-şi pieptăna,
Pe ochi negri se spăla.
5. La icoană se'nchina,
Şi afară că ieşea,
Vadra'n mână că lua,
Şi la Dunăre pleca.
6. Pe Dunăre ce-mi vedea?
Un caic împodobit,
Cu postav verde'nvălit,
Pentru Ilinca gătit.
7. Dar Ilinca ce-mi făcea?
Vadra din mână-o trântea,
La maică-sa alerga,
Şi maică-si că-i spunea:
8. — „Maică, măiculiţa mea,
Ascunde-mă undeva;
Că vin Turcii să mă ia,
Şi lui paşa să mă dea".
9. Şăndruleasa ce făcea?
Intr'o ladă o băga,
Cu lacăte o încuia,
Şi cheile le-ascundea.
10. Sapa'n mână o lua,
Sub fereastră se ducea,
Şi săpa, săpa, săpa,
Iar acolo ce punea?
11. Numai pietre şi butuci,
S'aibă crezământ la Turci.
Turcii credeau, nu credeau,
Luau sapa şi săpau,
Pe Ilinca n'o găseau.
12. — „Alelei tu Şendruleasă,
Aleasă cârciumăreasă,
Pe Ilinca să ne-o dai,
Că de nu, am să te tai".
13. Ilinca cum auzea,
Ea din ladă că ieşea,
Turcilor se'nfăţişa,
Şi din gură aşa zicea:
14. — „Turcilor, păgânilor,
De cât pe mama s'o tăiaţi,
Pe mine să mă luaţi".
Turcii mi se'nveseleau,
15. Pe Ilinca o luau,
Şi'n caic o aruncau,
De catarg mi-o legau,
Şi pe Dunăre plecau.
16. Dar Ilinca ce-mi zicea?
— „Turcilor 'nicerilor,
Deslegaţi-mi mâinile,
Să-mi adun cosiţele.
17. Să-mi fac cruce creştinească,
Că trec în ţară turcească,
Să pun pe mine cămaşa,
Ca să fiu pe plac lui paşa".
18. Turcii când o auzeau,
Mâinile îi deslegau,
Iar Ileana greu ofta,
Şi'n Dunăre s'arunca.
19. — „De cât roabă Turcilor,
Şi slugă cadânelor,
Mai bine a peştilor,
De mâncare racilor!"
20. Iară Turcii ce-mi făceau?
Iute acasă alergau,
După năvoade umblau,
Dunărea mi-o vânturau.
21. Pe Ilinca mi-o scoteau,
Pe-un păţuţ mi-o aşezau,
Paşa, moartă, o săruta,
De frumoasă ce era...

Maica bătrână colindă malul dunărean, întrebând:

— „Dunăre, Dunăre,
Drum făr' de pulbere!
Drum făr' de suiş
Făr' de coborîş,
De-ai fi vorbitoare,
Şi'ndatoritoare,
O maică bătrână,
Cu caer de lână,
Din fus sfârâind,
Din ochi lăcrămând,
Umbla şi iar umbla,
Şi'ntr'una întreba:
(S'a oprit la Dunăre).
— „Dunăre, Dunăre,
Apă tulbure,
Mereu călătoare,
Şi nepieritoare,
Apă cu talaz,
Şi fără răgaz,
Au nu ai văzut,
Sau ai cunoscut,
Pe unde-ai trecut,
Fecioraşul meu,
Bun la Dumnezeu?
Feţişoara lui,
Spuma laptelui;
Mustăţile lui,
Spicul grâului;
Sprâncenile lui,
Pana corbului;
Ochişorii lui,
Mura câmpului.
El mereu venea,
Prin tine trecea,
Şi nu se'nneca...".
Dunărea stătea,
Valuri bolbocea,
Şi-apoi răspundea:
— „O maică bătrână,
Cu caer de lână.
Eu nu l-am văzut,
Nu l-am cunoscut,
Că-mi ţin drumul meu,
Dat de Dumnezeu..."
Bătrâna pornea,
Din fus sfârâia,
Ofta şi suspina,
Din ochi lăcrăma.
Mergând mai la vale,
Iată-mi iese'n cale,
Un voinic călare,
Gonind fuga mare.
(Era vântul).
Semn că-i făcea,
Calul şi-l oprea.
— „Vântule, nebunule,
Intraneaza-ţi tranele!
Călăreţ zorit,
Şi neodihnit,
Au nu ai văzut,
Sau ai cunoscut,
Pe unde-ai trecut,
Fecioraşul meu,
Bun la Dumnezeu?
Feţişoara lui,
Spuma laptelui;
Mustăţile lui,
Spicul grâului;
Sprâncenile lui,
Pana corbului;
Ochişorii lui,
Mura câmpului.
Vântul se oprea
Şi apoi răspundea:
— „O maică bătrână,
Cu caer de lână.
Ba eu l-am văzut,
Şi l-am cunoscut,
Colo'n malul Mării,
La marginea ţării,
De păgâni lovit,
De moarte rănit.
Mă rog te sileşte,
Fugi şi te grăbeşte,
Că de-i zăbovi,
Viu nu-l vei găsi...".
Cum baba auzea,
Furca mi-o svârlea,
In genunchi cădea,
La cer se ruga...
Apoi se scula,
La drum că-mi pornea,
Colo'n malul Mării,
La marginea ţării,

te-aşi ruga să-mi spui de mi-ai văzut feciorul...".
Şi o roagă să-i spue de i-a văzut feciorul.
Dunărea o trimite la malul Mării, la marginea ţării.

Intr'o baladă pescărească, *Antofiţă lui Vioară* pescuieşte în lacul Vidrosul, ca să-şi facă peşte de nuntă. Somnii răstoarnă luntrea, bătând-o cu cozile. Antofiţă e lovit în ochi şi orbeşte. Moş Vioară îşi duce feciorul la mânăstire.

ANTOFIŢĂ LUI VIOARĂ

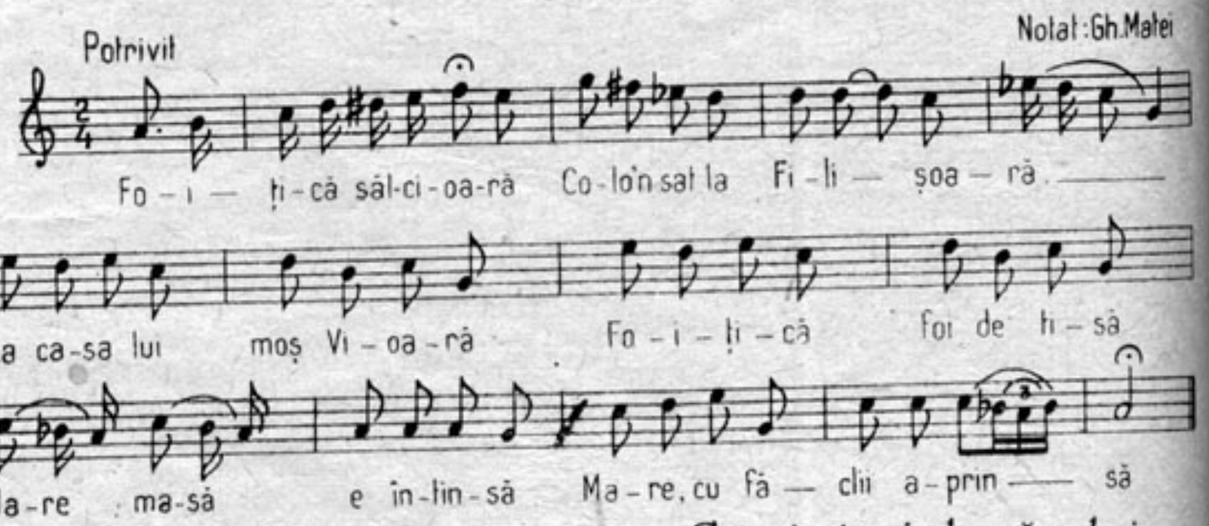

1. Foicică sălcioară,
Colo'n sat la Filişoară,
La casele lui Vioară.
Foicică foi de tisă,
Mare masă e intinsă;
Mare cu făclii aprinsă.

2. Dar la masă cine şade?
Cei cincizeci de năvodari,
Patruzeci de lopătari.
Şi la masă ce-mi mânca?
Numai cegă şi păstrugă,
Şi galbenă caracudă.

3. Foae verde sălcioară,
Antofiţă al lui Vioară,

MAICA BĂTRÂNĂ

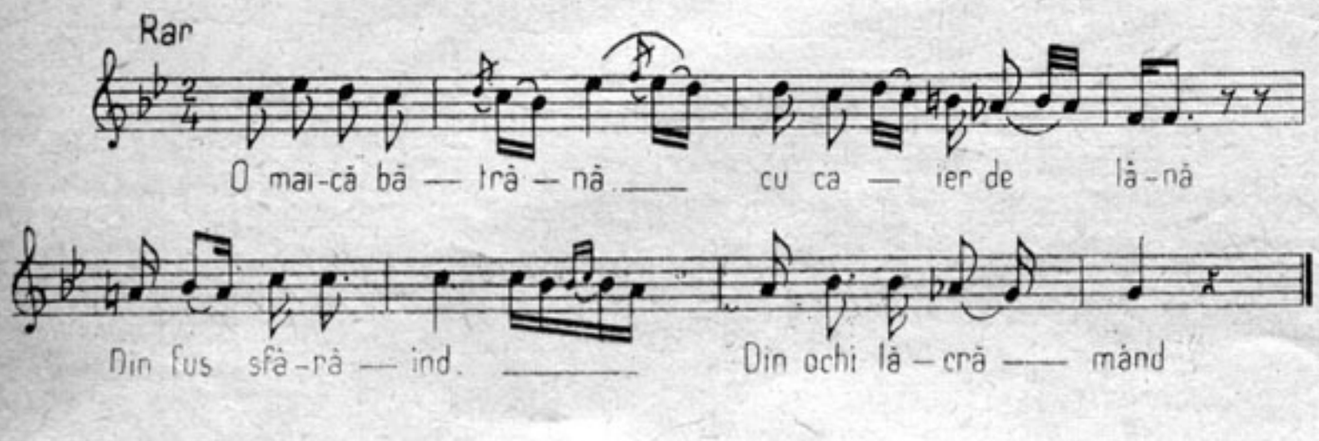

Nici nu bea şi nici nu mânca,
Ci cu privirea jos căta,
Şi el, măi frate, că-mi şedea,
Tot gândea şi greu ofta.
—„Antofiţă, fiul meu,
Parcă eşti într'un ceas greu:
Ţie poate ţi-a venit,
Vremea de căsătorit...".
—„Să-mi dai, taică, luntrile
Şi toate năvoadele,
Că ea vorbă mi-a trimes.
Să-i dau peşte într'ales.
Cu peşte eu aş nunti,
Pe tine te-aş pomeni.
In Vidros când am trecut,
Să vezi, taică, ce-am văzut:
Şapte cete de morun,
Tot morun peşte de-l bun;
Ştiucile cât vacile
Şi crapii cât ţapii".
—„De când m'am pomenit,
Tot cu peşte m'am hrănit.
Multe bălţi eu am călcat,
Da'n Vidrosu n'am vânat;
Că Vidrosu este adânc,
Cât din cer până'n pământ..."
Antofiţă-mi asculta,
Năvoadele le lua,
La Vidrosu alerga,
D'un năvod ce se prindea?
Numai puiul vidrei,
In fundul matiţii.
Vidra din apă ieşea,
Şi aşa mi se ruga:
—„Dă-mi puiuţul 'ncoa!
Că peşte eu ţi-oiu da:
Ştiucile,
Cât vacile;
Şi crapii,
Cât ţapii...".
Antofiţă cum auzea,
Drumul puiului că-i da;
Atunci vidra ce făcea?
Printre peşti ea înnota,
Tot de coadă că-i muşca,
La năvoade că-i ducea.
Iară vidra se mânia,
Prin năvoade că intra,
Peştele că-l răscolea.
Peştii din coadă băteau,
Valurile se scormoneau,
Apele se tulburau...
Antofiţă se opintea,
De năvod trăgea, trăgea,
Din luntre el aluneca,
Şi'n Vidrosul îmi cădea.
De-o salcie s'apuca,
Şi în salcie se suia...
—„Uite tu la mine,
Eu mă uit la tine!"
Alta nu-i zicea;
Arcul încorda,
Şi mi-o săgeta,
Inima-i lovea,
In Mare o trântea....

*

Viaţa marinărească veche şi-a găsit răsunet până şi în joc şi în datinile de nuntă. In Moldova este un joc — *Corăbeasca = Corăgheasca* — vădit inspirat de legănarea corăbiei pe valuri. Flăcăii ţinându-se de brâu, se mişcă aplecaţi când la dreapta când la stânga, imitând balansul vasului plutitor. La nuntă, darurile către mireasă le duce vornicelul, care acum ia numele de „corăbier". Ele sunt puse într'o cutie acoperită imitând corabia. Corăbierul nuntaş, însoţit de alţi nuntaşi, merg cu „corabia de nuntă" în faţa miresei, rostindu-i această oraţie: [14])

CORĂBEASCA

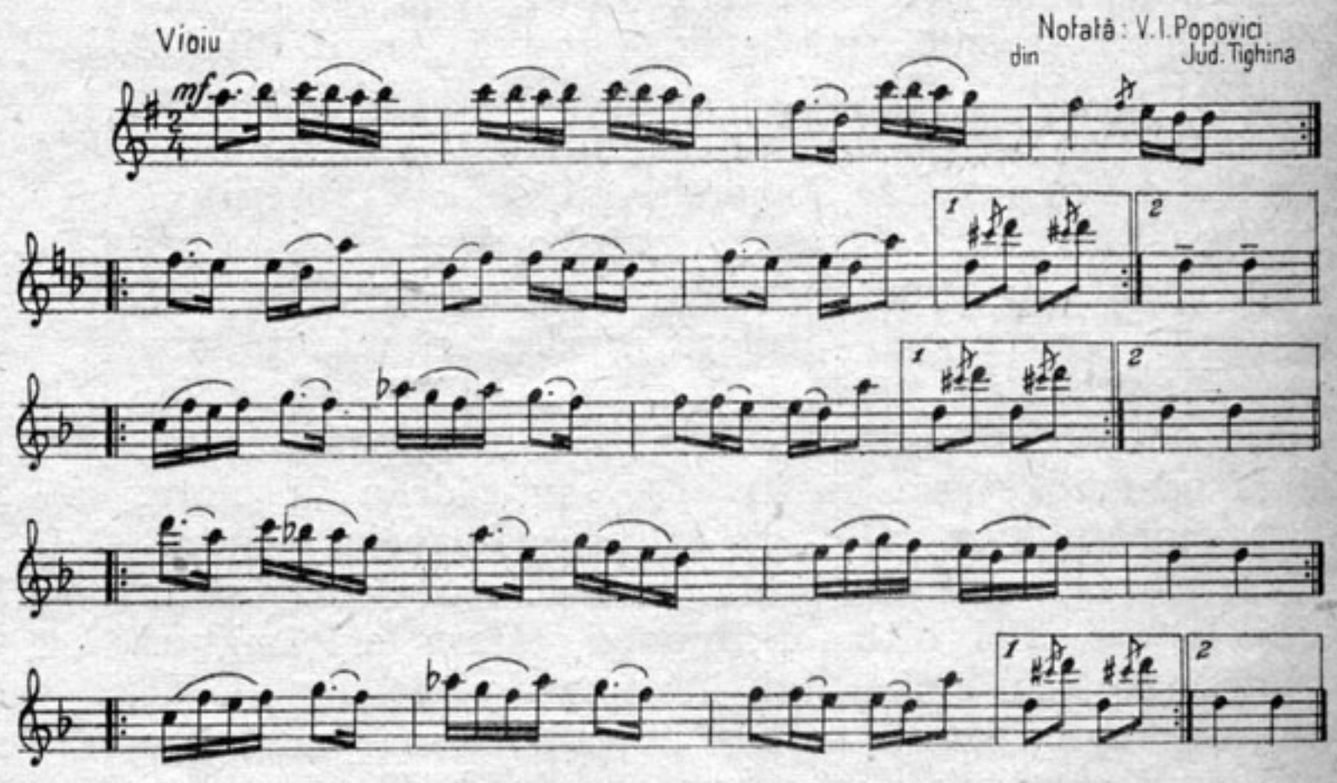

Jupânească mireasă,
Ca o garoafă frumoasă!
Tânărul nostru împărat,
De când pe dumneata te-a aflat
La mare grijă a intrat.
Toate oraşele le-a călcat,
Chiar şi'n Ţarigrad a umblat.
Mărfuri bune a căutat,
Şi în teancuri le-a legat.
La corăbii le-au cărat,
Pe corăbii le-a'ncărcat,
Şi spre casă s'a'nturnat.
Când a fost pe la mijloc
De Mare, într'un rău loc,
S'a stărnit din Răsărit
Un vânt iute şi cumplit.
Corabia s'a răsturnat,
Şi mărfurile s'au înnecat.
Noi câţiva ostenitori,
Deasemenea călători,
Pe acolo ne-am întâmplat,
Şi-am sărit, nu le-am lăsat.
Mărfuşoarele mai mice,
Le-am luat toate'n caice
Şi le-am adus pân'aice,
Pân'aici la dumneavoastră,
Cu toată sudoarea noastră.
De te temi de'nşelăciune,
Noi pe nume ţi le-om spune...

(Aici „corăbierul", adică vornicelul, ridică învelitoarea şi dă miresei darurile aduse pe „corabie").

Din unele cântece mai noui, se vede că Dunărea nu era o piedică de trecut pentru oamenii din afara legilor. Iată unul care arată procedura furtului de cai. Cum se fură caii?

Pe negură şi pe ceaţă,
Se fură de dimineaţă...
Şi iar verde şi-o lalea,
Lată-i, lată Dunărea,
Şi-a trecut neica prin ea,
Cu cinci cai alături...

(Va urma)

In balada tulceană *Necola Neculcea*:

Primblă-mi-se primblă,
Şi încet mai umblă,
Pe boaz de Mare,
La apus de soare,
Necola Neculcea,
Din oraş din Tulcea...
Din vâsle vâslind,
Cârma cârmuind...
Şi mereu gândind
La fata de Frânc,
Făcută cu'n turc.
Când fata-l vedea,
Din gură-i grăia:
—„Cine-mi face mie,
O frumoasă vie,
In mijloc de Mare,
Cum altul nu are?"

Neculcea se prinde că-i va împlini pofta inimii; şi el

Pe Mare pleca,
Şi mi se primbla,
Taraşi arunca,
Din ea drac ieşa...

Dracul făgăduieşte lui Neculcea că pe pământul plutitor sprijinit pe taraşi, îi va face vie şi i-a făcut-o: [13])

O vie pe Mare,
Cu nouă răzoare,
Necola Neculcea,
La fată mergea,
Din gură-i grăia:
—„Ce mi-ai poruncit,
Ţi-am îndeplinit".
Dar ea ce-mi grăia,
La el când privea?
—„De mi-i săgeata,
Şi din cer luna,
Taman când a fi,
Soare'n miazăzi,
Atunci te-oiu lua!"
Nicola o privea,
Şi aşa-i grăia:
—„Vie ţi-am făcut,
Tu m'ai amăgit!
Şi asta pot s'o fac,
De ţie ţi-i drag,
Şi de nu mă crezi,
Haide tu să vezi".
In luntre o punea,
Pe Mare pornea,
Şi când ajungea,
Din gură-i grăia:

---

13) T. Burada: O călătorie în Dobrogea 1882.

14) S. Fl. Marian: Nunta la Români.

15) Gh. Dem. Teodorescu: Poezii populare.

Din aspectele Mării şi din viaţa marinarilor pe întinsul apelor

de Contr'amiral
C. NEGRU

UN SINGUR SUPRAVIEŢUITOR

Marţi 8 Februarie 1916, crucişătorul quirasat „Amiral Charner", de 5000 tone, cu un echipaj de 426 oameni naviga spre Sud de mica insulă Rouad, situată puţin la Nord de Tripoli. La ora 6 dimineaţa, punctul estimat fixa poziţia crucişătorului la 40 km. de Beyrouth. Vreme închisă. Comandantul Causse prevenit că începe să se zărească coasta în babord se urcă pe comandă, iar 10 minute mai târziu „Amiral Charner" dispare în urma unei explozii surde; un minut după explozie prova se afundă în mare. Elicele ies afară, iar vasul dă o bandă atât de mare, că nu se putea spune dacă oamenii săreau ei în apă, sau cădeau în mare. Tot echipajul avea colacii de salvare de cauciuc, dar nimeni n'are timpul să-i umfle cu aer. Nu e timp să se dea la apă nici o barcă; numai câteva sfărămături plutesc pe locul sinistrului, între care şi două plute de salvare improvizate la bord şi pe care 13 marinari, care au putut să scape din vâltoarea afundării vasului şi să-şi umfle colacii de cauciuc s'au agăţat; între aceştia e şi şeful tunar rezervist Joseph Marie Cariou, care ia comanda plutei. „Inotătorii buni la apel"! comandă el, la care răspund 6 marinari. Veniţi cu mine să adunăm toate lemnele ce vom găsi plutind, ca să îmbunătăţim pluta". La 50 m. depărtare pe pluta cea mare, se vede locotenentul Gablatt cu 40—50 oameni. Reveniţi din zăpăceala exploziei, toţi se întreabă. Ce a fost? Mină sau torpilă, nimeni nu poate să spuie, nimeni n'a văzut nimic, n'a auzit nimic. Nici un strigăt de alarmă, nici o comandă. O jerbă de apă, o sguduitură grozavă, asta a fost totul. Echipajul a încercat să dea la apă o balenieră, dar vasul era aşa de înclinat, că s'a dus la fund cu toate bărcile de salvare la postul lor. Pe plută, toţi sunt liniştiţi, curagioşi chiar, încrezători în soarta lor, căci naufragiul face parte din riscurile vieţii pe mare. După 2 ore apare un om înnot. De unde vine? E un şef de echipaj de pe pluta mare care e gata să se ducă la fund, şi cere azil pe cea mică. E primit cu bucurie. Vântul de Est încreţeşte marea şi duce pluta spre larg, aşa că la ora 2 p.m. coasta dispare din vedere, iar o oră mai târziu pluta mare nu se mai vede. Noaptea lungă de Februarie se lasă şi cum catastrofa a avut loc la deşteptarea echipajului, toţi sunt aproape goi şi tremură de frig. Către 10 seara nu mai sunt decât 13, unul moare de congestie, la 12 noaptea, noul venit începe să delireze şi înnebunit se repede asupra tovarăşilor de nenorocire. Urlete în noaptea oarbă, încăerare confuză. Noroc că un val îl ia şi îl varsă în mare. Mai sunt 13. In dimineaţa de 9 Februarie nimic la orizont; nu mai sunt decât opt supravieţuitori. Patru din ei au pielea crăpată până la sânge de sărătura apei de mare; foamea îi chinueşte, frigul e de 1000 ori mai rău, iar setea îi torturează. La prânz se stabileşte calm, soarele îi loveşte direct pe trupul gol, trei din ei delirează. Către crepuscul o furtună năprazonică cu ploaie, dela Sud-Vest, dă gata pe cei ce delirează, aşa că după potolirea furtunei nu mai sunt pe plută decât 4 oameni, cei care pe timpul ploii torenţiale au avut ideia să-şi întindă vre-o batistă, sau vre'o sdreanţă, şi care imbibată de ploaie le-a mai potolit setea, numai ăştia mai rezistă. Joi 10 Febrarie, la Răsăritul soarelui, marea e ca undelemnul, nici un nor, nici un vântuleţ nu încreţeşte apa, nici un vapor în vedere. Din 4 vieţuitori, doi sunt în agonie, pielea lor arsă de sărătură se ia fâşii, iar setea îi omoară. La Apus, Cariou ca deobiceiu cu faţa spre Răsărit şi cu ochii ficşi către cer, îşi întoarce privirea către o bandă de marsuini care făceau acrobaţie în jurul lui şi se vede singur rămas pe plută. Vineri 11 Februarie la răsăritul soarelui Cariou vede ceva profilându-se la orizont. Să fie ceva real, sau e o vedenie din cauza frigurilor ce îl stăpânesc? Era într'adevăr un remorcher, „Nord-Caper" care căuta, dar din cauză că pluta se proectează între soare şi remorcher, şi cu toate că Cariou ridicase în vârful unei rame sdreanţa lui de haină, nu e văzut, aşa că „Nord-Caper" dispare sub orizont. Către prânz, briza de Sud-Vest, care începe, l-ar fi dus în 2—3 zile la coastă. Mai poate ţine el încă atâtea zile? Când e deja de 90 ore în astă stare de mizerie; nu mai e decât un spectru, care cu toată răceala valurilor care îl bate, frige de febră, devaghiază, se crede în luptă cu un submarin, şi ciocăneala în tâmple ce-i dă frigurile, el o ia drept bubuituri de tunuri, iar zigzagurile luminoase ce-i trec prin retină, din cauza sfârşelii, sunt lumini de tunuri... Adoarme... Sâmbătă 12 Februarie calm, nimic în vedere. Intins pe o coastă, pe plută, Cariou adunându-şi restul puterilor, sgârâie cu cuţitul pe un colac de plută: „Aici 12 naufragiaţi de pe „Amiral Charner" au murit de frig şi de foame... rugaţi-vă p.....". In dimineaţa de 13 Februarie la ora 7, la 75 km. Vest-Sud-Vest de Beyrouth, patrulorul *Laborieux* şi *Paris al 11-lea*, în căutarea vre'unei epave a crucişătorului, descoperă pluta cu Cariou, pe care în primul moment, dela distanţa de 4000 m. o ia drept un submarin şi e gata să tragă în ea. Adus la bord, după ce i se dă câteva linguri de ceai cu rom Cariou deschide ochii — Cine eşti?. De unde vii? Cu foarte mare greutate naufragiatul răspunde cu vocea stinsă şi întreruptă.

— Cariou... maestru tunar... de pe Charner... dat la fund la ora 7... Marţi dimineaţa... 14 pe plută... ceilalţi... morţi... toţi". Inchide ochii, şi în căldura păturilor adoarme, dar brusc se redeşteaptă şi abia şopteşte: „Comandant, anunţă... soţia mea care... va naşte... să nu aibă grije". Unde? Bord Clet... aproape de Lorient. La 8,54 *Laborieux* telegrafiază amiralului Moreau pe „Jean d'Arc": „găsit la 35 mile Vest de Beyrouth o plută cu un naufragiat a lui Charner, au fost 14, dar 13 au murit". 17 minute mai târziu postul dela Turnu Eifel reproduce lui *Jean d'Arc* o telegramă a marelui post german „Nordeih" „un submarin a torpilat la 8 Februarie, la Sud de Beyrouth un quirasat care s'a dus la fund în 2 minute"; torpilare pentru care comandantul submarinului, căpitanul de corvetă Hersing, şi-a atras aspre observaţii pentrucă a ieşit din drumul Malta-Port-Said pe care trebuia să opereze contra vaselor de comerţ şi a transporturilor şi a stricat o torpilă contra unui vas de război.

Cariou e dus şi îngrijit la bordul lui *Jean d'Arc*, care în ziua de 14 Februarie având la bord pe amiralul Moreau, se duce pe locul unde s'a scufundat crucişătorul Amiral Charner şi dă onorurile cuvenite, citind următorul mesaj primit dela comandantul şef: „Armata navală, unită într'un sentiment de durere şi de mândrie, trimite salutul ei crucişătorului amiral Charner, pierit cu glorie la postul lui de avantgardă. Trăiască Franţa".

Abia în ziua de 15 Februarie comandorul Adhemar de Cransac, şeful de stat major al flotei, interoghează pe Cariou, dela care se ştie detaliile aci expuse. Intrebat să-i spuie gândurile, viziunile, ce i-au trecut prin minte în zilele de nenorocire pe care le-a trăit, Cariou răspunde: „Comandant, m'am rugat tot timpul". Şi când privea către Răsărit şi chema un ajutor invizibil, care totuşi a venit, Cariou căuta cu privirea „Pământul Sfânt" care era aproape. Beethleemul şi Crucea".

După *Paul Chack*
„Marinarii în război"

UN NAUFRAGIAT CELEBRU

La 600 km. în largul coastei Americii de Sud, cam pe aceiaş latitudine cu Santiago de Chili, în Oceanul Pacific, se găseşte mica insulă Juan-Fernandes, insula lui Robinson Crusoe, stâncoasă şi de care navigatorul nu se poate apropia decât cu mare greutate şi cu o barcă mică. Intr'o peşteră dela poalele unui munte a locuit, după legendă, Robinson Crusoe, şi o placă comemorativă fixată pe stâncă relatează că adevăratul Robinson a fost un marinar scoţian numit Alexandru Selkirk, care a trăit singur pe această insulă 4 ani şi trei luni, 1704—1709. S'a dus de bună voie în singurătatea asta, fiindcă se certase cu comandantul corăbiei de piraţi pe care era îmbarcat. Clima insulei era bună, în fiecare an cădea cantitatea de ploaie necesară şi erau pe insulă şi capre sălbatice, care îi serveau de aliment şi multe fructe bune de mâncat. In Februarie 1709 fu găsit şi scăpat de o corabie engleză. Acesta e adevărul. Dar cui nu-i place mai mult Robinson decât Selkirk, a cărei viaţă pe insulă a fost împodobită de legendă cu atâta poezie şi excentricitate. Corabia, spune legenda, pe care călătorea Robinson făcu naufragiu, din care nu scăpă decât el pe insula pustie. Aruncat aci de soartă, Robinson, se instală gospodăreşte. Işi umplu geanta de vânătoare făcută din frunze de mosc, cu stridii, ouă de broaşte ţestoase şi fructe. Cu o săgeată făcută de el, omorî capre sălbatice şi alte animale, ca să-şi facă îmbrăcăminte din pielea lor. Prinse câteva capre pe care le domestici şi care îi dete laptele din care îşi fabrică unt şi brânză. Din porumbul sălbatec avu făină, din care îşi făcu pâine. Cu timpul el dobândi chiar o oarecare bună stare. Soarta lui e întrucâtva imaginea intregului neam omenesc, aşa cum s'a desvoltat şi perfecţionat el în decursul miilor de ani. Fulgerul care trăsni un arbore îi dete focul, pe care l-a întreţinut mult timp îngrijind să nu se stingă. Şi cât a fost de nenorocit când focul i s'a stins. Dar norocul nu l-a părăsit, căci din lava arzătoare a unui vulcan pe insulă şi-a aprins din nou focul. Şi-a făcut şi un cuptor şi o luntre cu care a făcut multe excursii pe coasta închisorii lui. Şi ce spaimă a tras când într'o zi zări în faţa lui, într'una din plimbările lui obişnuite, urma unui picior de om. Timp de 8 ani fusese singur şi acum constată că mai erau şi alţi oameni; şi ce puteau fi ei decât canibali. Iscodi, ascultă, şi fugi acasă pregătindu-se de apărare dacă va fi atacat. Din nenorocire n'a fost nimic... Era aproape de sfârşitul anului al 14-lea când îl deşteptă o împuşcătură, într'o noapte furtunoasă, era semnalul unei corăbii care se isbise de stânci şi se sfărâmase. Dar, nici o urmă de oameni, totuşi, pe mal, zări un naufragiat mort şi lângă ea un câine care deveni tovarăşul lui credincios... Trecu încă un an în tovărăşia câinelui, a unui papagal pe care îl învăţase să-l strige pe nume, Robinson, şi caprele lui. Intr'o zi cinci bărci acostară pe plaja insulei şi din ele se scoborâră 30 sălbateci, cu 2 prizonieri. Cu o măciucă omorâră pe unul, iar celălalt profitând de un moment de neatenţie fugi drept spre locuinţa lui Robinson. Doi sălbateci îl urmăriră, dar înaintea lor se repezi Robinson în ajutorul fugarului. Câinele după un semn al stăpânului, sări în pieptul sălbatecului şi îl ţinu până ce Robinson îl ucise, al doilea sălbatec avu aceiaşi soartă. Prin semne dete a înţelege prizonierului că n'are să se teamă de el, ba chiar Robinson era fericit că mai auzea glas omenesc, după 15 ani de stat singur în insulă. Noul lui tovarăş era un negru, pe care el îl botează Vineri, căci într'o Vineri căzuse pe insulă. După 18 ani, eroul a cărui legendă a încântat copilăria multora din noi, fu salvat împreună cu tovarăşul lui, de o corabie engleză. Şi e bine să se ştie acum la vârsta mai înaintată, când citeşti cititorule, că Robinson Crusoe nu e decât marinarul scoţian Alexandru Silkirk, pe care legenda l-a făcut cunoscut lumii întregi şi i-a dat faima de care se bucură între toţi marinarii.

După *Sven Heddin*
celebru explorator suedez

Pastel mistic

Catarguri, lungi, se'nalţă înspre cer —
In liniştea neprihănită.

Pe'ntinderea-aromită
Pluteşte un mister —
Adânc...

Şi'n vârfuri de catarguri, lungi,
Pe unde nu străpungi
Cu ochii, cu privirea —
Aşa cum nu pot orbii —
Şi-arată,
Şi ciorile şi corbii,
Chlamida lor cernită,
Şi firea
Mâhnită,
Deapururea'nnorată.

Catarguri, lungi, se'nalţă înspre cer —
In liniştea înmărmurită...

Sunt ale unui val
Ce pare, c'a rămas —
Printr'un neînţeles mister —
In largul apei nemişcat,
De pare ancorat ;
Dar, totuşi, care —
Minune mare —
De loc
Nu stă pe loc...

Catarguri, lungi, se'nalţă înspre cer —
De par o chee de mister...

CRIDIM

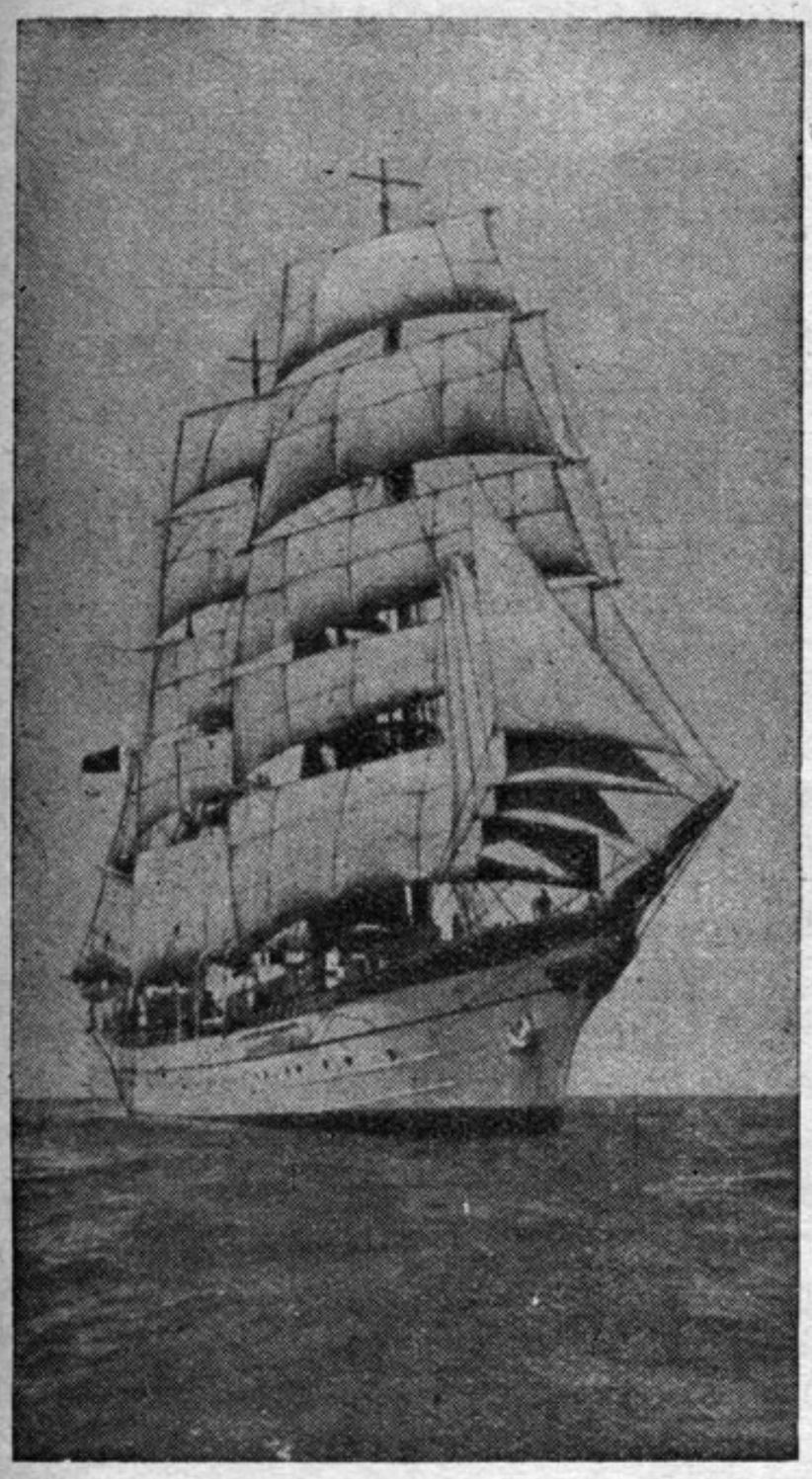

Nava şcoală „Mircea"

„Călătoria are de scop să desăvârşească instrucţia practică a elevilor în cunoştinţele marinăreşti învăţate în şcoală şi să-i prepare în aprigа luptă cu marea pentru a le forma caracterele, a le desvolta curajul şi a-i iniţia în dominarea evenimentelor şi în conducerea oamenilor"
Din cuvântarea Domnului Comandant al Marinei Regale, după Serviciul Divin din ziua de 3 Iulie 1939

Ocolul Mediteranei făcut de nava-şcoală „Mircea"*)

(15)

17 August.

Navigăm cu vele în acelaş drum şi cu aceiaşi aliură până în zori de zi.

La 6 h se întind toate velele. Vântul se menţine din direcţia Nord, Nord-West. Forţa lui începe însă să scadă dela 5, cât a fost la 2 h până la 3, cât este între 7 h şi 15 m. Cu această variaţie a forţei vântului variază şi viteza navei. Ea se menţine totuşi în jurul a 5 noduri.

Cerul este tot timpul parţial acoperit şi marea agitată.

La 15 h forţa vântului este din nou în creştere. Binecuvântarea Sfintei Fecioare ne ocroteşte şi ne dă tot entuziasmul pierdut în drumurile dela Gibraltar până la Ras el Hilal (Cyrenaica).

Când noaptea se lasă deabinele se dă adunarea pentru strângerea velelor superioare. La 18h30m operaţia aceasta este aproape terminată ; rândunicile, focul Nr. 1, velastraiul rândunicei, velastraiul picului şi vela picului sunt la odihnă.

In noapte vântul pare să scadă dar „Mircea" încă îşi menţine viteza în jurul a 4 noduri.

La 24 h suntem în punctul $\varphi = +32^0$ $\lambda = +26^052'$; adică ne găsim pe un meridian ce trece prin valea Siretului şi chiar cam pe la Roman.

18 August.

Cu velele întinse mergem în acelaş drum, adică Da = 105°.

Vântul se schimbă spre Nord-West, însă revine pela 9 h din nou la Nord, Nord-West.

Incepând dela 2 h forţa vântului a scăzut continuu până la 7 h când a fost deabia 1—2. Din acest moment a crescut, iar pentru a se menţine, după ora 14 h în jurul forţei 4.

Cerul mai tot timpul parţial acoperit şi marea puţin agitată.

Viteza navei a fost în medie 4 noduri. Cea mai scăzută s'a înregistrat la 3 h şi 7 h cu 3,3 noduri ; iar cea mai ridicată a fost la 17 h când „Mircea" mergea cu 6,3 noduri.

In manevrarea velelor s'au înregistrat în dimineaţa zilei mai multe schimbări. Aşa la 5 h s'au întins velele superioare şi „Mircea" avea deci din acest moment toată velatura.

La 5 h 23 s'a strâns velastraiul randei.

La 7 h 47 m s'a strâns : velastraiul mare şi velastraiul artimonului .

La 9 h 16 m s'a braţat la semn şi după 9 minute s'a strâns vela mare. După alte 6 minute s'au strâns : velastraiul rândunicei, velastraiul sburător şi focurile. Toate acestea au fost executate pentru a se folosi vântul cât mai bine, deşi era destul de slab. Rezultatul a răspuns aşteptărilor, fiindcă viteza navei s'a menţinut destul de bună faţă de forţa vântului.

In după masa zilei, vântul a jucat puţin ca direcţie dela West, Nord-West la Nord-West, forţa lui a arătat însă că a ajuns la 4 şi s'a menţinut în jurul acestei cifre.

In programul obişnuit al elevilor s'au introdus în după masa acestei zile exerciţii de manevrarea velelor, vergilor şi întregului greement pentru facerea voltelor.

După aceste exerciţii s'au strâns rândunicele şi vela picului.

Cu vânt bun şi marea agitată se poate spune că deabia în aceste zile „Mircea" a făcut un program de adevărată marinărie.

La 24 h nava şcoală a României este în punctul $\varphi = +31^033'$ $\lambda = +29^014'$. Am trecut de mai bine de 4 ore spre Est de meridianul Constanţei.

19 August.

Vântul se menţine şi ca direcţie şi ca forţă. Sunt câteva momente doar, când trece puţin mai spre Nord şi scade şi ca putere la forţa 3.

In noapte luna, care merge spre sfârşitul primului pătrar, luminează prin arborada lui „Mircea". Nava are întinse toate velele pătrate, cu excepţia velei mari. Randa şi toate velele artimon, velastrai şi focurile sunt strânse.

Viteza este totuşi în jurul lui 5 noduri. Nu mai avem până la Alexandria decât foarte puţin şi vântul deabia acum ne este favorabil luptei ce dăm pentru a avea un cât mai ridicat procent de navigaţie cu pânze.

Până la 2 h se menţine capul Da = 105° şi apoi se ia Da = 29°. Bordul de serviciu se scoală pentru braţarea vergilor la tribord.

La 5 h se vine cu un grad mai la dreapta şi astfel se ia Da = 30°. Cu răsăritul soarelui vântul se mai întă-

reşte şi uneori depăşeşte cu mult forţa 4. Cerul este parţial acoperit şi marea agitată.

In atari condiţii de minunată navigaţie cu vele se dă adunarea echipajului pentru a se trece „la posturile de manevră".

Este 6 h 45 m. Toate pânzele, cu excepţai velelor superioare, sunt întinse. La 7 h se încep manevrele de „Volta în vânt".

Echipajul este la posturi şi „Mircea" vine când la babord, când la tribord pentru a avea murele, când la babord când la tribord.

Aceste mişcări sunt şi frumoase şi antrenante în a face una după alta cât mai multe.

Nava guvernează bine şi când oamenii la posturi execută comenzile prompt, manevra ese minunat.

La 8h12m se termină voltele şi luăm drumul Da=165°. Locul unde s'au făcut voltele este $\varphi = +31°46'$, $\lambda = +29°36'$; Alexandria în vedere.

La 11 h 50 m se schimbă de drum şi se ia Da= 191°. Apoi se strâng velele şi nu rămân decât gabierii.

La 12 h se strâng şi gabierii şi se braţează la semn.

Nava este în derivă. Se dă ordin să se facă maşina gata.

Suntem în fine la sfârşitul celei a VI etapă.

Intrarea în portul Alexandria este fapt împlinit, fiindcă gornistul sună „la posturile de sosire". Cu pilotul la bord „Mircea" defilează printre navele engleze şi gornistul nostru sună drepţi.

De mai multe ori se sună onorul la Amiral, fiindcă mărci de Comandament sunt din loc în loc pe cuirasate, şi crucişătoare engleze. Pe navele Amiralităţei Britanice muzici ale marinei intonează imnul naţional. La „Shorpshire" se aude însă imnul naţional polonez. Este poate o greşeală şi lăsăm orice comentarii.

După această splendidă defilare printre navele de război engleze „Mircea" se leagă la geamandură cu prova şi pupa în partea de Nord a portului, chiar în faţa cheiului unde vin navele S. M. R. Către 17 h manevra este complect terminată.

Din acest moment suntem staţionari în Alexandria.

II. — *Staţionarea.*

Şi data aceasta ora bordului arată mai mult decât a portului. Se dă ceasul înapoi. Acum avem ora ţărei noastre.

Din momentul legărei la geamandură a început protocolul, ca de obiceiu.

19 August.

La 16 h 45 m acostează la tribord şalupa cu un ofiţer dela căpităia portului trimis în complimentare în numele V'Amiralului Welles. Acesta pleacă la 16 h 52 m.

Puţin mai târziu soseşte un Locotenent Comandor, care face vizită de complimentare în numele Amiralului Comandant al Flotei Engleze de Mediterana Sir. Cauningham.

Un alt ofiţer — locotenent — face vizită de complimentare în numele V'Amiralului Comandant al Marinei Egiptene.

Dela bord este trimis la cuirasatul „Warspite" Căpitanul Sârbu Tiberiu.

Cu aceasta se încheie ziua de 19 August şi oricare dintre cei dela bordul lui „Mircea" se simte mândru de felul cum s'a intrat în portul Alexandria.

20 August.

Incep vizitele chiar în dimineaţa zilei.

1. — La 10 h 30 m vizita Comandantului la Cuirasatul „Warspite", Amiralul Sir Cuningham.

2. — La 1 h se întoarce vizita de către Comandorul Crutcheley, Comandantul Cuirasatului „Warspite", care vine la „Mircea" în numele Comandantului Flotei.

3. — La 11 h 30 m Comandantul însoţit de Consulul României la Alexandria, face vizita Guvernatorului Alexandriei.

4. — La 12 h urmează vizita la Vice-Amiralul Comandant al Marinei Egiptene, cu marca de Comandament pe Yachtul Regal „Mahroussa".

5. — La 12 h 30 m Comandantul semnează în registru la Palatul Regal.

6. — La 13 h este viztat la Consulatul României.

Această zi s'a încheiat cu o cină la „Excelsior" dată de Consulul Botez. La cină a fost Comandantul însoţit de 3 ofiţeri.

Un grup de 3 ofiţeri au fost la Portavionul „Glorious" unde era un ceai cu invitaţi din oraş.

21 August.

Au continuat vizitele.

1. — La 10 h vizită la Direcţia Porturilor şi Farurilor

Comandantul a fost primit la această instituţie de către un Căpitan Comandor egiptean în numele Directorului, Domnul Vice Amiral Welles.

2. — La 11 h a venit la bord, pentru întoarcerea vizitei Domnul Vice Amiral Hamza paşa, Comandantul Marinei Egiptene.

3. — La 11 h 30 m a venit la bord, în numele Directorului Porturilor şi Farurilor acelaş Căpitan Comandor care primise pe Comandant la 10 h.

In această zi — Luni 21 August — un grup de 4 ofiţeri şi 8 elevi au fost la un „Coctail parti" oferit de Doamna Claudius, o mare bogătaşe din Alexandria.

Ziua de 21 August a încheiat şi protocolul vizitelor.

22 August.

In această zi elevii au început programul pentru excursie la Cairo.

Seara a fost un „Coctail parti" la Consulatul României, la care erau invitate şi persoane civile din Alexandria.

Această seară a dat ocazie ca românii — ofiţerii de pe „Mircea" — şi funcţionarii dela Consulat — să fie în societatea câtorva persoane din „high-life"-ul Alexandriei.

23 August.

A fost o masă la bord la care au fost invitaţi : Insărcinatul de afaceri al României în Egipt, Domnul Gusi ; Ataşatul de Presă, Domnul Şeinescu şi Consulul Botez.

Seara Legaţia României din Egipt a oferit un dineu la Restaurantul „Carlton". Au fost la acest dineu Comandantul, Secundul şi cinci ofiţeri.

Persoanele invitate din oraş erau din cele cunoscute mai înainte şi felul cum s'a desfăşurat această masă, urmată de dans, se poate caracteriza ca „o seară românească la Alexandria".

(Va urma)

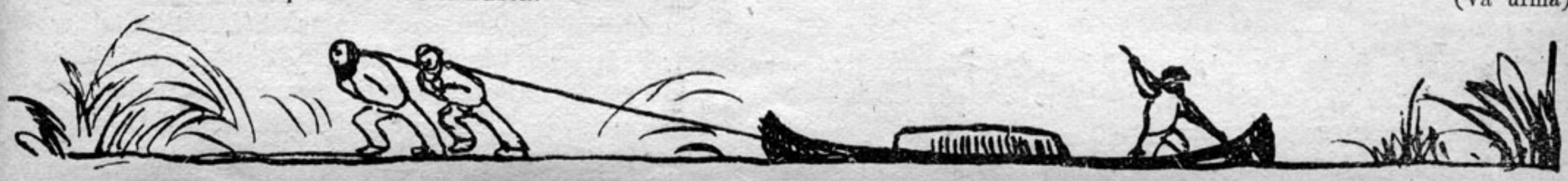

PUTEREA MARITIMA A JAPONIEI

de Vice Amiral PFEIFFER

După războiul mondial, atunci când Japonia a cerut o înarmare maritimă corespunzătoare poziţiei sale din sectorul Asiei răsăritene — Oceanul Pacific, — aşteptările ei nu s'au împlinit. La convenţia navală dela Washington, Japonia a fost constrânsă să se mulţumească cu un raport de forţe de 3:5,5, faţă de flota engleză şi flota americană. Situaţia mondială nu i-a permis poporului japonez să reacţioneze contra acestei jigniri a mândriei naţionale.

Pe linia acestei politici a fost ieşirea Japoniei din Liga Naţiunilor în anul 1934 şi denunţarea Convenţiei navale dela Washington. In linişte şi învăluită de cel mai mare secret, a crescut din momentul acesta flota japoneză. Rezultatul acestei înarmări a produs uimirea şi recunoaşterea lumii întregi.

Japonezii au intrat în război contra Statelor Unite şi Marei Britanii cu nouă cuirasate de luptă, nouă vase port-avioane, şapte vase-bază pentru hidroavioane, 12 crucişetoare grele şi 23 uşoare, 107 distrugătoare, 12 torpiloare şi 64 submarine.

Forţele adversare erau compuse din :

I. *Flota Statelor-Unite.*

a) La Havai : 8 cuirasate de luptă, 3 vase port-avioane, 8 crucişetoare grele şi 10 uşoare, 30 distrugătoare şi 20 submarine.

b) La coasta de Vest a Statelor-Unite : 2 cuirasate de luptă, 22 distrugătoare, 16 submarine.

c) La Cavite pe Filipine : 1 crucişetor greu şi 3 uşoare, 17 distrugătoare, 18 submarine şi un vas port-avioane.

II. Forţe britanice staţionate la Singapur şi Hongkong: 3 cuirasate de luptă, 3 crucişătoare grele şi 10 uşoare, 24 distrugătoare şi 12 submarine.

III. In Insulinda se afla flota Indiilor Olandeze compusă din: 4 crucişetoare uşoare, 7 distrugătoare şi 12 submarine.

Din aceste cifre rezultă că, în momentul izbucnirii ostilităţilor din Asia răsăriteană şi din Oceanul Pacific, se aflau faţă în faţă următoarele grupuri de forţă :

	Japonia	Forţele adverse
Cuirasate de luptă	9	14
Crucişătoare grele	12	12
Crucişătoare uşoare	23	27
Vase port-avioane şi vase-baze pentru hidroavioane	16	6
Distrugătoare	106	100
Submarine	64	78

Dintre aceste forţe au fost nimicite, după atacurile aeriene şi submarine dela Pearl Harbour şi dela Capul Quantan, următoarele unităţi :

	Japonia	Forţele adverse
Cuirasate de luptă	—	7
Crucişătoare grele	—	2
Crucişătoare uşoare	—	1
Vase port-avioane	—	—
Distrugătoare	4	2
Submarine	1—5	16

Plus vasul de ţintă „Utah", un cuirasat de luptă scos din serviciu.

In acelaş timp au fost avariate :

	Japonia	Forţele adverse
Cuirasate de luptă	—	3
Crucişătoare grele	—	2
Crucişătoare uşoare	1	4
Vase port-avioane	—	1
Distrugătoare	—	5
Submarine	—	—

După primele bătălii maritime, taberele adverse dispuneau deci de următoarele forţe :

	Japonia	Forţele adverse
Cuirasate de luptă	9	4
Crucişătoare grele	12	8
Crucişătoare uşoare	22	22
Vase port-avioane şi vase-bază pentru hidroavioane	16	5
Distrugătoare	102	93
Submarine	59	62

Intre timp raportul de forţă maritime din Oceanul Pacific s'a schimbat şi mai mult în favoarea Japoniei, care a respins, categoric, toate încercările inamicului de a trece la acţiune şi a căutat şi nimicit unităţile flotelor adverse, în porturile şi ascunzătorile unde se refugiaseră.

Este evident că, în toate tipurile de vase necesare pentru operaţiuni ofensive, Japonia a dobândit o superioritate considerabilă, pe care nu vor putea pune la îndoială nici eventuale viitoare întăriri, trimise de Marea Britanie şi de Statele-Unite. Căci nici Anglia şi nici America nu pot retrage, fără cele mai grave consecinţe forţele lor maritime din Oceanul Atlantic şi din Marea Mediterană.

Problemele strategice

In situaţia actuală, adversarii din sectorul Pacific aveau următoarele obiective strategice : Japonia trebuia să împiedice împreunarea forţelor inamice în sectorul Asiei răsăritene, să atace forţele inamice înainte de unirea lor şi să asigure aprovizionarea ei cu materiile necesare purtării războiului ca petrol, cauciuc, metale, a-

limente etc. ; iar pentru adversarii Japoniei obiectivul principal era împreunarea flotelor lor şi tăierea aprovizionărilor japoneze în afara zonelor de coastă ale Japoniei şi în sfârşit o mare bătălie navală hotărîtoare, după unirea tuturor forţelor disponibile.

In cazul când Anglo-Americanii vroiau să treacă la ofensivă contra Japoniei, în sensul acestei strategii, atunci flota Statelor-Unite trebuia să se deplaseze dela Havai la Cavite sau Singapur, respectiv Hongkong, pentru a se uni cu flota britanică şi aceea a Indiilor Olandeze şi a trage în jurul Japoniei un brâu de blocadă. Pe de altă parte posibilitatea Japoniei de a ataca continentul Americii de Nord, privând teritoriul metropolitan de apărare necesară, nu s'ar fi putut nici când realiza, din cauza imposibilităţii de a parcurge atare distanţe şi din cauza lipsei unei baze de operaţiuni ce ar fi fost situată în apropierea coastelor Statelor Unite.

Obiectivul Japoniei era deci zădărnicirea planului strategic, eventual al forţelor inamice. Ea a ales drumul îndrăsneţ de a ataca pe inamic, la o distanţă de multe mii de mile marine într'o acţiune bine pregătită şi avantajată de noroc, în baza sa principală, la Pearl Harbour.

Această operaţiune a fost încoronată cu deplin succes.

Simultan cu escadrilele avioanelor de bombardament au trecut la atac şi submarinele speciale japoneze, complectând, cu torpilele lor, opera de nimicire.

Afară de această acţiune principală Japonia trebuia să încerce nimicirea bazelor ce stăteau la dispoziţia adversarilor. După o serie de acţiuni încoronate cu deplin succes, planul japonezilor a reuşit pe deplin, astfel că Statele Unite şi Anglia nu mai aveau nici o posibilitate de a aduce avioane de bombardament grele, pe calea aerului, în sectorul de Vest al Oceanului Pacific.

A treia măsură a Japoniei a fost asigurarea drumurilor de aprovizionare din spre Sud, prin acţiuni energice contra coloniei de coroană Hongkong, Filipinele, Insula Borneo şi Peninsula Malakka.

De atunci, operaţiunile japoneze, în sectorul Asiei răsăritene, s'au desfăşurat cu o precizie matematică. Rând pe rând au fost ocupate Filipinele, Insula Borneo, Malaya, Singapore, Birmania, Insula Iava, etc. La sfârşitul a trei luni de război, balanţa forţelor din Pacific s'a înclinat, categoric, în favoarea Japoniei. Flota japoneză a trecut intactă prin toate aceste operaţiuni, iar hotărârea de luptă a ţării a rămas neclintită. In plus Japonia are acum asigurată aprovizionarea cu toate materiile prime, necesare purtării războiului, putând face faţă oricăror încercări de blocare.

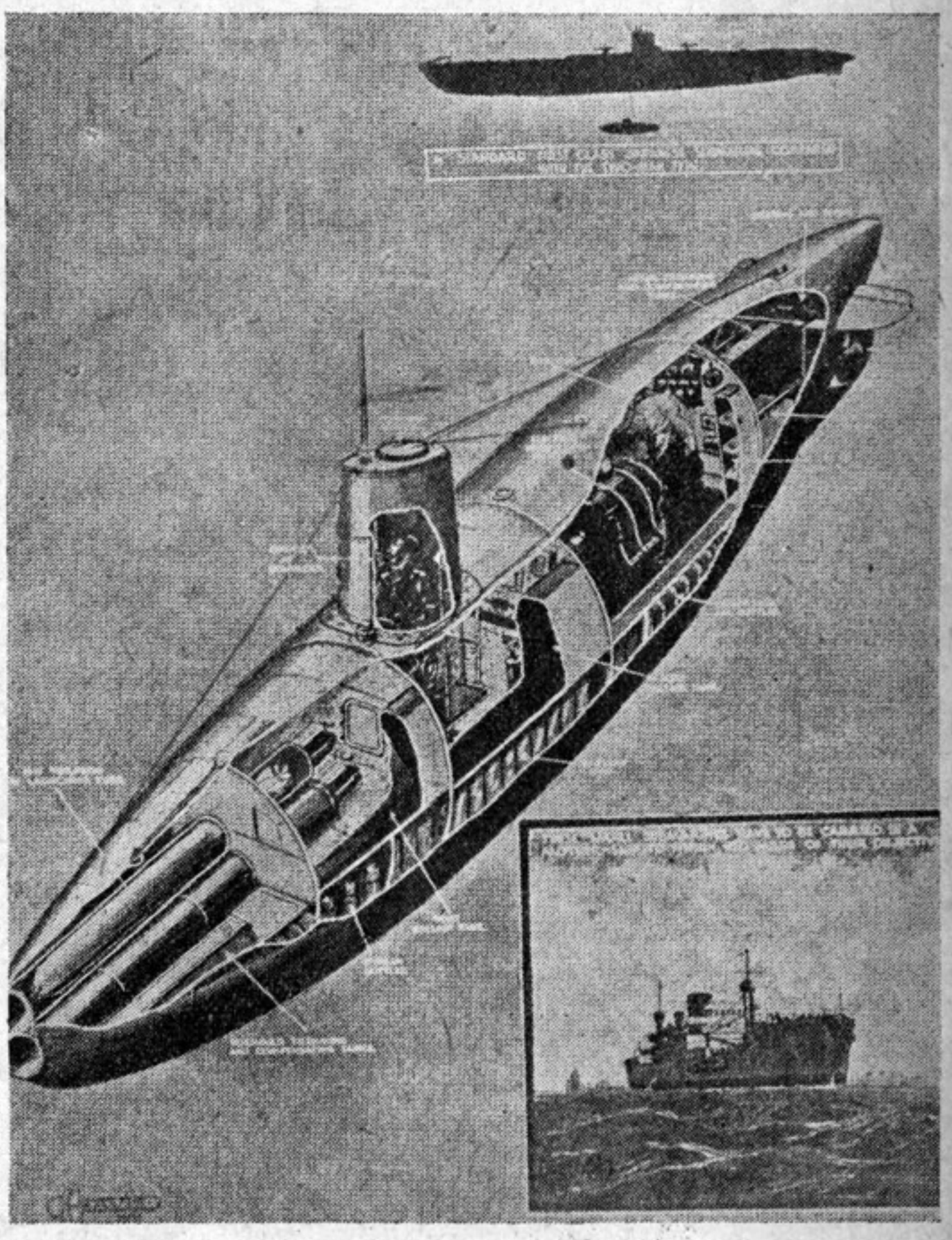

Submarin japonez pentru doi oameni.
Jos, lansarea de pe nava-bază. Sus, comparaţie cu un submarin obişnuit.

Repercusiunile războiului din Asia răsăriteană asupra teatrului de luptă european nu vor întârzia să se arate.

(Europa Nouă)

CONCURSUL LIGII NAVALE ROMANE

LIGA NAVALĂ ROMÂNĂ în dorinţa de a face să pătrundă cât mai adânc în spiritul tineretului dragostea şi interesul pentru apele noastre, — râuri, lacuri, fluvii şi mare, — organizează în fiecare an un concurs „de vară" la care este invitat a lua parte tineretul.

Anul acesta concursul va fi literar şi de desen.

A. CONCURSUL LITERAR. Se dau două subiecte, la alegere :

I. Ce răsunet a avut în inimă faptele de vitejie ale marinarilor noştri.

II. Importanţa gurilor Dunării şi Mării Negre în viaţa neamului nostru.

B. CONCURS DE DESEN. A se face un desen, indiferent mărimea sau genul, care să înfăţişeze o scenă din articolele „Isprăvile marinarilor noştri" sau „Din aspectele mării", publicate în numerele 29—34 ale revistei „Marea Noastră pentru Tineret", cari se vor trimite gratuit oricărui doritor a concura.

Lucrările vor fi trimise la sediul L. N. R., str. Spiru Haret Nr. 6, Bucureşti, până la 15 Iulie. Se va arăta numele şi pronumele, vârsta, şcoala la care urmează, adresa şi dacă ştie să înnoate.

PREMII. Pentru fiecare din concursuri, L. N. R. va decerna câte trei premii şi 10 menţiuni.

Premiul I, A şi B, „Inginer Iliescu-Brânceni", în valoare de 2.500 lei fiecare.

Premiul II, A şi B, „Amiral G. Mărgineanu", în valoare de 1.000 lei fiecare.

Premiul III, A şi B, „Moş Delamare", în valoare de 500 lei fiecare.

Premiaţii şi menţionaţii vor fi consideraţi ca abonaţi pe un an la revistele L. N. R.

Rezultatul concursului şi decernarea premiilor se va face de ZIUA MARINEI (15 August), la ora şi în locul ce se va anunţa.

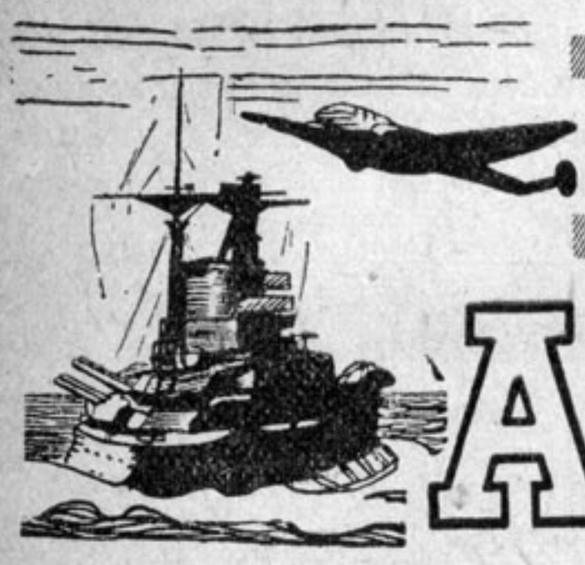

RĂSBOIUL AERO-NAVAL

16 APRILIE 1942 — 31 MAI 1942

SUBMARINELE

Războiul submarin e în toi. In oceanul Ingheţat, pentru a împiedica transporturile americane spre Murmansk şi M. Albă ; în Atlanticul de Est până în Golful de Mexic şi Canada ; în Pacific, în Mediterana, submarinele Axei, în combinaţie cu aviaţia, îşi continuă opera lor de distrugere.

La 20 Aprilie un submarin german a bombardat instalaţiile portului Curaçao ; în Mediterana un vapor a fost torpilat la Beirut, iar pe coasta de răsărit a Americii şi în marea Caraibelor au fost scufundate 18 vase cu o deplasare de 131.000 tone, iar până la 7 Mai alte 22 vase de comerţ (138.000 tone) şi au avariat două de 17.000 tone.

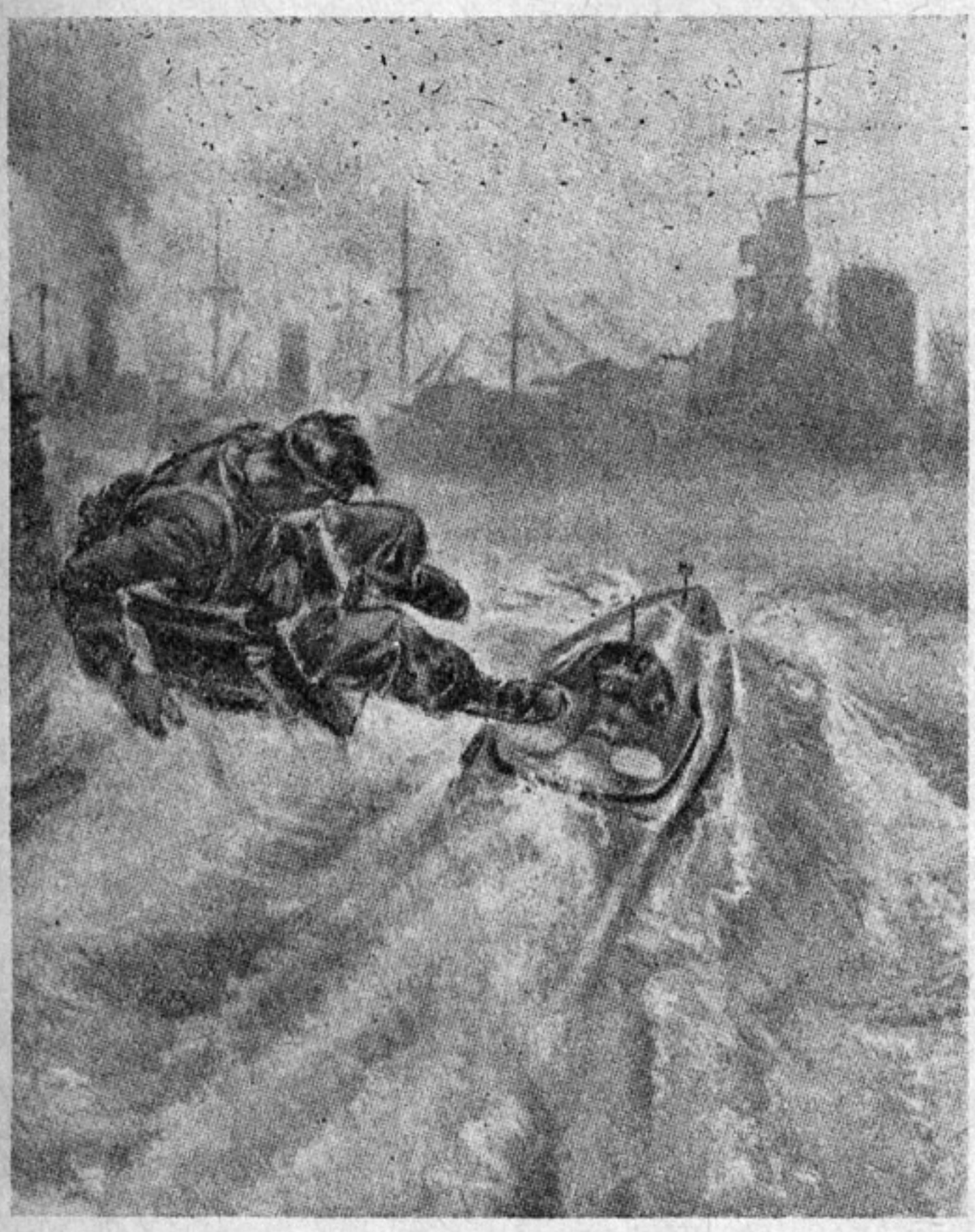

Şalupe speciale italiene : în momentul atacului, comandantul e asvârlit în apă cu un colac de salvare.

La 20 Mai submarinul italian „Barbarigo" s'a strecurat pe sub o puternică escortă şi a torpilat, scufundând, un cuirasat american de clasa *Maryland* de 31.500, armat cu 8 tunuri de 406 mm., 2 de 126 mm. 8 A. A. a 127 mm., 4 A. A. de 57 şi 11 de 47 mm., două catapulte şi 3 avioane. Echipajul era de 1407 oameni.

Submarinele sovietice au părăsit pe inamic şi au început să atace vasele turceşti. Astfel au scufundat la

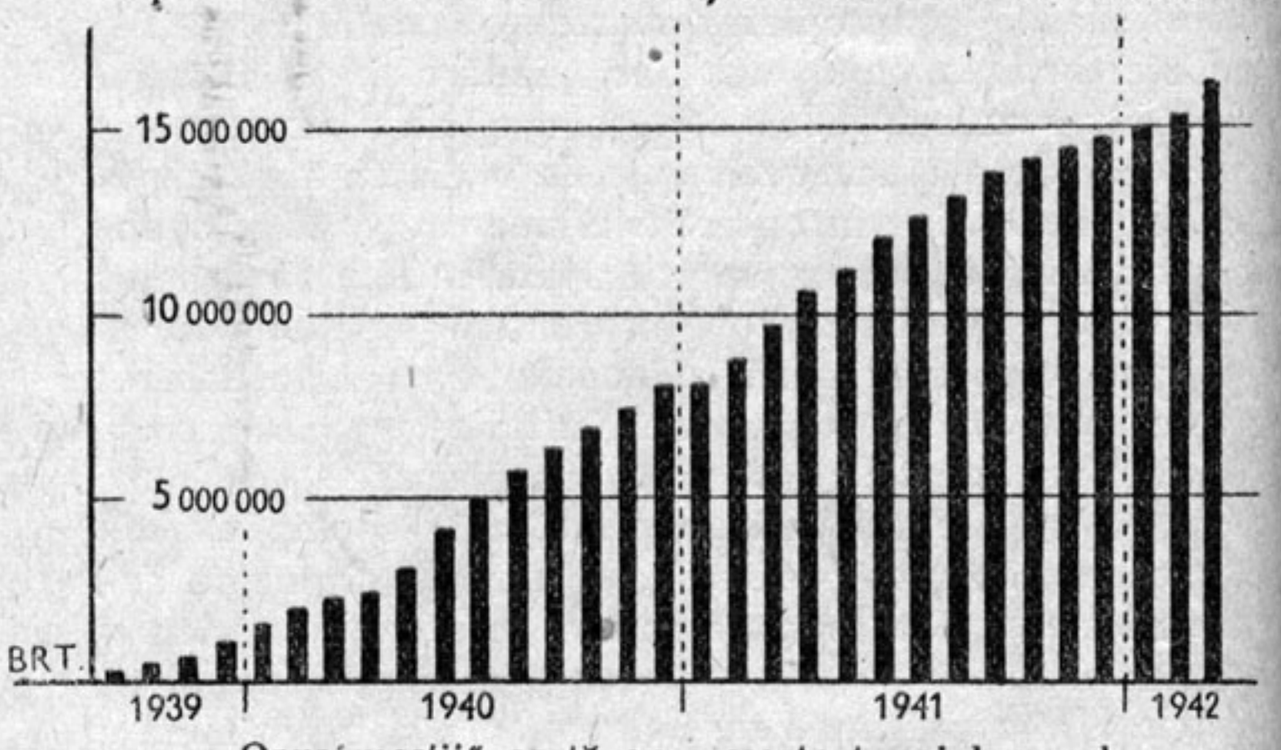

„Orga morţii" arată cum creşte tonajul navelor scufundate de axă.

21 Mai pe „Togam Tepe", la 24 Mai vaporul „Sofat", la 28 două cargobote. La protestele Turciei, Sovietele au răspuns că vor împiedica orice trafic cu Bulgaria şi România, indiferent pavilionul.

Pierderile de vase în cursul lunii Aprilie se soldează la 585.000 tone, din cari 538.000 scufundate de submarine, restul de aviaţie. In luna Mai pierderile se ridică la 681.000 tone, — din cari 126.000 în apele americane. Iar totalul navelor scufundate se ridică la 17 milioane.

AVIAŢIA

După cum nu mai este nevoe a se vorbi despre atacurile zilnice pe front, tot astfel nu ar mai fi nevoe a se vorbi şi de zilnicile atacuri aeriene, pe toate fronturile şi în afară de ele.

Totuşi vom releva câteva performanţe cu caracter mai special.

Aviaţia engleză s'a înverşunat asupra populaţiei civile din Franţa şi Germania. In urma bombardării repetate a oraşului Rostock la 22, 24 şi 26 Aprilie, — a Coloniei la 28 Mai, — aviaţia germană, ca represalii, a atacat oraşul Exeter la 24 Aprilie, Bath, la Sud de Bristol la 26 Aprilie, Norwich la 28 Aprilie, York la 29 Aprilie şi Canterbury la 30 Mai.

Aviaţia germană, la 12 Mai a atacat şi risipit o escadrilă de distrugătoare britanice cari se îndreptase spre Creta.

Malta în Mediterana, Sebastopolul în Crimeea au fost de asemenea zilnic greu încercate.

Reuşita pe frontul de Răsărit se datorează în mare parte aviaţiei, atât cea de recunoaştere, care a demascat uriaşele pregătiri sovietice, cât şi la distrugeri în spatele frontului, la nimicirea trupelor încercuite.

AFRICA

Malta bombardată zilnic.

Tobrukul aproape zilnic.

La 28—29 Aprilie aviaţia germană a bombardat Suezul şi Alexandria.

La 29 Mai armatele italo-germane au reluat ofensiva, care stagnase multă vreme. La 31 Mai a fost încercuită şi cucerită o puternică poziţie, făcându-se mii de prizonieri.

LUPTE NAVALE ŞI DE COASTĂ

In noaptea de 22-23 Aprilie Englezii au încercat o debarcare la Sud de Boulogne, care a eşuat. A urmat o încăerare între vedetele rapide germane şi britanice, — acestea din urmă degajându-se sub protecţia unei perdele de fum.

La 6 Mai a început o crâncenă luptă aeronavală în Marea Mărgeanului, în apele Nouei Guinee, care a durat două zile, soldându-se cu o degajare.

Pierderile anglo-americane au fost: un cuirasat tip „North Caroline" avariat, un altul tip „California" scufundat; 2 vase portavion tip „Saratoga" şi „Yorktown" scufundate; un crucişetor tip „Portland" scufundat; un cuirasat tip „Warspitte", un crucişetor tip „Canberro" şi altul tip „Louis-Ville" grav avariate.

Anglo-Americanii au pierdut 98 avioane, iar Japonezii 31 avioane şi un vas portavion.

FRONTUL DE RĂSĂRIT

16.IV. Atacuri respinse. Portul Murmansk violent bombardat de aviaţia germană.

17.IV. Atacuri respinse. Au fost bombardate instalaţiunile portuare dela Kerci.

18.IV. Atacuri respinse. In M. Neagră a fost scufundat un vas de 7.000 tone. Armata 53 rusă nimicită cu totul, după cucerirea a 45 de localităţi şi aproape 1.000 cazemate. Prada foarte bogată.

19.IV. Sebastopolul şi mai multe porturi caucaziene violent bombardate.

20.IV. La Nord atacuri respinse, linia Murmansk bombardată. Pe coastele Caucaziei au fost bombardate porturile. In Oceanul Inghetat submarine şi avioane germane au scufundat dintr'un convoi două vase şi avariat trei.

21.IV. In sectorul Donetului trupele germano-române au cucerit câteva poziţii. Kerci şi un port din M. Neagră bombardate cu succes.

23.IV. Aviaţia germană a distrus uzina de armament din Stalingrad şi a aruncat bombe la Sepastopol. Murmansk din nou bombardat. In Carelia o luptă care dura de zece zile s'a încheiat cu dezastru pentru bolşevici.

24—29.IV. Aceleaşi operaţiuni asupra Murmanskului şi a porturilor din M. Neagră.

30.IV. Pe Donet a fost distrus un pod important. In M. de Azov au fost scufundate mai multe vase, iar Kerci a fost violent bombardat.

1—3 Mai. Sebastopol, Novorosisk, Kerci şi Leningrad violent bombardate.

4 Mai. In oceanul Inghetat forţe navale şi submarine germane, au atacat un convoi, torpilând crucişetorul „Edinburg", mai multe distrugătoare şi nave de comerţ.

5 Mai. Incercări de debarcări bolşevice pe coasta Azovului au fost respinse. Pe frontul central s'a făcut progrese.

6—7 Mai. Atacuri bolşevice respinse. La Nord unităţi bolşevice distruse după încercuire. Continuă bombardări aeriene la Sebastopol şi Kerci.

8—12 Mai. Incepe atacul şi cucerirea progresivă a puternicei poziţii Kerci de forţele germane, în strânsă colaborare cu cele române.

Ofensiva bolşevică în regiunea Harcov s'a prăbuşit.

13—15 Mai. Inaintarea spre Kerci continuă.

O încercare de debarcare în oceanul Inghetat a fost respinsă. Intre Capul Nord şi Spitzberg au fost scufundate un crucişetor britanic, un distrugător, un spărgător de ghiaţă şi mai multe vase de comerţ.

16 Mai. Oraşul Kerci a fost cucerit.

Atacuri respinse la Karkov, în Laponia şi Murmansk.

17 Mai. Resturile sovietice dela Kerci cată a trece pe malul opus, dar sunt împiedicate de aviaţia germană. S'au cules peste 25.000 mine.

18—20 Mai. Curăţirea terenului în regiunea Kerci,

Harta părţii de Nord a Mărei Negre

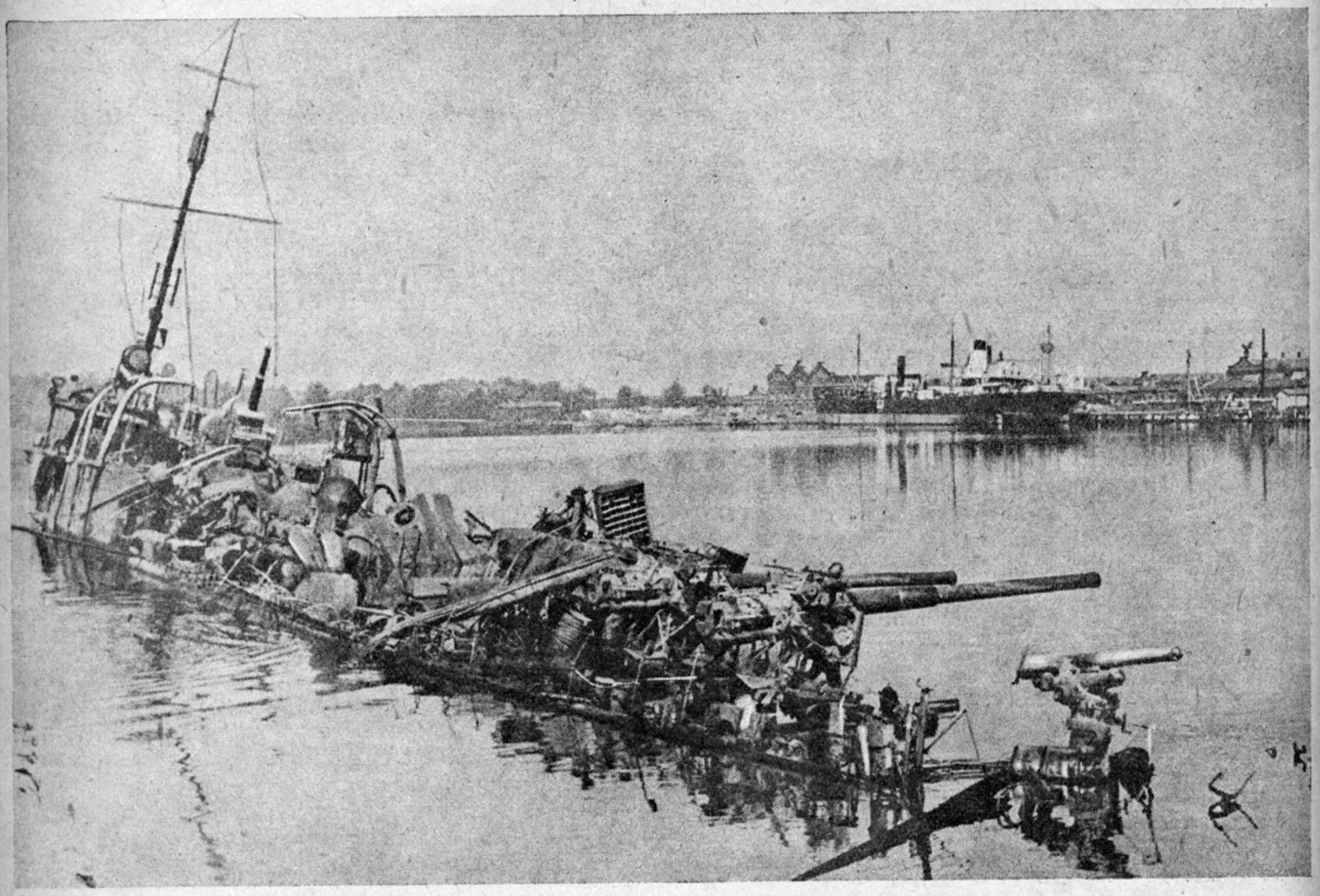

Cum se prezintă un port rusesc, după ce a fost bombardat de aviaţia germană.

ajungându-se la ocuparea ambelor ţărmuri. Bolşevicii au pierdut trei armate cu 17 divizii de cavalerie şi 4 brigăzi blindate. S'au capturat : 169.256 prizonieri, 1.397 tunuri, 1.372 branduri, 284 care blindate, 3.814 automobile, cai, arme, etc., 323 avioane. Aviaţia a avut mare succes, colaborând la victorie şi scufundând numeroase nave. In apele peninsulei au fost nimicite 16 vase de 13.600 tone, un culegător de mine şi alte 21 vase mici, — iar avariate au fost zece.

21—29 Mai. La Karcov germanii au trecut la contra-

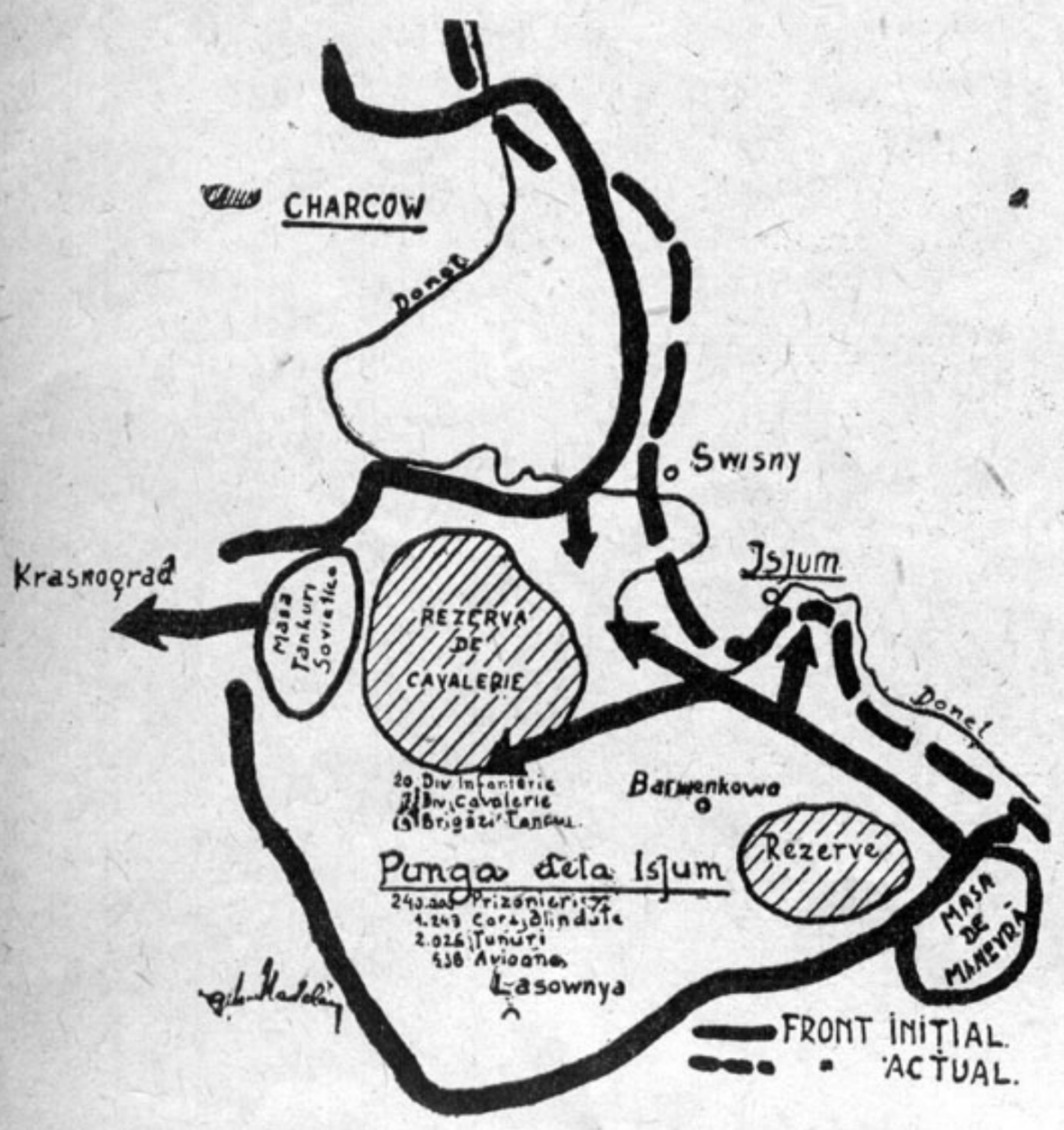

ofensivă, împingând trupele sovietice dincolo de primele lor poziţii. La 23 Mai erau încercuite 20 divizii de infanterie, 3 de cavalerie şi 15 brigăzi de blindate ; la 27 Mai nimicirea şi capturarea de oameni, material a început. S'au capturat 240.000 prizonieri, 1.249 care blindate, 2.026 tunuri, 538 avioane.

Concomitent cu această admirabilă încercuire, Sebastopolul a fost violent bombardat. In drum spre Murmansk convoaele cu material pentru Soviete sunt atacate şi nimicite.

30 Mai. Marea bătălie dela Harkov s'a terminat. *Corpul de armată român comandat de generalul Corneliu Dragalina a făcut minuni de vitejie.*

In rezumat, începutul primăverii, după o năprasnică iarnă, pe care armatele aliate au suportat-o încălzindu-se doar respingând toate atacurile bolşevice, a venit cu o surpriză neplăcută pentru sovietici.

Aceştia, dându-şi seama de importanţa Ucrainei, atât pentru hrană cât şi prin industria de război, au pregătit un atac de încercuire în stil mare : un braţ al cleştelui dela Sud, din Azov, al doilea pe la Nord de Harcov. Comandamentul suprem german nu s'a lăsat surprins şi luând iniţiativa, după ce au frânt la Kerci orice veleitate, la Nord au lăsat să se creeze o pungă la Sud de Harkov, pe care apoi a nimicit-o. *In ambele operaţiuni armatele române, conduse la Sud de d. general Petre Dumitrescu, la Nord de d. general Corneliu Dragalina, au avut un mare şi hotărîtor rol.*

RĂZBOIUL DIN PACIFIC

La 18 Aprilie avioane americane au bombardat pentru prima oară insulele japoneze, în regiunea Tokio şi Yokohama, lansând bombe incendiare. Avioanele şi-au luat sborul de pe trei nave portavioane, iar cele cari au scăpat, au sburat spre China, căzând în mâna Japonezilor.

Efect militar nul, — efect moral în Japonia nul, în schimb presa americană foarte entusiastă.

La 4 Mai forţe navale şi terestre engleze au debarcat la Suarez Diego din Madagascar. Forţele franceze slabe numericeşte, dar dârze. Crucişetorul „Bougainville" şi un submarin care, cu un curaj caracteristic fran-

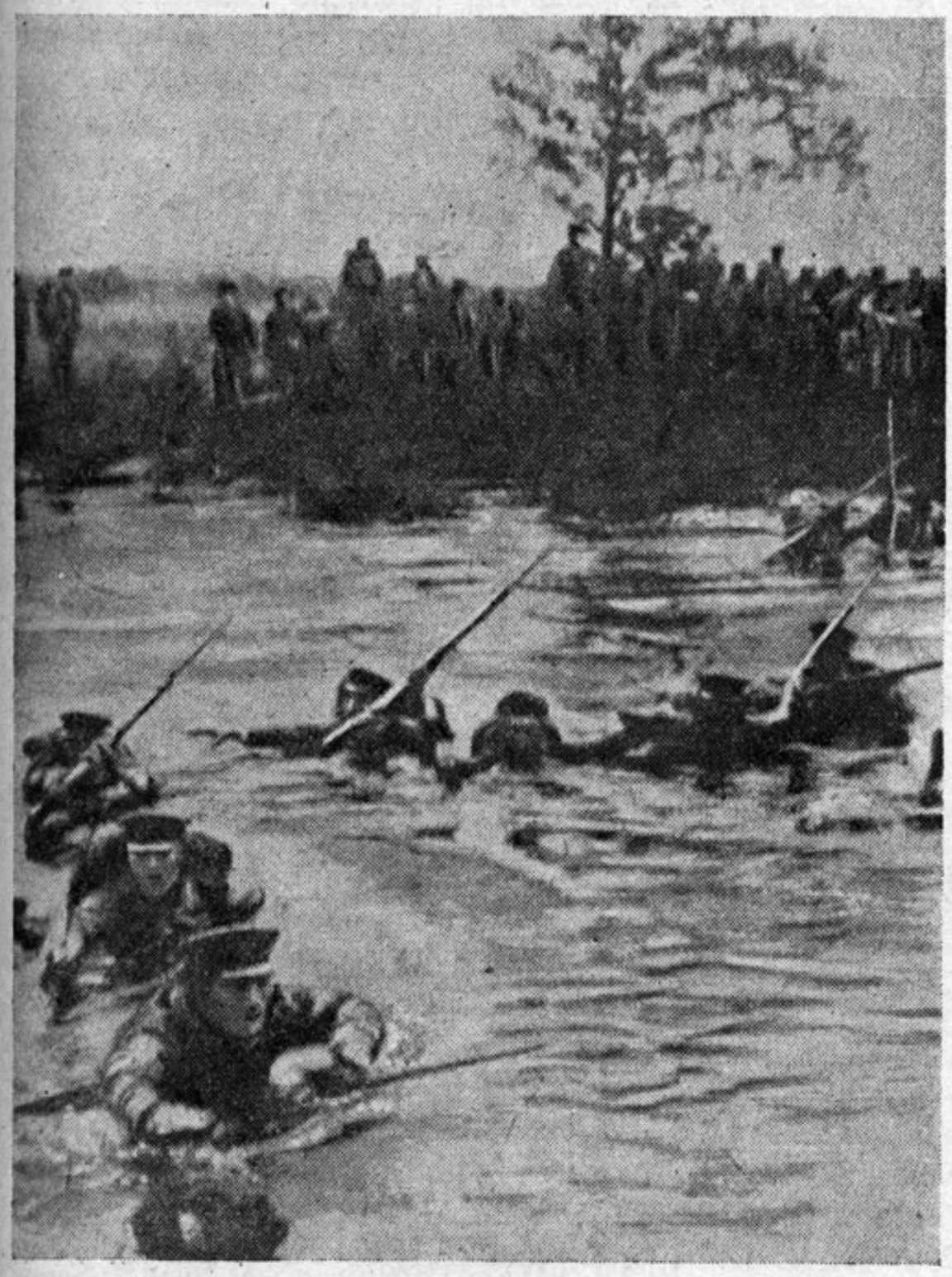

Cum au trecut trupele japoneze prin apă la Sittang.

cezilor, au atacat navele cu trupe de debarcare, au fost scufundate.

In *Birmania* trupele engleze s'au retras, acoperite de trupele chineze. Japonezii caută a le încercui, cu o triplă mişcare de învăluire. La 28 trupele chineze au trebuit să se retragă. La 30.IV au căzut în mâinile japonezilor oraşele Iasiio şi Hripawan, tăindu-se astfel legătura cu Chinezii, iar la 2 Mai Mandalay, capitala Birmaniei, cucerită, s'a deschis drumul spre India, la frontiera căreia au ajuns la 8 Mai. Dela această dată Japonezii şi-au îndreptat atacul spre Sudul Chinei. La 14 Mai ocuparea întregii Birmanii era terminată.

Impresionate de victoriile japoneze din Birmania, trupele chineze ale guvernului din Cing King par a fi pierdut din avânt. La 18 Mai luptele dealungul fluviului Galben s'au încheiat cu o înfrângere dezastruoasă : 216.492 prizonieri, 10.452 au pierit şi bogat material de război.

La 23 Mai au fost încercuite 5 divizii chineze. Un general chinez a trecut cu armata sa de partea japonezilor.

Filipine : insula Cebu a fost cucerită complet la 18 Aprilie, când a început debarcarea în insula Panay, cucerită la 23 Aprilie.

Insuliţa-cetate Corregidor, cu toată violenţa atacurilor, a rezistat eroic până la 6 Mai când a capitulat, după o debarcare japoneză considerată ca imposibilă.

La 29 Aprilie japonezii au debarcat în insula Mindanao, pe care au ocupat-o cu totul la 11 Mai, după capitularea generală a tuturor forţelor din arhipelag de sub comanda generalului Sharp.

Sumatra. La 20 Aprilie japonezii au debarcat în insulele Sipura şi Nias, dela Sud de Sumatra, terminându-se ocuparea insulei Biliton.

Vaporul „Empress of Asia", de 17.000 tone, care transporta trupe şi muniţii, a fost scufundat la 25 Mai de aviaţia japoneză.

Noua-Caledonie. La 26 Aprilie trupe americane au debarcat în colonia franceză Noua Caledonie, dela Est de Australia, o excelentă bază pentru apărarea Australiei, Franţa a protestat, — rămâne de văzut dacă Japonezii vor proceda la fel ca în insula portugheză Timor.

Noua Guinee : Cucerirea insulei se face treptat.

La 28 Aprilie a început ocuparea insulelor Molusce.

DIPLOMATICE

O nouă orientare politică în Franţa, prin însărcinarea dată d-lui Laval să ia preşidenţia consiliului de miniştri. O grea lovitură gauliştilor şi tuturor cari au uitat că duşmanul secular al Franţei a fost Anglia. Se pune problema : ce va face flota franceză, pe care inamicul a respectat-o, iar fostul aliat a căutat să o distrugă.

La 29 Aprilie Canada a rupt relaţiile cu Franţa.

Intre 29 şi 30 Aprilie s'au întâlnit la Salzbourg, Fuehrerul şi Ducele, însoţiţi de miniştrii de externe şi şefii de stat major respectivi.

La 10 Mai guvernul american a ridicat pretenţii asupra insulelor Martinica, cerând control militar, dezarmarea navelor de război (crucişetorul „Emil Bertin", nava port-avioane „Bearn" şi nava şcoală „Jeanne d'Arc") şi cedarea vaselor de petrol.

Dezarmarea s'a efectuat de amiralul Roberts.

La 20 Mai mai multe avioane engleze, sburând pe deasupra Algeriei, au deschis focul asupra avioanelor franceze cari le somau să aterizeze. Rezultatul, — două avioane britanice şi unul francez nimicite.

La 28 Mai, Mexicul a declarat război puterilor Axei.

CRONICAR

Podul viu : soldaţii japonezi susţinând grinzile pentru ca să treacă tancurile.

GLASUL PRESEI

Marina noastră comercială

de C-dor N. IONESCU-JOHNSON

In *Buletinul Consiliului Superior al Transporturilor*, apărut în luna Septembrie 1941, se pune problema Marinei noastre Comerciale, şi se face o sumă de sugestii foarte interesante, cari să ajute la crearea şi organizarea Marinei noastre Comerciale.

Este necesar a se lămuri dela început, că Marina Comercială la noi, este despărţită în două ramuri :

1) Marina Comercială fluvială, şi
2) Marina Comercială de Mare.

Aceste două ramuri marinăreşti, deşi au acelaş scop. — nu au nici o legătură una cu alta.

Ele sunt conduse de principii deosebite.

Or, este mai mult decât un desiderat, este o necesitate, ca aceste două ramuri de transport maritim să fie contopite într'o singură Marină Comercială Română.

Deosebit, Marina Comercială Română, mai este încă de două categorii :

3) Marina Comercială de Stat şi
4) Marina Comercială particulară.

In ce priveşte încurajarea Marinei Comerciale de Stat, nu are nevoie de nici un fel de încurajare, pentrucă este a Statului, şi Statul, prin mijloacele de care dispune, poate oricând ar dori s'o mărească şi s'o modernizeze după nevoie.

Această Marină Comercială a Statului, are nevoie numai de conducători, cari s'o înţeleagă, care să-i ştie rostul ei, atât din punct de vedere tehnic cât şi economic şi mai cu seamă din punct de vedere naţional şi politic, ca să poată folosi această marină după nevoile şi cerinţele ţărei, în raport cu progresul mondial şi cu concurenţa ilicită şi foarte mare, a pavilionului străin, care la noi în ţară întrece, sau chiar acoperă complect pavilionul nostru naţional.

Marina Comercială a Statului, în prima linie trebue să aibă vapoare moderne, bune, rapide şi confortabile, atât pentru mărfuri, cât şi pentru călători, cari — cu deosebire azi — nu pot fi construite şi exploatate de armatorii particulari.

Cu acest fel de vapoare, Statul trebue să menţină, obligator şi în mod regulat, toate liniile noastre maritime, atât pe fluvii cât şi pe Mare, mai întâi în ţară la noi, şi apoi în afară, în legătură cu ţările vecine : Germania, Turcia, Grecia, Bulgaria, Jugoslavia, Ungaria, Rusia, precum şi Orientul Apropiat.

Statul trebuie să întrebuinţeze Marina sa Comercială, întocmai cum întrebuinţează şi căile sale ferate.

Acesta este rolul Marinei noastre Comerciale de Stat.

Este un fapt de ştiut că Marina Comercială de Stat, atât pe fluviu cât şi pe Mare, trebue să fie numai regulatorul raţional de navluri, şi nici decum nu trebue să fie concurenta Marinei Comerciale particulare româneşti, care mai cu seamă în această fază de formare, nu poate lupta cu concurenţa şi cu deosebire cea a Statului.

Pentru ca Marina de Stat să poată îndeplini rolul său, trebue să fie pusă de Stat, în măsura de a fi totdeauna la punct.

Statul nu trebue să întrebuinţeze vapoare vechi, — „rable" — ci trebue să aibă material bun, modern, şi care ca vârstă să nu treacă de zece ani.

Când vapoarele îmbătrânesc şi nu mai pot fi rentabile, ne mai având nici viteză, nici confort modern şi având nevoe de întreţinere şi reparaţii continue şi prin urmare nici randamentul necesar, atunci trebuesc înlocuite cu alte vapoare noui, potrivite cerinţelor moderne şi nevoilor de comerţ maritim al ţărei noastre, iar cele vechi să fie trecute turnătoriilor şi şantierelor, tot ale Statului, pentru a face din ele tunuri, pluguri sau alte vapoare noui.

Este evident că alături de material trebue avut grijă de pregătirea personalului, care nu poate fi improvizat, cum se face azi.

Oricât de apt e Românul, trebue totuşi pregătit prin şcoli adequate, unde să i se dea cultura generală technică şi teoretică, şi unde să i se formeze caracterul, disciplina şi dragostea de meseria lui.

Şcoala trebue alternată cu o practică reală pe vapoare şi în şantiere, pentru ca viitorii marinari, mecanici, etc., venind pe vapoare, să fie pregătiţi pentru rolul şi munca ce au de făcut.

Personalul de agenţii trebue recrutat din absolvenţii şcoalelor şi academiei de comerţ, să fie trimişi pentru practică la toate agenţiile din ţară şi străinătate, pentru ca acolo, pe loc, să înveţe practic meseria de agent de vapoare, meserie foarte grea, întrucât cere o sumă de cunoştinţe de specialitate, de legi, regulamente atât ale noastre cât şi ale ţărilor cu cari lucrăm, cari toate trebuesc aplicate. De asemeni trebue să înveţe limbi străine, să cunoască nevoile de mărfuri, traficurile, etc. a tuturor ţărilor unde lucrează, precum şi pe toţi negustorii, afretorii, exportatorii şi importatorii acelor ţări.

Toate acestea, cerând timp şi practică, trebuesc făcute din vreme. Nu trebue uitat nici aşa zisul personal auxiliar, comisari de bord, intendenţi, bucătari, cambuzieri, chelneri, etc., cari trebuesc şi ei pregătiţi, educaţi pentru a fi stăpâni pe meseria lor, şi să ştie cum să se prezinte publicului călător.

Numai cu un astfel de personal, pregătit, educat şi disciplinat, Marina Comercială română de Stat, va putea face bună faţă, alături de marinele cu reputaţie mondială.

Cu o Marină Comercială de Stat astfel organizată, şi cu bogăţia recunoscută a ţării noastre, uşor se deschid debuşeuri pentru produsele noastre, atât de căutate şi cerute în străinătate.

In conducerea acestei Marine Comerciale de Stat, care să cuprindă ambele ramuri : şi cea de fluvii şi cea de mare, se impune o singură mentalitate, adică o singură conducere generală — pentru amândouă.

Marina Comercială de fluvii — trebue organizată aşa fel ca să dispue de material şi personal suficient şi de primă clasă, ca să poată executa transporturile pe Dunăre oricât de sus posibil, de ex. : până la Regensburg, în legătură cu transporturile de pe Rin, Meusa, Escaut, etc., până la Brăila, pentru transitul pe Mare, a produselor tuturor ţărilor Europei Centrale.

Portul Brăila trebuind să fie portul maritim de transit spre mare, el permiţând accesul vaselor de mare tonaj, fiind şi un mare şi excelent port, cu ramificaţiile Dunării, braţul Măcin, pentru şlepurile încărcate, cari ar trebui să fie descărcate direct în vapoarele de mare ale Marinei noastre Comerciale, pentru a-şi urma călătoria pe mare până la destinaţie.

Este uşor de văzut marele avantaj ce prezintă acest sistem de transporturi combinate prin care o marfă, plecată din orice punct, al oricărei ţări din Europa Cen-

trală şi chiar şi de mai departe, să poată fi expediată in orice punct, al oricărei ţări din Orientul apropiat: Syria, Palestina, Egipt, etc., numai cu o singură scrisoare de trăsură.

Deci o enormă simplificare şi economie, întrucât toate manipulările, încărcările, descărcările, expedierile şi reexpedierile, vămuirile şi transporturile pe căile ferate la destinaţie, s'ar face de către Marina noastră Comercială, prin agenţii ei din acele porturi.

Tot astfel portul Galaţi, ar fi portul de transit pentru mărfurile ce vin dinspre Mare către în susul Dunării, spre porturile Europei Centrale.

Prin această organizare, nu prea greu de făcut, s'ar contribui la ridicarea porturilor Galaţi şi Brăila, cari azi sunt aproape moarte, li s'ar da viaţă şi însăşi Dunării, şi s'ar pune în valoare Marina noastră Comercială de Dunăre,, în strânsă legătură cu Marina Comercială de Mare.

Marina Comercială de Mare, ar avea în această organizare, misiunea de a transporta dela Brăila spre Orientul apropiat şi chiar mai departe, toate produsele cari ar fi aduse în transit cu vasele şi şlepurile Marinei Comerciale de Dunăre.

Transbordarea acestor mărfuri s'ar face în portul Brăila, direct din şlep, care ar fi acostat chiar lângă vaporul care le-ar duce mai departe.

Este evident că operaţia s'ar face repede şi uşor, fără cheltueli mari, căci s'ar executa cu mijloacele proprii ale vapoarelor, şi s'ar evita şi pierderile, furturile şi stricăciunile inerente acestor operaţiuni făcute la uscat.

Acelaş lucru s'ar face şi la Galaţi unde vapoarele cari ar veni dela mare, ar descărca mărfurile lor, direct în şlepurile, dinainte şi anume pregătite, pentru a fi acostate şi încărcate direct din vaporul de mare; şi apoi transportate pe Dunăre la destinaţia lor, fiecare în ţara respectivă.

Itinerariile acestor şlepuri-vapoare s'ar pune în corespondenţă cu acele ale vaselor de Dunăre, pentru ca plecarea convoiurilor să se poată face la date fixe, şi cât mai des posibil.

Cum această organizaţie ar cere un material numeros şi pe Dunăre şi la Mare, s'ar putea organiza de comun acord şi în combinaţie de traficuri cu marina comercială germană, care de foarte multă vreme lucrează la realizarea acestei linii maritime de transit pe la noi.

Acum 20 de ani, organizasem eu o asemenea linie interioară de navigaţie maritimă, procurasem şi mărfuri pentru în susul Dunării, stabilisem şi agenţii şi tarife combinate pentru mărfurile de transportat — dar conducătorii nepricepuţi şi nesinceri în mâinile cărora din nefericire era conducerea Marinei noastre Comerciale pe atunci, când să se pună în practică această operă cu caracter internaţional — pentru motive meschine s'au opus, şi acest sistem a fost abandonat până azi.

Pentru aceste motive se impune ca în conducerea acestei Marine Comerciale să nu fie admişi intruşi, oameni fără pregătire marinărească şi de comerţ maritim. Căci aceştia nu numai că nu se pricep ce să facă cu marina comercială, dar împiedică progresul, desvoltarea şi progresul acestei marine după cum cer nevoile ţării şi ale comerţului maritim.

Marina Comercială particulară, în prima linie trebue să fie etnică românească.

Pavilionul românesc cu armatori şi personal străin, greci, etc. — nu trebue să existe.

Marina românească să fie a ţării româneşti şi a românilor etnici.

Această Marină Comercială are în adevăr, mare nevoe de sprijinul, de încurajarea Statului.

Această încurajare trebue să consiste mai întâiu, în acordarea sau înlesnirea de credite, sau garantarea plăţei construcţiilor sau cumpărării de vapoare, în străinătate sau chiar în ţară.

In acest scop trebue creat un Credit Maritim, care, pe anume baze financiare, şi cu sprijinul Statului, să poată îndeplini sarcina ce îi incumbă, de a garanta plata vapoarelor, pe cari armatorii trebue să le gajeze — „mortgaje" — acestei instituţii.

Deosebit, marinei comerciale particulare, trebue să i se facă anume avantaje, de scutiri de taxe de românizare, de vamă, de fisc, precum şi de obligaţia de a ceda Băncii Naţionale toate devizele sale, întrucât, armatorul fiind obligat de împrejurări, ca toate taxele, combustibilul, întreţinerea vaporului, lefurile, materialele, etc. să le plătească în străinătate în valută forte, în lire engleze, căci altfel i s'ar vinde vaporul de creditori.

Or din această cauză s'au iscat conflicte şi serioase ameninţări, cari făceau pe armatoti să nu mai pue pavilion românesc, ci să se ascundă sub un pavilion străin, ca să poată satisface plăţile vaporului în străinătate.

A rămas celebru sfatul dat de un funcţionar al Băncii care a spus categoric căpitanului: „De ce nu puneţi vaporul sub pavilion englez că nu vă mai cere nimeni valută străină".

Desigur, o mentalitate eronată, dar potrivită vremurilor de escamotare.

Marina comercială particulară la noi nu s'a putut desvolta, deosebit de lipsa de capital, dar şi din cauza complectei noastre ignoranţe în materie de comerţ maritim.

Bogătaşii cărora le propusesem să facă vapoare, răspundeau categoric:

— „Ce domnule vrei să mă ruinezi? să plece vaporul, şi eu să mă uit după banii mei ca găina după puii de rată ce-i scoate şi cari se duc pe baltă, iar găina rămâne pe mal? Nu domnule, averea mea agonisită cu trudă s'o ducă un ăla, — pe mări? fără ştirea lui Dumnezeu, — se îneacă vaporul şi eu mă uit la stele. Nu domnule, — nu dau banii pe vapor, — harabaua, săraca, tot ea e mai bună şi mai sigură, merge ea încet, dar merge pe pământul tău, în vederea şi grija ta — aşa că nu dau banul meu să fac vapoare pe cari să le dau pe mâna altora...".

Din acest clasic răspuns, se vede uşor că trebue popularizată ideia de marină şi de comerţ maritim, şi aceasta este mai mult treaba presei, acest puternic organ de convingere a mulţimei.

S'a căutat prin conferinţe să se popularizeze ideia marinărească, dar — din nefericire, conferinţele, din cauză că erau prea technice, sau poate că şi din alte cauze, erau audiate mai mult de marinari, cari n'aveau nevoe să le asculte, şi ideia de marină n'a pătruns în lume — şi n'a putut convinge pe nimeni să facă vapoare.

Trebue bine ştiut că în nici o altă afacere comercială, banul nu e mai bine plasat şi asigurat ca în vapoare.

In adevăr vaporul pleacă pe mâna altora, cum spunea cetăţeanul, dar el este asigurat, şi asigurarea maritimă plăteşte avariile şi vaporul pierdut în 48 de ore, fără nici o restricţiune, aşa că banul nu poate să fie pierdut.

Alături şi odată cu desvoltarea Marinei Comerciale, trebuesc organizate şi porturile ţării.

La noi construcţia porturilor a fost făcută mai cu seamă la început de persoane lipsite de cunoştinţe maritimo-hidraulice.

Evident că într'un articol de gazetă nu se pot arăta

toate metehnele şi greşelile făcute şi plătite cu multe milioane, dar se atrage atenţiunea ca să se corige că este rău şi să se evite ca să se mai facă lucrări scumpe cari n'ar putea aduce foloasele ce sunt menite să le aducă.

Aceste fapte le-am semnalat încă de acum 40 de ani dar nu le-a luat nimeni în consideraţie — şi azi se vede cât erau de importante, şi câte milioane s'au cheltuit, ca să se facă ce putea fi făcut în mod natural.

Dar orice lecţie se plăteşte. Păcat numai că s'a plătit prea scump de ţară.

(Excelsior)

Viitorul României la Marea Neagră

Cu încorporarea Basarabiei şi Trasnistriei inclusiv oraşul Odesa, România a devenit cel mai important Stat la Marea Neagră.

Statistica traficului maritim din porturile Mării Negre vorbeşte foarte clar. In anul 1935 porturile sovietice au indicat următoarele cifre:

Batum 5.1 milioane tone; Mariupol 2,5 milioane tone; Nikolaew 1,6 milioane tone; Rostow 2,2 milioane tone.

Faţă de aceste cifre, porturile româneşti arată următoarea situaţie: Constanţa 6,34 milioane tone; Galaţi (trafic maritim) 0,5 milioane tone; Brăila (trafic maritim) 1,45 milioane tone.

Dacă la aceste cifre mai adăugăm traficul portului Odesa, cucerit de România, reprezentând 3,8 milioane tone, traficul total al porturilor româneşti este de 12,09 milioane tone. In special, Constanţa se plasează în fruntea porturilor dela Marea Neagră.

Porturile bulgare: Varna (0,35 milioane tone) şi Burgos (0,28 milioane tone), au o importanţă scăzută pentru traficul Mării Negre. Nici Turcia nu dispune la Marea Neagră decât de un singur port fără importanţă Trapezunt, care nu deserveşte decât traficul de coastă cu vase mici acţionate cu aburi.

Rolul Marinei Române în viitorul neamului

de General Schina

Aşezările ce se pregătesc omenirii şi ale căror zori se ivesc apropiate, ne îndatoresc să pipăim rostul ce-l avem în lume.

Imperativul geografic hotărăşte: fiinţa, viaţa, însemnătatea şi propăşirea unui neam, acolo unde a fost sortit să stea. De la poruncile lui, nici un popor nu se poate abate, fără a îndura urmările nesocotinţei sale.

Europa este locuită: deoparte de popoare băştinaşe născute pe pământurile pe cari trăiesc din timpurile preistorice; de altăparte de urmaşii hoardelor cari au năvălit în primul mileniu al Erei Creştine, şi au rămas apoi pe locurile unde s'au împământenit cu timpul.

In mijlocul acestora din urmă, ca o mărturie a vitalităţii civilizaţiei antice, a rămas neclintit neamul Daco-Roman, singurul în drept a întinde mâna de frăţie, de înţelegere în credinţă şi cuget cu lumea Germano-Latină din centrul şi apusul Europei.

Din aceasta se lămureşte rostul pe care noi românii îl avem din străvechi timpuri în Europa, şi nevoia ce Marile Puteri au avut întotdeauna să se intereseze de soarta acestei naţiuni dela Gurile Dunării.

Acum 2000 de ani, legiunile romane ocupând Dacia au pus „Sigilul Romei" pe aluatul Geto-Dac, de o vitejie şi patriotism neîntâlnit încă de ele, legând spiritul de jertfă şi bărbăţia pământeană cu gândirea, cultura şi civilizaţia latino-europeană. Incă înainte de venirea lui Traian, se ţesuse de secole firul ce a legat România de Europa politică, economică şi culturală, reprezentată astăzi de Axa Berlin-Roma. Nici o speculaţiune, cât de dibace şi îndrăzneaţă ar fi, nu poate desnoda legătura ce le strânge în acest mănunchiu puternic.

*

Dar, de azi înainte, raporturile de activitate a popoarelor se întind nestânjenite pe toată suprafaţa pământului, unde noua orânduire a lumii cheamă pe toţi cei cari au crezut în ea, şi au luptat pentru aşezarea ei.

Şi s'a ivit în Extremul Orient o Mare Putere cu o inteligenţă genială, cu credinţă neclintită în strălucitele ei destine, şi cu o forţă de voinţă şi râvnă extraordinară.

Cine vrea să propăşească în viitor şi să se bucure de tot ce lumea nouă poate să dea popoarelor vrednice de a o trăi, nu se poate lipsi de a strânge cât mai mult legăturile sale politice, intelectuale şi economice cu Japonia.

Este noul Astru ce ca o Naiadă, fiică a Zeului Neptun, a eşit din apele Pacificului şi cu surâsul ei plin de taină, întinde mâna frăţească celor ce vor să-i fie prieteni şi aliaţi credincioşi, sinceri şi statornici.

Dacă stema „Soare Răsare" a fost până azi numai un simbol, ea este acum o realitate vie, care atrage cu simpatie respect şi admiraţie, privirile omenirei întregi.

Drumul însă care duce din România în Japonia, trece peste mări şi oceane, neputând fi străbătut decât pe ape şi numai de cei cari vor avea cu ce să le treacă.

Marina Română are în viitor un rol covârşitor. Destinele ei i le arată locul ce-l are la gurile Dunărei, cu litoralul maritim ce se întinde de la gurile Bugului până la sud de Mangalia.

România nu mai poate privi cu nepăsarea ultimelor două decenii, foloasele atât de preţioase pe cari poate să i le aducă Marea pe care o are.

Putere dunăreană, pe cel mai însemnat şi lung parcurs navigabil al acestui mare fluviu european, gardiana neclintită a gurilor lui, privind din litoralul ei maritim, orizonturile lumei ce-i stau deschise, ea aude porunca ce i-o strigă viitorul.

Avem datoria să ne adăpăm la izvoarele nesecate de patriotism şi înţelepciune, cari au potolit setea de mare progres a guvernelor Regelui Carol I, Podul de la Cerna-Vodă şi docurile din Constanţa sunt rezultatul viziunii clare a viitorului României moderne.

De azi înainte, legaţi într'o strânsă prietenie şi colaborare cu Germania, putem privi cu hotărîre şi nădejde viitorul nostru ce ne stă deschis pe Mare şi pe care îl vedem lucind, fără piedicile şi primejdiile neîncetate ce ne ameninţau eri.

*

Scumpii noştri marinari au dat dovezi nu numai de jertfele eroismului neîntrecut, dar şi de o deosebită capacitate şi dibăcie în mânuirea vaselor ce ţara s'a învrednicit să le dăruiască. Ei au înscris cele mai frumoase pagini ale războiului pe Marea Neagră, cari ne îngăduie să avem cele mai mari speranţe pentru viitorul navigaţiei noastre naţionale.

Trebuie să începem chiar deacum să punem bazele programului de construcţii navale, corespunzător cerinţelor viitoare ale comerţului nostru mondial; aşezând marina noastră pe piciorul ce-i este impus de noua orânduire ce ne aşteaptă în lume.

Avem datoria de a fi gata înainte de a da timp navlului străin, să monopolizeze o mare parte a comerţului nostru.

Luptele ce s'au dat la gurile Dunărei, pe Marea Neagră, la Odesa, Sevastopol şi Feodosia dovedesc ce servicii incalculabile ar fi adus la desfăşurarea operaţiilor militare, o flotă mai potrivită nevoilor impuse nouă de litoralul maritim românesc. Dacă după 1919 guvernele noastre ar fi urmat timp de 20 de ani politica navală începută la 1878 de domnia Regelui Carol I, asigurându-se succesiunea cuvenită Crucişetorului „Elisabeta", sporită cu destule unităţi de tipul noilor vase de război, controlul transporturilor Sovietice pe Marea Neagră, ar fi fost cu totul altul în cursul acestui război. Odesa şi Sevastopol nu s'ar fi putut aproviziona cu atâta uşurinţă de Soviete, şi ei n'ar fi reuşit poate să facă noua debarcare în Crimeea.

România la gurile Dunărei va fi cel mai puternic riveran al Mării Negre şi flotele sale, comercială şi de război, trebuie să fie proporţionale întinderei şi importanţei litoralului ei, care chiamă

la el tranzitul fluvial din apus şi nord. Rinul şi Baltica îşi vor lega firul negoţului lor de Constanţa şi Odesa.

Pentru a ne bucura de toate foloasele ce ni le dă marea Neagră, trebuie să dovedim lumii că am înţeles tainele ce ea ascunde în valurile ei, cari aşteaptă numai ca românul să vrea şi să ştie să le spargă pentru a-şi deschide singur drumul marilor sale destine. Nu este destul să vorbim despre destinele României în scrieri şi discursuri, dar trebuie să arătăm că avem inteligenţa şi capacitatea de a le merita şi cuceri prin râvna, munca şi bărbăţia noastră.

Pavilionul României de mâine va simboliza mintea, puterea, capacitatea şi prestigiul neamului românesc, care, odată rupte toate lanţurile ce de veacuri l-au ţinut încătuşat, va şti să plimbe faima tricolorului naţional, pe toate Oceanele lumii.

Noi cerem ca toţi românii uniţi într'un singur cuget, să se asocieze chiar de astăzi pentru a pune bazele unei Societăţi de navigaţie fluvială şi maritimă, care să înceapă fără întârziere construcţia vaselor pe cari le reclamă viitoarea circulaţie a produselor şi nevoilor României de mâine.

Aurora păcii care va trebui să răsară, o întrezărim, şi întâiul colţ european peste care va străluci lumina primelor sale raze, este România, care priveşte de azi înainte răsăritul ca o mântuire de fericită statornicie, iar nu cu spaima de până acum.

Presa care a fost şi este totdeauna în fruntea mişcărilor de interes naţional, poate fi chemată să creeze un puternic curent de propagandă pentru construcţia unei impunătoare flote comerciale.

Şefi, comandanţi şi ingineri destoinici avem, şi suntem în măsură a forma în scurt timp, un contingent însemnat de elemente de elită, care va şti să folosească şi mărească şantierele ce avem şi al căror potenţial este mult crescut.

Nu trebuie decât voinţă şi energie, pe care Conducătorul Statului Român, Mareşalul Antonescu, o are îndeajuns pentru a o împărtăşi şi altora.

Orizonturile cari ne arată triumful se zăresc, nu trebuie decât hotărîrea de a le privi în faţă şi a ne îndrepta cu inteligenţă, cu râvnă şi bărbăţie spre ele.

Ne aşteaptă strălucirea flamurei României pe Mările lumii.

(Viaţa)

Marea Neagră

Marea Neagră, această continuare prin intermediul Bosforului şi al Dardanelelor, a Mării Mediterane, a fost numită de străvechi Elini Pontos Euxinos, adică „Marea cea Bineprimitoare", denumire dată acestei mări cu semnificaţia unui eufimism.

Grecii cari înfiinţaseră o sumă de comptoare dealungul întregului litoral al Mării Negre, voiau să atragă atenţia întregei lumi comerciale, dând un nume frumos acestei Mări, în contrast cu structura ei năbădăioasă şi puţin propice navigaţiei, din cauza furtunilor dese. Romanii au menţinut aceeaşi denumire grecească, romanizând numai numele în Pontus Euxinus.

Marea Neagră se găseşte între 28 şi 42 grade longitudine estică şi între 41 şi 47 grade latitudine nordică. Este aşezată între Europa răsăriteană, Caucazia şi Asia Mică. Marea Neagră are o suprafaţă de 450.000 km. p. iar Insula Britanică o întindere de 242.600 km. patraţi.

In timp ce în Nord, Marea de Azov e despărţită de Marea Mamă prin Peninsula Crimeea, în sud-vest, Marea Neagră câştigă prin Bosforul adânc până la 120 metri. Marea de Marmara, care atinge profunzimi apreciabile până la 1355 m. şi în sfârşit, e legată de Marea Mediterană prin Dardanele, cu o adâncime dela 50—90 m. In timp ce Marea de Azov atinge maximum 13 m. de adâncime, Marea Neagră prezintă o adâncime considerabilă, trecând uneori şi de 2200 m.

Fundul Mării este acoperit cu straturi albastre, conţinând carbonat de calciu, iar ţărmurile sale sunt acoperite cu straturi negre. In ambele locuri, tratând solul marin cu sulfat de fier, se obţine o culoare întunecoasă, aproape neagră, care se restrânge efectiv şi asupra apei.

Dela această caracteristică provine indubitabil, numele de „Marea Neagră".

Ţări învecinate, munţi şi porturi.

In nord şi în vest, suprafaţa Mării este mărginită de întinse câmpii, profilându-se în vest, Carpaţii şi Balcanii, în timp ce în nord, în afară de munţii de joasă înălţime ca nişte platouri, din Peninsula Crimeea, Marea Neagră nu cunoaşte nici un alt obstacol natural.

Spre răsărit, Munţii Caucaz îşi împing culmile lor până la Mare atingând înălţimi până la 5000 m. aproape de litoralul Mării, iar în centrul culmilor lor ajungând până la 5600 m. In afară de Uniunea Sovietică, mai sunt limitrofe Mării Negre, Turcia, Bulgaria, România şi Ucraina.

Cel mai important port al acestei Mări este oraşul Odesa, aşezată în sudul Ucrainei, având circa 600.00 locuitori. Ceva mai departe, în Crimeea, se găseşte portul principal de război al flotei sovietice din Marea Neagră, Sevastopol (78.000 locuitori). Alte porturi la Marea Neagră sunt : Novorosiisk (100.000 locuitori), Rostov, la confluenţa Donului cu Marea de Azov (320.000 locuitori) şi importantul port pentru transporturile petrolifere, Baku (700.000 locuitori), precum şi un alt port cu aceiaşi destinaţie, Batum (67.000 locuitori), aflători în republica sovietică transcaucaziană, Asserbeidşan sau Georgia.

Istambulul, Constanţa şi alte porturi.

Cel mai important port turcesc este Istambulul, Constantinopolul de altă dată, aşezat pe Bosfor, însumând peste 700.000 de locuitori ; la depărtări mai mari, se găsesc dealungul litoralului Mării Negre, în Asia Mică, un număr de porturi mai mici, fondate de vechii Elini, cari stabiliseră comptoare destul de importante, denumite colonii ioniene.

Dintre acestea sunt demne de menţionat : Trapezunt (24.500 locuitori) şi Sinope (5.000 locuitori). Porturile României sunt : Constanţa, de străveche proveniență elină, fostul port Tomis, unde a fost exilat Ovidiu, (58.000 locuitori), Mangalia, fostă Callatis, şi portul Sulina şi Ackermanul, (Cetatea Albă) (33.000 locutori). Porturile care au contingenţă imediată cu Marea Neagră, putând fi considerate chiar ca porturi maritime sunt : Galaţii (101.100 locuitori) şi Brăila (36.000 locuitori). Bulgaria se sprijină numai pe Varna (70.000 locuitori) şi Burgasul (37.000 locuitori).

Clima Mării Negre este continentală cu tranziţii excesive, bogată în furtuni şi ceaţă ; numai în Crimeea se găseşte un climat blând, care aminteşte de Riviera franceză. In anotimpul iernii, este de semnalat îngheţul apelor în imediata apropiere de litoral, în timp ce în faţa Crimeei, numai rareori şi câteva zile pe an, se observă acest îngheţ.

Importanţa economică.

Importanţa economică a acestei Mări s'a reliefat din punct de vedere politic, prin nenumăratele conflicte, cari s'au disputat timp de decenii întregi, pentru stăpânirea drumurilor de acces către Ucraina şi către sudul

Funcționarii și *Liga Navală Română*

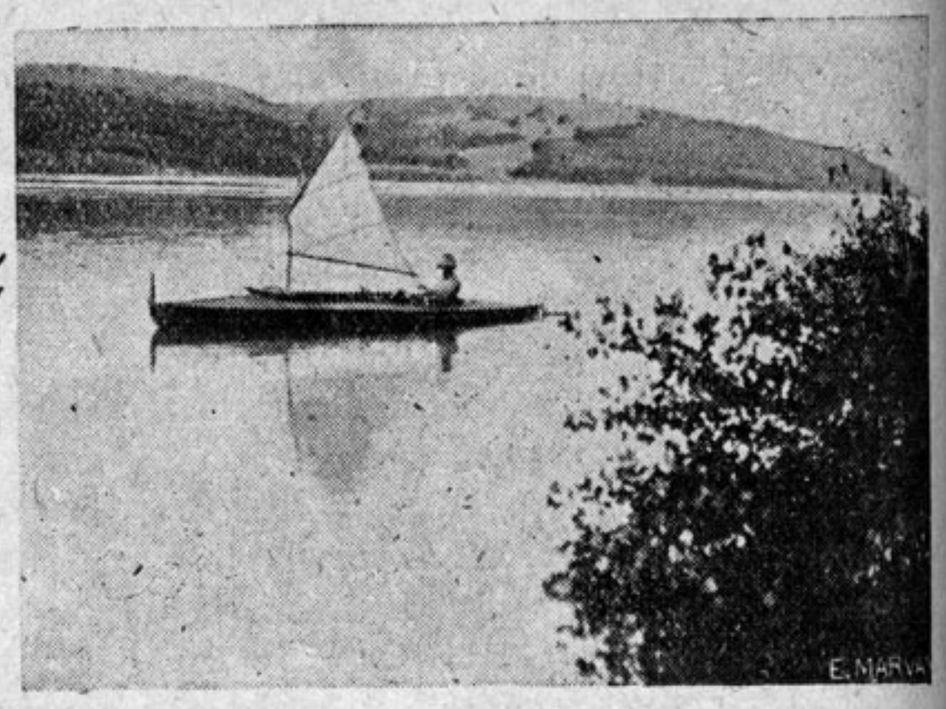

Cu velierul pe lacul Herăstrău.

Dintre toate exerciţiile de gimnastică în aer liber sau cum se mai numesc în general, sporturi, cele mai utile, mai puţin costisitoare, cele mai recreative şi care pot fi la îndemâna oricărui funcţionar într'o capitală mare, sunt fără îndoială : înnotul şi canotajul. Strandurile şi bazinele, mai mult sau mai puţin suficiente pentru a satisface nevoile populaţiei de la oraşele mari, oferă pe lângă o recreare a corpului în aer liber şi soare, o destindere sufletească şi nervoasă, o bae rece, o gimnastică uşoară de casă, mişcările înnotului, şi o nostalgie a unui vis pe întinsul... mărei, pe care mulţi nu au posibilitatea materială şi timpul disponibil ca să o vadă. Lacurile asanate şi frumos amenajate de la marginea Bucureştiului, la o palmă de loc din centru, cu orice mijloc de locomoţie la îndemână, oferă cu sume modeste o zi de canotaj, o zi de vis, o zi de sănătate. Strânşi uniţi, aşa cum vedem pe funcţionarii de la C. F. R., P. T. T., C. A. M., etc., la diferite acţiuni sociale, tot aşa pot fi şi cei de la instituţiunile particulare, atunci când sănătatea, voia bună şi recreerea sufletească şi trupească îşi cer drep-

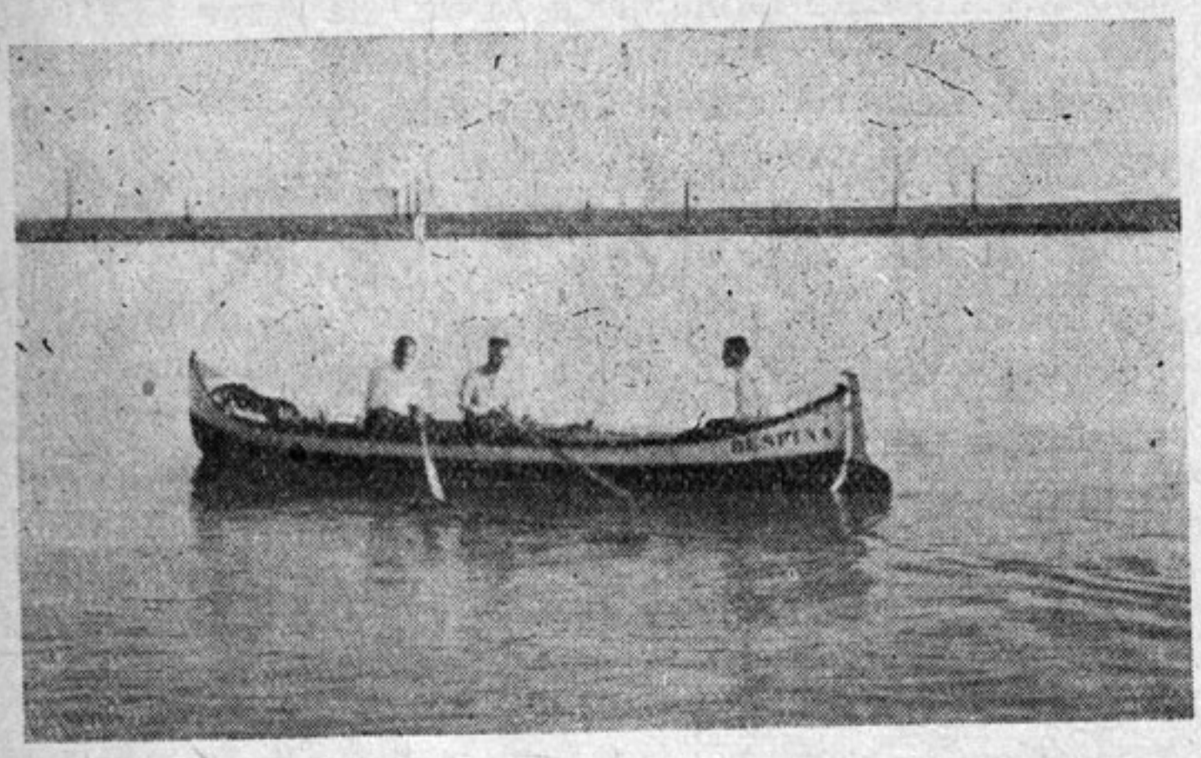

La vâslit.

turile lor. Câteva schifuri, bărci, giguri, yole sau veliere pe lacurile Floreasca, Snagov sau Herăstrău, ar da în schimbul unei contribuţiuni modeste, un gram de sănătate, celui mai umil funcţionar, chiar în plină activitate şi în mijlocul unei capitale de ţară. Scos din haosul muncii fizice şi nervoase, din aerul închis şi pulberea de praf a miilor de oameni pe cari îi servesc, funcţionarul va găsi în strandurile şi lacurile oraşului, o altă lume, un alt aer, o destindere a ţesutului fizic, o destindere a nervilor şi o poezie recreativă a sufletului omenesc. Nu sunt poate mai complecte mişcări de educaţie fizică ca mişcările înnotului şi canotajului. Pentru timpul măsurat şi insuficient de liber al funcţionarului, un sport complect este o binefacere şi o răpire mică din timpul liber, în raport cu marile avantaje ce le poate avea într'un timp scurt prin înnot şi canotaj.

Funcţionarii se pot alătura de Liga Navală Română, care le va ocroti asociaţiile lor, le va îndruma şi ajuta pentru a forma un parc de corăbioare, schifuri sau bărci, care să plutească maiestoase pe frumoasele şi primitoarele noastre lacuri. Legătura între funcţionari şi Liga Navală Română, este o necesitate şi socială şi naţională.

Dacă v'a căzut în mână vreun număr din „Marea Noastră" organul de publicitate al L. N. R.-ului, aţi văzut cum C. F. R. îşi are la Timişoara o asociaţie cu parcul ei de schifuri şi bărci. Majoritatea funcţionarilor sunt membrii ai Ligei Navale Române, prin filiala ei din Timişoara. Funcţionarii din Bucureşti pot constitui şi ei, fie o secţie de natație, aderentă la secţia de natație a Ligei, fie o secţie de canotaj, ocrotită şi ajutată de L. N. R. E bine ca aceste secţii să fie conduse de un comitet ales dintre membrii, care să conducă administraţia şi instrucţia acestei secţii, pentru a nu ne răpi timpul tuturor în legăturile de conducere. Contactul cu centrala L. N. R., cu serviciul ei de propagandă şi îndrumare, cu comitetul ei de ajutor şi directive în materie nautică, pot fi luate mai uşor printr'un organ solid alcătuit, decât prin diverşi funcţionari înscrişi ca membrii izolaţi. Funcţionari tineri şi bătrâni, veniţi în rândurile Ligei Navale Române. Este o datorie de bun român şi o necesitate socială. Marea Neagră, aşa cum este astăzi o mare ce pulsează sufletul poporului românesc, cere o dărnicie mărinimoasă din partea oricărui român. In valurile ei, marinarii noştri şi-au înscris numele în istoria neamului, cu iscusinţa şi vitejia lor. Apropierea de ei prin Liga Navală Română, este un omagiu pentru sângele lor şi o datorie de ai ajuta la creierea unei flote puternice, demnă de vitejia lor. Funcţionari! Strânşi în jurul Ligei Navale Române, veţi cunoaşte viaţa de marinar. O viaţă de luptă, de emoţii, de vise şi de poezie. O viaţă care uneşte deodată şi durerea şi veselia. Este viaţa noastră de azi şi de mâine, să plângi în zâmbete de râs şi să cânţi veselia când sufletul nu râde. Să uiţi dintr'o clipă la alta lacrămile sau zâmbetul, aşa cum valurile te saltă de la unul la altul mai greu sau mai uşor.

Locot PAUL EPUREANU
Membru al L. N. R.

URSS-ului. Această regiune, atât de disputată, se găseşte între 5 state, caracterizându-se prin însemnate bogăţii ale subsolului, de proveniență marină, înainte, de orice petrolul, şi în plus, bucurându-se de prevalenţe excepţionale, fiind udată de importante fluvii, cari se varsă aici : Dunărea, Nistrul şi Donul. Războiul Crimeei şi războiul mondial au avut ca obiect principal şi voinţa expresă de a soluţiona problema aşa numitei „chestiuni a strâmtorilor", adică nestingherirea navigaţiei flotei ruseşti dela Marea Neagră în Marea Mediterană, sau încadrarea acestei navigaţii prin pacturi şi convenţii. In ultimul timp, au fost din nou confirmate cu prilejul Conferinţei dela Montreaux, drepturile de întâietate ale Turciei. Marea Neagră este extrem de bogată în peşte, constituind pentru locuitorii ţărilor limitrofe, una din principalele ocupaţii şi bogăţii.

(Seara).

Drumeţii Dunărei

de
G-ral ION ANASTASIU

Sunt privelişti cari îţi rămân tablouri totdeauna vii în suflet şi le vezi cu ochii închişi şi te duci cu gândul şi mintea acolo unde-s aşezate în lumina prielnică apărărei lor. Numai să-ţi placă să stai şi să priveşti primăvara în susul Dunării, dimineaţa, zăreai în depărtare ca o stea, lucitoare şi nomişcată şi tot aşa vedeai steaua aceasta şi la amiază şi seara şi a douazi şi aşa zile întregi dearândul, abea pare că se apropie de Ostrov şi totuşi cât e de departe, tocmai a patra ori a cincea zi, după cum vrea vântul să bată dincotro vine arătarea, lămureşte deabinelea, după ce a trecut de colţul Oltinei, bătută de soare, lucind ca o stea întârziată pe cer... e pânza albă a celui dintâi caic pornit dela ernatic după topirea zăpezei, ori scurgerea sloiurilor, scoborând la vale, Dunărea!

O fi *Ismail* al nostru, prietenul nostru veşnic călător, prieten cu feligeanele lui de cafea aşa de bine făcută de dânsul, cu caimacul în rotocoale gălbui, aşa de parfumată, dulce şi sorbită în aceleaşi povestiri ale lui, de când plecat cu barca la edec în Decembrie, lua Dunărea în sus, cu povara târîtă cu fringhii de-i îndoia lui Ismail, gâtul şi-i amorţia pe rând, umerii.

Ismail, turc, ştia bine româneşte, e de 63 de ani, e plin de dragoste de meseria lui, e plin de grijă de caicul lui, încarcă marfă de pe la Măgurele şi duce la Giurgiu, ia alta de aici şi duce la Silistra şi aşa dacă ajută Alah, spune el, merge până la Sulina şi iaca vara trecută, pune caicul lui după vre-un şlep şi-l duce câteodată până acasă, sau ia şeica de pe la Tulcea, o umple cu peşte sărat şi aşa în sus la edec, când nu dă Alah vânt din spate, duce marfa la Turtucaia, ori la Şiştov şi până la Nicopoli a golit tot şi plin de parale rămâne la ai lui la Nicopoli, toată iarna.

N'are nici un necaz decât câte odată când îl apucă sloiurile pe drum, sau il bate mereu vântul în faţă, căci mergând din port în port şi până scoate paralele şi datoriile, întârzie şi nu odată să întâmplă de ernează unde nu vrea, ori nu-i sporeşte la drum şi se opreşte unde poate, acolo unde caicul dă a înţelege „că nu mai merge bre“ şi acolo rămâne cu dânsul.

De 42 de ani umblă el pe Dunăre şi „nu 'necat la mine bre“, „prădat la Ismail de cinci ori, de trii ori bătut, da Ismail nu teme şi tot merge şi tot câştigă“, asta o spune el în fiecare an; cunoaşte pe „*Chiriţă*“ (căpitan dela Esekioi) care a fost odată la Ostrov mai multă vreme şi mai de mult. Ismail a fost şi în război la 1877—78, da numai o lună când a cărat bucate în Nicopole pentru oastea Paşei de acolo şi pe urmă s'a dus tocmai la Lovcea la un frate şi a stat până s'o încheiat pacea.

Toate aceste întâmplări le povesteşte Ismail lângă catargul corăbiei, stând lăsat pe vine fără a se aşeza, la focul unde ibricul lui de alamă lucitoare şi plin mereu, fierbe, mereu se răstoarnă peste feligeane, în care cafeaua cade dintr'odată fără să alunece un strop pe-alături.

Ismail nu fumează, nu bea nici vin, nici rachiu, toată ziua mestecă la sâmburi de bostan, singura lui slăbiciune. Când vrea şi găseşte pe cineva cu care îi place să stea de vorbă, rămâne câte 2—3 zile pe loc.

La Ostrov îi place, i-s dragi lui Vânătorii şi ofiţerii „îs tare cum se cade băeţii“, vin de bea cafea la dânsul „asta mare bucurie la mine bre“.

„Da Căpitan Chiriţă, unde bre?“ astă întrebare o face în fiecare an.

„Nu ştiu Ismaile, nu mai e în oştire, o fi murit, habar n'am“, acelaş răspuns îi dau toţi pe cari îi întreabă.

„E păcat bre, ala om bun, prieten la turci, făcea cu el strucţie tot şi mulţămia la dânşii, tare bun Chiriţă bre, nu bătea şi turcii aducea la el curcani, că avea vistavoi doi turci cari umbla pe la sate şi toţi da la Chiriţa curcani, că era bun.

Ismail nu iubea pe bulgari şi decâteori putea, îi înşela la vânzare, spunea el, că „Alah nu să supără pentru asta“; da pe români nu înşela niciodată „că vede Alah că el spune drept“.

„Lasă bre Chiriţă să mai stea oamenii jos, că mai este vreme“!

Şi Ismail nu ştia niciodată când pleacă, numai vedeai c'a dispărut caicul; când îi spuneai „ne vedem şi mâne Ismail?“, punea mâna sus la frunte, să uita spre drumul lui şi la cer şi răspundea: „dacă vânt bun, vine bre, ştie Alah, Ismail să duce“ şi aşa să ducea Ismail; şi când dimineaţa veneam la cazarmă, nu mai vedeam barca din susul debarcaderului, ori din josul lui; dar de te uitai în jos pe luciul apei, zăreai ca un balon pânza caicului umflată de vânt şi pe care Ismail o răsturna când pe dreapta, când pe stânga, la cotituri, cum sufla şi vântul şi aşa încet, încet, dispărea cu totul în voia şi paza lui Alah acest Ismail, pe care îl doream şi-l aşteptam să-l revedem iarăşi peste câteva săptămâni trăgând la edec, şi apărând ori la Oltina, ori la Dervent.

Ismail venea câte-odată pe câmpul de instrucţie de pe malul Dunărei, în faţa Cazarmei, şedea ceasuri întregi la o parte plecat ca pe un scăunaş şi privia; iar la repaosul general să duceau ofiţerii lângă el, glumeau cu dânsul şi când suna drepţi pentru reîncerea instrucţiei, Ismail arăta tare nemulţumit, căci era

CĂRŢI ŞI REVISTE *)

de SCARLAT PREAJBĂ

● ALBINA continuă să apară de 45 ani — cei mulţi înainte — bine scrisă şi cu potrivite articole de îndemn pentru poporime, sub inteligenta şi inimoasa conducere a poetului D. Ciurezu. Această foaie, înfiinţată, la început, de Spiru Haret, pe când era ministru al şcoalelor, a pornit la un drum sănătos; iar astăzi e într'o stare de înflorire crescândă, faţă de vremurile de acum, grele şi poruncitoare, la înălţimea technicei şi vieţii din ce în ce mai pretenţioase. Felicităm pe d. Ciurezu de chipul cum înţelege să se achite de misiunea sa. Il urmărim şi ne bucurăm de orice faptă realizată în paginile revistei *Albina*.

● ALMANAH 1942 întocmit de cassa naţională de economie şi cecuri poştale cu interesante articole scrise pe tema ideii de îndemn la economie, cumpătare şi înţelegerea vremurilor pe cari le trăim, care trebuesc văzute la justa lor preţuire. Virtutea e lăudată, ba chiar încurajată. Căci în afara inteligenţei, pe care fiece om o are, se mai cer şi atâtea alte calităţi spiritual-morale, fără de care nu se poate trăi în vremea de acum. Cititorul acestui bun şi variat almanah va găsi un material instructiv, folositor oricărui doritor, mic sau mare, tânăr sau bătrân. Indemnăm la citire.

● ANTIGAZ e buletinul direcţiunii chimice militare şi al corpului technic militar; apare lunar, de 16 ani; se adresează cunoscătorilor în materie, articolele fiind scrise de specialişti.

● ATLANTICUL se intitulează un album ilustrat şi cu text explicativ al luptelor duse pe oceanul cu acest nume de către marinele Axei împotriva Englezilor. Aceştia din urmă şi-au găsit cimitirul speranţelor trufaşe îngropate în apele Atlanticului. Foiletând acest album ni se perindă, pe dinaintea ochilor, atâtea fapte petrecute în actualul război pe învolburarea apelor, că, la sfârşit, când închidem ultima pagină, dobândim o perfectă înţelegere şi o adâncă adeziune la tot ceeace admirabilele marine germano-italiene repurtează, cu atâta vitejie, pe apele întregului pământ.

● BULETINUL BURSEI BUCUREŞTI este organul oficial al bursei de efecte, acţiuni şi schimb, precum şi al bursei de mărfuri; apare, lunar, de 14 ani. E o revistă bună pentru specialişti.

● BULETIN INFORMATIV BILUNAR apare de trei ani, sub grijea consiliului superior al transporturilor şi tarifelor ce ţine de ministerul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor.

● O bună revistă de informaţiuni şi documentare este C. A. M., dela serviciul de studii, statistică şi publicaţiuni ce ţine de cassa autonomă a monopolurilor regatului României.

● Interesante publicaţiuni găsim în CORESPONDENŢA ECONOMICĂ, în CORRESPONDENCE ECONOMIQUE ROUMAINE şi ECONOMIA. De asemenea EXCELSIOR, care se ocupă cu chestiuni economice şi financiare. Toate aceste sunt primite la redacţia revistei noastre.

● CRONICA ROMANULUI continuă să apară (se găseşte în al 19-lea an) cu un material instructiv şi luminător pentru cunoştinţele şi inimile creştine româneşti, sub grijea superioară a Sf. Episcopii a Romanului, în condiţiuni perfecte, scrisă bine şi documentat, — ceeace pe noi, pe cei aflaţi în afara corpului preoţesc, ne bucură extrem de mult.

● CUVÂNT-BUN cuprinde îndemnuri la căile credinţei ortodoxe strămoşeşti ;este publicaţiunea de propagandă a asociaţiunii creştine „Patriarhul Miron". E bine să fie citită şi dată din mână în mână credincioşilor noştri.

● CUVÂNTUL MAREŞALULUI e îndreptat către săteni şi continuă să lumineze, săptămânal, lumea masselor poporimei noastre, atât de cuminte, muncitoare şi cinstite ce face admiraţia tuturor streinilor. E o foaie care este urmărită, stăruitor, de acei cărora ea se adresează.

● DACIA REDIVIVA, e o excelentă revistă literară, aflată în al II-lea an; e bine scrisă, documentat şi cu autoritate de prestigiu în artă şi simţire românească. Atacă serioasele probleme de cultură, civilizaţie, literatură şi ştiinţă. Are şi două pagini de versuri frumos realizate. In final, revista conţine şi o variată cronică literară ce interesează şi instrueşte.

● EUROPA NOUĂ, revistă germană, în limba română, ne orientează asupra problemelor ce aşteaptă să fie rezolvate prin ceeace vine în sângerosul război actual.

● FURNICA apare de 25 ani, ca organ de cultură şi propagandă cooperativă, sub conducerea unui comitet, iar director este d. V. Ghenzul.

● Despre GAZETA MILITARĂ (nr. 72), ROMÂNIA VITOARE (nr. 59) şi REVISTA DE IGIENĂ SOCIALĂ (nr. 1—2), ce am primit, am mai scris şi în cronicele noastre precedente, pentru care avem aceleaşi bune cuvinte de spus şi ne exprimăm, şi acum aceiaş admiraţie din nou mărturisită.

● GAZETA TRANSILVANIEI este excelenta şi cea mai veche foaie din întreaga ţară, care apare de 105 ani, la Braşov (bulev. Ferdinand I, nr. 12), înfiinţată în 1838 de marele român Gh. Bariţiu şi dusă cu sufletul Mureşenilor; iar astăzi e sub grijea unei grupări de cărturari, cu simiţre şi căldură demne de orice laudă, în fruntea cărora se găseşte prof. Ion Bozdog. Conţine anumite rubrici de instruire şi folosinţă oricărui bun cetăţean. Această gazetă merită să fie încurajată.

● GÂNDURI DELA MARE e titlul unei reviste care apare în Constanţa de 6 ani, scrisă pentru răspândirea culturii regionale, e condusă de d. Titus Cergău. Conţine articole interesante, precum observăm în *O luptă pe Mare* este un extras dintr'un jurnal de bord, de căpit. N. Mihalcea; *Cetăţi dobrogene,* fragment istoric de I. Micu; *Iarnă dobrogeană,* de Valeriu Petrescu; *Poeme* de

---

obişnuit să zică lui Căpitanul Chiriţă dela Dorobanţi „lasă bre Chiriţă să mai stea oamenii jos, că mai este vreme" şi Chiriţă de gustul lui Ismail uita soldaţii câte un ceas lungiţi pe câmp.

Câte zile plăcute treceam noi ofiţerii lângă acest turc, care prin prezenţa lui la instrucţie ne făcea blânzi cu soldaţii noştri; iar când lipsea, ni se părea că ne lipseşte un prieten. Ismail, acest veşnic plutitor pe apă, ori pe jos pe întinsul mal al Dunărei, credincios vestitor de primăveri şi gonit de sloiuri, revenea cu povestirile lui aceleaşi şi aceleaşi, cu întrebările pline de interes, de „ce mai e cu Chiriţă" pe care îl iubea turcii şi-i aduceau curcani, aşa cum era el, dar umplea un gol în sufletele noastre răvăşite cum erau pe aceste maluri ale Dunărei, departe de-ai noştri şi totdeauna aţinând cu ochii calea vapoarelor cari cercetau portul şi ne păstrau legăturile cu malul celălalt pe care odihnea Ţara. Când pentru a treia oară am revenit cu batalionul meu la Ostrov, o toamnă şi o primăvară au trecut fără ca Ismail să mai apară, cine ştie dacă Alah nu-l va fi aşezat suflet lângă suflet cu Chiriţă, cu acest Căpitan care a ştiut să câştige inima turcilor schimbaşi din batalionul lui de Dorobanţi, din plasa Silistrei, cu reşedinţa la Ostrov, tocmai acum 54 de ani!

General ION ANASTASIU
(pe atunci sublocotenent)

*) Se recenzează numai publicaţiile primite la redacţia revistei noastre.

Titus Cergău ; iar versuri sunt de Em. Papazisu, N. Mihalcea, Al. Gherghel, Aurel Dumitrescu şi I. Dumitrescu-Frasin.

● POETUL EUGEN CONSTANT ne trimite nouile sale stihuri intitulate MELANCOLII SUB ARCADE FLORALE (tipărite la Focşani, — pe când noi îl ştiam la Craiova). Poetul oltean apare cu nota tristeţii, sau a melancoliei, de mai nainte, lăsând, în urma citirii, predispoziţiuni de duioşie şi singurătate. Dar ne câştigă, filă cu filă, ne duce uşor şi cu plăcere, în simfonie şi acord, până la ultima pagină a poemelor delicate şi sensitive. In cele 35 pagini îl însoţim, pe poet, cu prietenie şi bună credinţă pentru sinceritatea mărturisirilor ce ne face în unduioasele sale versuri reuşite.

● MUNCITORUL NAŢIONAL ROMÂN e buna revistă a oficiului „Muncă şi lumină", de sub iscusita conducere a d-lui Pan M. Vizirescu. Nr. 12 e prezentat cu impozanta figură a voevodului munţilor : Avram Iancu ; apoi recitim cuvântul Conducătorului Statului rostit la şcoala de cadre dela Breaza a „Muncii tineretului român" ; avem ceva şi despre vitejia armatei noastre ; sunt pagini despre Hitler şi Mussolini ; citim şi un imn închinat lui Avram Iancu, de Pan M. Vizirescu ; întâlnim articole bine scrise despre muncă, hărnicie şi românizarea practică a muncii nu numai la plug, dar şi în ateliere şi fabrici, care se cer a fi mânuite de braţe româneşti. Nu lipseşte nici o poezie scrisă de muncitorul dela arsenalul armatei Dobre Panait : *Ucenicul*. Semnalăm şi colaborarea d-lui *Ion Muche*, secretarul de redacţie al revistei noastre.

● NATURA apare sub direcţiunea d-lor profesori universitari I. Simionescu şi O. Onicescu, iar secretar de redacţie e d. dr. R. I. Călinescu, conferenţiar universitar. Are menirea — şi şi-o păstrează de 31 ani — în excelente condiţiuni de a populariza ştiinţele pozitive.

● PROGRESUL LITERAR, CULTURAL ŞI ARTISTIC apare de 2 ori pe lună sub buna direcţiune a d-lui Vintilă Petrescu-Vrancea. Se publică aci, articole ,studii, esseuri, versuri, de o frumoasă atitudine creştin-românească, demne de urmărit. Ne place conţinutul materialului literar şi informativ. E o publicaţiune care poate să fie încurajată de bunii cetăţeni. E în al VIII-lea an.

● REVISTA AERONAUTICEI este organul autorizat al subsecretariatului de Stat al aerului ; e în al XVI-lea an ; cuprinde articole de specialitate ştiinţifică, originale sau traduceri, însoţite de ilustraţiuni ; revista poate fi urmărită şi de nespecialişti ; iar la finele revistei sunt pagini culese de pe câmpul şi aerul operaţiunilor din actualul război.

● ROMÂNIA EROICĂ este constant pe aceiaş linie a promovării românismului, după cum stă scris pe frontispiciul ei ; e bine dusă de d. Ion Colfescu-Delaturda. Găsim, în nr. 11-12, un material ales şi bine încadrat în programul ce şi-au propus, dela început, directorul şi colaboratorii acestei bune reviste. Intâlnim nume cunoscute în scrisul vremii : Al. T. Stamatiad, Ion Al. Bran-Lemeny, I. Colfescu-Delaturda, Elena Bacaloglu, N. Istrate, Ion Pajură, Cridim (Moş Glumici).

● ROMÂNIA AERIANĂ este organul problemelor aeriene, de aviaţie, aerochimie şi radiofonie, care apare de 16 ani, cu material special alcătuit sub grijea unui comitet, director fiind d. inginer Al. C. Vissarion, iar director administrativ e d. Andrei Udrea.

● REVISTA JANDARMERIEI a intrat în al XX-lea an dela infiinţare ; apare lunar sub direcţiunea inspectoratului general al jandarmeriei (şoseaua Ştefan-cel-Mare, 51, Bucureşti).

● ROMÂNIA MILITARĂ e o bună revistă generală înfiinţată în anul 1864 ; e cea mai veche publicaţiune periodică din ţară ; apare lunar sub grija M. St. M. al armatei şi conţine material riguros selecţionat, scris de reputaţi ofiţeri din toate treptele ierarhice. E la curent cu tehnica şi procedeele de luptă ale actualului război. Are şi o bogată bibliografie.

● SÜDOST-ECHO (Wien-Budapest) continuă să prezinte un material informativ interesant şi de actualitate ,care poate să fie urmărit de cititorii noştri, de oarece această bună publicaţiune germană conţine şi articole privitoare la oRmânia. Se găseşte în al XII-lea an dela înfiinţare.

● TRADIŢIILE VIEŢI DE APĂ ALE POPORULUI ROMÂN, de Apostol D. Culea, este a 41-a publicaţiune a Ligii Navale Române, care a apărut, proaspătă, de sub tipar şi despre care vom vorbi în cronica noastră viitoare.

● TRIBUNA dela Braşov, de sub direcţiunea d-lui Gavril Pop (Str. Regele Carol I, nr. 56—58), e o bună şi românească foaie, tipărită în condiţiuni technice demne de atenţiune, conţinând articole de sănătoasă orientare şi informaţiuni ţinute la curent cu evenimentele actuale. Merită să fie încurajată şi citită.

● Despre revista VIAŢA SĂCELEANĂ am mai scris noi în această cronică ;deşi e proaspătă, găsindu-ne în faţa numărului 2, observăm că această publicaţiune se prezintă bine şi ca material informativ, cules din regiunea săceleană, şi din punct de vedere calitativ al scrisului. Se face dovada că intelectualii comunei Baciu-Săcele, de lângă Braşov, sunt hotărîţi să dea la iveală calităţile etnice sătesti, să le păstreze şi să le întărească şi mai mult. Noi felicităm pe iniţiatori şi condeierii acestei bune reviste.

SCARLAT PREAJBĂ

„Colţuri de lume" de Raul şi Herta Călinescu.

Tot mai mult se simte nevoia de lecturi serioase, instructive, folositoare pentru tineret şi pentru lumea care doreşte să-şi mai complecteze cunoştinţele geografice.

Unei asemenea nevoi răspunde, într'o deplin satisfăcătoare măsură, lucrarea cu titlul de mai sus. Am citit-o în timpul vacanţei Paştilor şi mi-am mângâiat sufletul dornic de ducă şi obişnuit cu vacanţa aceasta întrebuinţată la excursii. Am călătorit cu gândul în minunatele colţuri, pe care autorii acestei broşuri au putinţa să le descrie cu un farmec şi o magie rară. Nimic nu lipseşte acestor descrieri din tot ce trebue pus ca să te câştige şi să te vrăjească.

In această broşură scoasă în condiţiuni technice ireproşabile, ni se înfăţişează, cu pitorescul lor caracteristic, privelişti din munţii noştri de sare, din Bărăgan, precum şi din cele două insule dela răsărit şi apus : Insula Şerpilor, aproape pustie, având ca locuitori doar câţiva paznici ai farului, care se înalţă peste bolovănirea ţărmurilor stâncoase, luminând până departe potecile vapoarelor şi Insula Ada-Kaleh, surâzătoare sub azuriul unui cer cald, care face să crească pe ea plante mediteraneene : smochini, castani buni, migdali, chiparoşi.

Din România trecem pe rând la interesante aspecte din toate continentele. Asia ne prezintă ţara cireşilor şi a crisantemelor, Coreea sau Cio-San, călugării din Tibet, marea Moartă, lumea insulelor, cu arhipelagul Hawai al Insulelor Fericirii.

Descrierile din ţinuturile Americii se opresc asupra migălosului cules de cafea din fermele Sudului ; asupra aspectelor naturale, atât de concentrat adunate în peisajul oraşului „Rio de Janeiro" ; asupra ţării Aztecilor.

Din Africa ni se înfăţişează Madagascarul, Uganda şi Tunisul.

Din Europa insulele Helgoland, Corsica apoi Finlanda.

Viaţa Eskimoşilor din Groenlanda, o expediţie făcută de curând la Polul Nord. Apa mărilor cu bogăţiile ei, complectează ciclul acestor lecturi geografice al căror stil atrăgător, alături de varietatea şi mulţimea locurilor şi obiceiurilor descrise, te fac să nu te poţi despărţi de această carte până ce n'o citeşti în întregime.

Gravurile originale şi toată bogăţia de informaţii ştiinţifice, datele precise în legătură cu valoarea economică a regiunilor descrise, importanţa prezentă şi rezervele viitoare pentru viaţa planetei, fac din lucrarea cu titlul de mai sus o carte, care nu trebue să lipsească din nici o bibliotecă.

MARGARETA PIPERESCU
Profesoară la Şcoala Centrală de fete Bucureşti

Moby Dick sau Balena albă de *H. Melville*, tradus de d-na *Wally Alexandrescu*, membră a L.N.R.

Literatura marinărească se îmbogăţeşte cu o nouă operă, un nou roman de aventuri fantastice. De astă-lată e vorba de o traducere sub tipar, care va apărea de Ziua Marinei — de Sfânta Maria/

Până a vorbi despre lucrare, să ne oprim asupra autorului.

Cine este „Herman Melville? Un lup de mare, un pescuitor de balene.

Pe o balenieră, în Ianuarie 1841 — se îmbarca din Nantucket ca simplu marinar, un tânăr american din o foarte distinsă familie. Avea şaptesprezece ani şi se numea Herman Melville. Spiritul cuceritor şi aventuros îl moştenise dela tatăl său, care fusese erou în războaiele împotriva Angliei pentru Independenţa Statelor-Unite ale Americii de Nord. Tirania mamei lui vitregi, unele lipsuri, dar mai ales chemarea nesfârşitelor zări — au făcut din el un marinar pe toată viaţa: **„O! Daţi-mi viaţa lupilor de mare, bucuria şi înfrigurarea temerilor lor. Să ascult cum se sparge grindina de gheţari; să te aspir briză marină şi să sburd în spuma ta! Pe sicriul meu să nu cadă nici o fărâmă de pământ. Mormântul meu să fie asemenea aceluia care l'a înghiţit pe Faraon şi armiile lui. Să odihnesc cu Drake acolo — în adâncul mării, unde îşi doarme el somnul!"**

Plecat pe baleniera **„Acushnet"** Melville sosea în vara anului 1842 la Neknheva — una dintre insulele Marchize. Descurajat de tratamentul rău depe bord fuge cu alt camarad. După ce au rătăcit prin munţi, coboară în văi, nimerea la un trib de canibali, de unde scapă printr'o minune.

Se îmbarcă pe altă balenieră unde existenţa era mai rea decât aceea a unui ocnaş. De data aceasta întregul echipaj se răscoală; iar Melville e debarcat la Tahiti. Melville se angajă din nou, de data aceasta însă, pe o Fregată a Marinei de Război a Statelor-Unite, face de două ori încenjurul Capului Horn şi iată-l iar pe caldarăm — spunând marinăriei — adio — cu toate că dorul mărilor îl frământa mereu făcând din el în cele din urmă un revoltat.

Şi atunci scrie! Apar pe rând „Typee", „Omeo", „White-Jacket", „Moby Dick", „The World în a Man of War", „Pierre", „Piazza Tales" etc., etc.

„Moby Dick", sau Balena Albă, este una dintre cele mai stranii cărţi, cât şi una dintre cele mai valoroase lucrări consacrată marinarului şi mării. Inchipuiţi-vă pe Jules Verne dublat de Shakespeare, de Edgar Allan Poe şi Nietzsche, în stare să ducă în sarcina unui roman — în afară de un tratat de navigaţie cu pânze — chipurile schimbătoare ale mării cât şi o dramă fantastică de conştiinţă!... Este Pequod un vas adevărat sau unul fantomă?... Căpitanul Ahab este un om sau un demon?... Fără să înceteze de a fi un foarte adevărat vânător de balene, Ahab îşi fascinează echipajul şi îl târăşte într'un iad al creaţiunii lui — în căutarea monstrului care i-a sfârtecat piciorul. Tăcut, pizmaş, adevărat geniu al răutăţii, Ahab se duce să-şi urmărească duşmanul în mările australiene. Trâmbiţaşul lui Ahab vesteşte tuturor vaselor pe care le întâlneşte în cale despre „Moby Dick". Ahab însă şi întregul său echipaj cu vas cu tot — cad victimele lui Moby Dick. Povestirea urmăririi şi dezastrului vasului **Pequod** este epică. Melville a inventat o nouă mitologie a oceanului.

Melville s'a dovedit a fi fost nu numai un povestitor al tainelor mării da şi un transcendentalist al forţei uleiului, care şi-a aflat în propria-i înţelegere un ocean mai vast decât Oceanul Pacific, şi a simbolizat prin balenă — imaginea colosală a forţelor naturii care creează şi supraînzestrează puterea şi rezistenţa omului.

„Moby Dick", a fost ultima operă în care Melville, şi-a menţinut cu un control efectiv al artei lui de romancier — cumpăna dintre transcendentalism şi realitate, sădind în imaginaţia şi curiozitatea cetitorului interesul şi admiraţia pentru viaţa eroică a „Lupilor de Mare".

Aşteptăm cu nerăbdare volumul şi felicităm pe traducătoare, care a avut curajul să se „îmbarce" într'o atât de aventuroasă călătorie.

„SALVAMAR"

SOCIETATEA DE SALVAREA NAUFRAGIAŢILOR IN APELE TERITORIALE ROMÂNEŞTI

Constituită la 14 Iunie 1933 ◆ Persoană juridică

Infiinţată spre a veni în ajutorul celor pe care furia valurilor i-ar voi scufundaţi în adâncul mării.

Sub Augusta Preşidenţie de Onoare a M. S. REGELUI MIHAI I.

Adunarea Generală anuală a Societăţii

Sâmbătă a avut loc la sediul din Str. Spiru Haret Nr. 6, Adunarea Generală a societăţii SALVAMAR.

Şedinţa a fost prezidată de D-l Ing. Ioan Vardala, Vice-Preşedinte al Salvamarului, asistat de D-l C. Amiral Adj. Fundăţeanu Preda, Administrator Delegat.

Adunarea a aprobat Darea de Seamă pe anul 1941, raportul Cenzorilor şi a dat cuvenita descărcare de gestiunea anului 1941

Şalupa „Pescăruşul"

Comitetului de Direcţie, a aprobat deasemeni Bugetul pe 1942 prezentat de Domnul Administrator Delegat.

Cu această ocaziune D-l Vice Preşedinte Ing. Vardala şi D-l Adm. Delegat au dat Adunării Generale explicaţiuni asupra necesităţii de a se duce o politică cât mai severă de economii din care cauză bugetul de cheltueli apare foarte redus, justificată de actuala stare de război, când Salvamarul nu mai are nici un fel de venituri. Totuşi şi la acest buget prin măsurile luate se va realiza o economie de cca. 40% la capitolul salarii.

Pe de altă parte avându-se în vedere că după războiu Salvamar va trebui să-şi reînceapă imediat activitatea, dat fiind pericolul ce-l prezintă pentru navigaţie prezenţa zonelor minate şi alte accidente marine, se impune ca personalul care a fost format cu atâta greutate, să fie păstrat şi gata la datorie, astfel ca misiunea care s'a încredinţat Salvamarului să se facă ca şi până acum în mod ireproşabil.

In acest scop s'au făcut demersuri ca şalupele Albatros şi Pescăruşul să fie menajate şi păstrate pe cât cu putintă scopului lor în viitor.

INFORMAŢII — NOUTAŢI

ŞTIRI DIN ŢARĂ

Telegrame omagiale.

D. amiral-adjutant Păiş, preşedintele L. N. R. a primit următoarele telegrame omagiale :

Dela Filiala Constanţa :

DOMNULUI AMIRAL NICOLAE PĂIŞ

Membrii Ligii Navale Române filiala Constanţa, întruniţi în adunarea generală, vă roagă a primi asigurarea sentimentelor de recunoştinţă, pentru avântul imprimat şi sprijinul acordat Ligii Navale şi admiraţiei pentru iscusita conducere a glorioasei marine române.

Preşedinte Comandor ZLATIAN

La telegrama omagială adresată M. S. Regelui s'a primit următorul răspuns :

DOMNULE PREŞEDINTE,

Majestatea Sa Regele mă însărcinează a vă transmite Inalte Mulţumiri pentru sentimentele de devotament exprimate de D-stră în numele membrilor Ligii Navale Române, Filiala Constanţa, cu prilejul Adunărei Generale.

Primiţi vă rog Domnule Preşedinte, asigurarea deosebitei mele consideraţiuni.

MAREŞALUL CURŢII REGALE

DOMNULUI AMIRAL N. PĂIŞ
Ministru subsecretar de Stat al Marinei şi
Vice-preşedinte al Ligei Navale Române

Comitetul şi membrii Ligei Navale, Filiala Brăila, strânşi în adunarea generală, astăzi 31 Mai 1942, vă exprimă prin mine cele mai alese sentimente de respect şi admiraţie pentru opera de însănătoşire a Marinei noastre şi reînoirea spiritului marinăresc de altădată.

In numele comitetului,

Comandor CERNA

Conferinţe

In Capitală s'a continuat ciclul de conferinţe precum urmează :

12 Aprilie, d. *Profesor N. Daşcovici* a vorbit despre: „Politica rusească la gurile Dunării şi în Marea Neagră".

19 Aprilie, d. avocat *I. Gr. Periețeanu,* despre : „Trei poeţi români cântăreţi ai Mării".

26 Aprilie, d. *comandor A. Negulescu,* despre : „Marina, cenuşereasa istorică".

In aula Academiei Comerciale d. comandor *Ioan Tănase* a desvoltat trei conferinţe : „Ce e marina", „Politica navală a statelor", şi „Comerţul şi marina noastră".

Toate aceste conferinţe vor apare şi în broşuri.

In provincie au conferenţiat la Brăila d. Apostol Culea, la T. Severin d. comandor Negulescu şi la Braşov d. Lt.-comandor Popescu Deveselu.

CONVOCARE

Conform art. 20 din statut, membrii Ligii Navale Române sunt convocaţi în Adunarea generală ordinară pentru ziua de Duminică 21 Iunie orele 11 în sala de festivităţi a Cercului militar din Bucureşti.

ORDINEA DE ZI

1) Raportul comitetului despre activitatea Ligii în anul scurs.
2) Raportul censorilor.
3) Aprobarea bilanţului şi contului de profit şi pierderi pe anul încheiat.
4) Aprobarea bugetului pe anul viitor.
5) Stabilirea cotizaţiilor (art. 72).
6) Stabilirea cotelor filialelor.
7) Alegerea cenzorilor (art. 44).

Sărbătorirea d-lor generali Economu şi Dabija.

Asociaţia scriitorilor militari a ţinut să sărbătorească doi luptători, în trecut cu arma, ca comandanţi de mari unităţi, în prezent cu condeiul, pentru menţinerea spiritului militar, cu prilejul cinstirei cu un înalt ordin german.

L. N. R. prin graiul secretarului său general a felicitat pe sărbătoriţi, mari iubitori ai marinei. D. general Economu este chiar membru în comitetul central, iar d. general Dabija, a onorat ciclurile de conferinţe ale Ligei, ne uitând marina, ori de câte ori a vorbit despre armata română.

10 Mai

Anuala sărbătoare naţională a dat prilej anul acesta şi la o manifestare de frăţie a camarazilor germani şi români : jumătate din rând era german şi jumătate român. Din ilustraţii se poate vedea această înfrăţire între marinarii germani şi ai noştri, atât la defilare cât şi după o reîntorcere din larg.

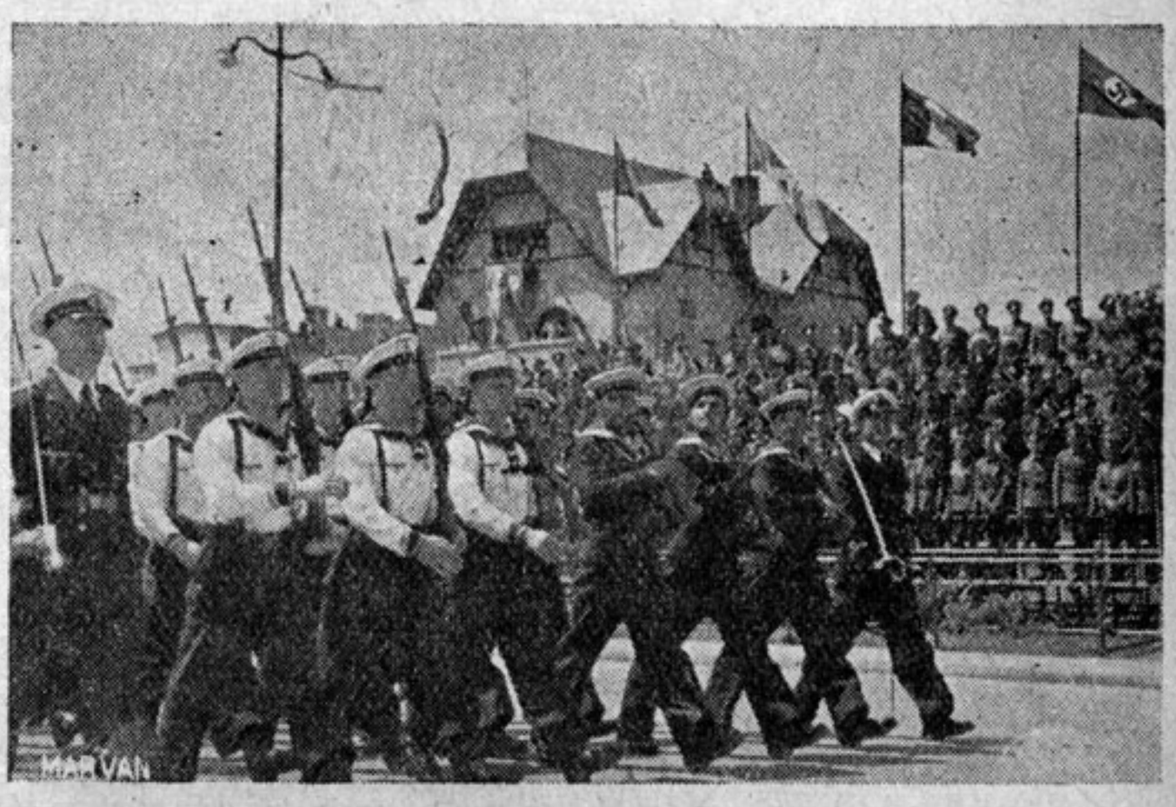

Marinari noştri cot la cot cu aliaţii germani.

Promoţia 1942 de Aspiranţi

Printre miile de tineri ofiţeri din toate armele, cari cu tresa la mână au defilat la 10 Mai, a fost admirat şi mănunchiul de aspiranţi, cu pavilionul şi comandantul şcoalei în frunte. Ca şi camarazii dela

In frunte cu pavilionul şi comandantul şcoalei.

uscat, bobocii au jurat să-şi răzbune pe şefii lor de promoţie, — Cornăţeanu şi Metz. Ei sunt:

Diaconescu T. Marcel, Cernat G. Camil, Koslinski Gh. Nicolae, Paparizu J. Gabriel, Zancu C. Aurel, Chiriac N. Iordan, Petcu T. Valerian, Teodorescu N. Dorin, Sandu Gh. Gheorghe, Canari A. Vlad, Grecov E. Alexandru, Diaconescu C. Constantin, Balu Gh. Gheorghe, Dinescu St. Lupu, Ionescu A. Doru, Rădăşanu Gh. Ilie, Predescu I. Aurel, Stănescu F. Dan, Eftimie T. Grigore, Abagiu D. Virgil, Gheorghe Gh. Ion, Georgescu M. Ştefan, Bogdan I. Victor, Stanciu D. Ion, Scurtu I. Gheorghe, Turcu R. Sandu, Georgescu M. Mihail, Alexandrescu V. Tudor, Popescu C. Ioan, Zavalide I. N. Sorin, Mujicicov A. Niculae, Apreotesei I. Cezar, Mărgelatu Gh. Tănase, Mureşanu V. Petre, Mihăilescu St. P.

Nouii ofiţeri de marină în pas de defilare.

Dan, Trifănescu N. Octavian, Fulgeanu Gh. Dinu, Roşianu M. Mircea, Dociulescu A. Victor, Semenescu I. George, Marinescu Gr. Vasile, Tofan Gh. Costinel, Vasile T. Ion, Cucu N. Aureliu, Preda Gh. Nicolae, Mironescu I. Dumitru, Nicolau C. Emil, Stoicuţa Sever Maximilian.

Aspirant mecanic

Gugoaşă I. Gheorghe, Soare F. Gheorghe, Privache M. Elefterie, Ferendino R. Gheorghe, Manolescu Gh. Ion, Chircă V. Virgil, Dicu T. Ion, Popescu C. Niculae.

Liga Navală Română le urează tuturor să întreacă prin cunoştinţe, avânt marinăresc şi vitejie pe înaintaşii şi profesorii lor.

Exemple de imitat

Donaţiuni

D. inginer *Iliescu Brânceni,* a donat Ligii suma de 5000 lei, pentru a spori fondurile destinate premiilor anuale.

D-na *Maria Amiral Mărgineanu* a donat în acelaşi scop suma de 2000 lei anual.

Liga le aduce şi pe această cale cele mai calde mulţumiri.

Reduceri

Primim dela Buzău, următoarea declaraţie din partea unui camarad dela uscat:

Subsemnatul Mihail Moscu, prop. instalaţiei canotaj,

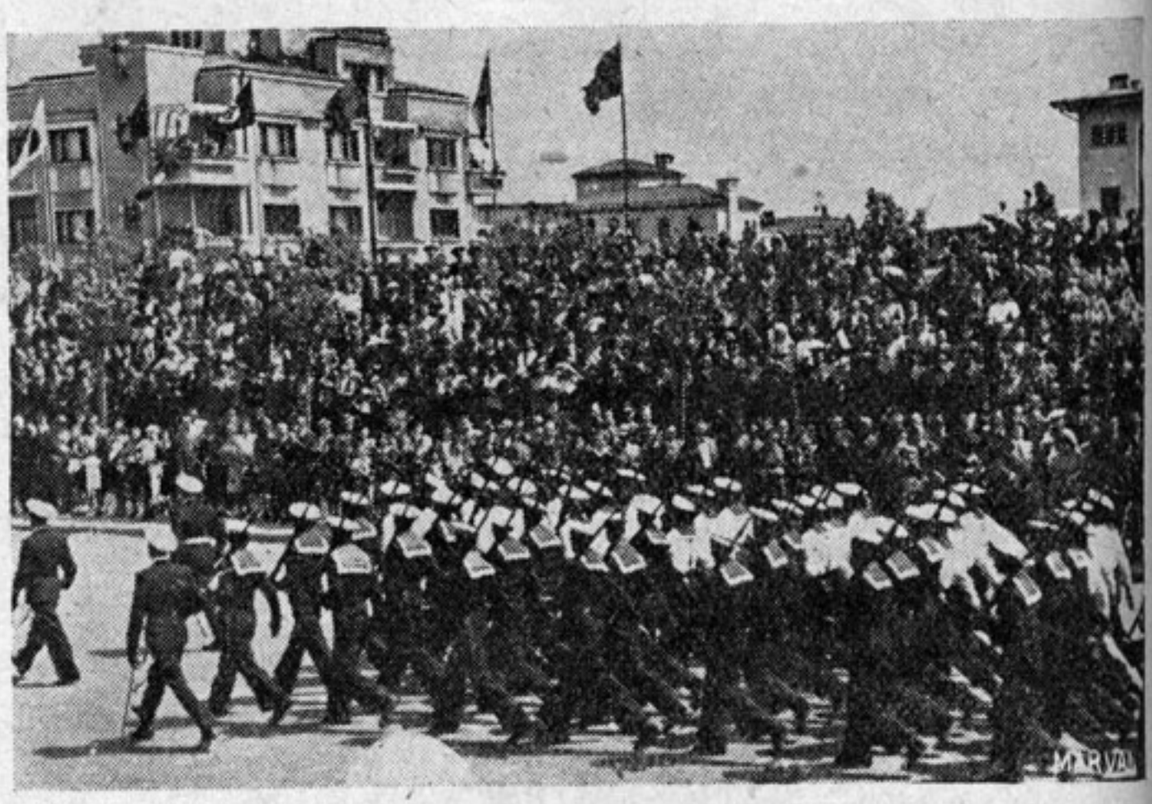

Defilează marina.

din Buzău înţelegând rostul Ligei Navale Române şi din dragoste pentru propăşirea Marinei noastre, declar că acord membrilor L. N. R., o reducere de 50% la manifestările depe lacul din Crângul Buzău, lac închiriat de mine dela Comună.

Trăiască Marina!

Cu respect
M. MOSCU, Sub-Lt. Rezervă

L.N.R. aduce şi pe această cale cele mai vii mulţumiri.

Concurs de poezii

Pe lângă concursul anual publicat în pag. 113 a revistei. D-ra Irinescu a donat şi anul acesta suma de 1000 lei, pentru cea mai bună poezie cu caracter marinăresc, scrisă de un marinar grad inferior. Poeziile vor fi trimise la sediul Ligii până la 1 August a. c. cu menţiunea „pentru concurs poezii".

Cronica sportivă.

Primul cross nautic al anului.

Sezonul concursurilor nautice a fost inaugurat la 31 Mai prin crossul naufic organizat de clubul Dor de Ducă, pe lacul Băneasa.

Această primă întrecere a anului s'a bucurat de un desăvârşit succes, desfăşurându-se în faţa a câteva sute de spectatori.

Concursul a fost onorat cu prezenţa d-lui amiral Păiş Nicolae, subsecretar de stat al Marinei.

Comitetul de organizare al grupării „Dor de Ducă" a format un juriu de specialişti pentru a da astfel posibilitatea, ca acest concurs de mari dimensiuni (10 km.) să se desfăşoare în mod corect.

Juriul a fost format din d-nii:

Amiral adj. *Niculae Păiş*, ministrul Marinei, maior *Mircea Bârzănescu*, preşedintele F. R. S. N.-ului, *Kiki Dumitrescu* conducătorul C. F. R.-ului, *Minculescu*, secretarul general al concursului, *Berindei* şi *Henry August* preşedintele „Dorului de Ducă".

S'au înscris tot ce are mai valoros şi autorizat „ramele" caiacului românesc, — cluburile bucureştene: *Ford, Nautica, C. F. R., Distribuţia, Yacht-Club* şi *Dor de Ducă*.

Lupta a fost urmată cu mult interes şi rezultatul a fost următorul:

I Dor de Ducă.
II. C. F. R.
III. Dor de Ducă.

Lupta s'a dat între zece echipagii şi s'a terminat cu victoria categorică a clubului organizator — care s'a clasat cu două echipe în primele locuri (unu şi trei), cucerind astfel pentru a doua oară cupa change pusă în joc.

La sfârşitul concursului, în numele organizării Sportului Românesc şi a d-lui lt.-Colonel Constantin Medeleanu, Şeful Sportului Românesc, d. Maior Mircea Bârzănescu, preşedintele federaţiei sporturilor de apă, a împărţit concurenţilor plachetele O.S.R.

Dor de Ducă.

Câteva cuvinte despre această harnică asociaţie dragă Ligii Navale, cu prilejul împlinirei a 10 ani de activitate, înţelegând că printre sporturile care s'au dovedit de primă necesitate în actualul război s'au evidenţiat în mod deosebit: *sporturile de apă* şi de munte.

Asociaţia „Dor de Ducă" a luat fiinţă în primăvara anului 1932 întrunind un grup de intelectuali români, doritori a-şi cunoaşte ţara pe căile apelor şi potecile munţilor. A fost prima în Capitală, navigând cu caiacele sale printre trestiile şi brădişul lacului Băneasa, pe atunci neasanat.

După doi ani dela înfiinţare, în Iulie 1934, două caiace conduse de d-nii: Gh. Ignătescu, D. Motaş şi D. Iliescu au plecat dela podul Senatului pe Comana şi Argeş până la Olteniţa.

In acelaş an (1934) sportivul Pik Nedelcu străbate 640 km. pe drum de ape: Dâmboviţa, Argeş, Dunăre, lacul Razelm şi mare până la Constanţa.

In 1937 din iniţiativa d-lui Henry August se înfiinţează la Mangalia o şcoală de vele, pentru membrii şi premilitarii doritori a se iniţia în frumoasele taine ale scotei şi brizelor. La data de 9 Aprilie 1937 Asociaţia Dor de Ducă este recunoscută ca „Persoană Juridică".

Desigur, că din numeroasele premii câştigate de asociaţia „Dor de Ducă", s'a putut constata, că 99 la sută din echipierii D.D.D.-ului sunt imbatabili la concursurile de caiace. De asemenea, au opus o vie rezistenţă întotdeauna cluburilor concurente şi la skiff, unde au reuşit să se evidenţieze prin talente de vaste posibilităţi ca: Georgel Gheorghiadi, Davidescu. Cucerind numeroase trofee şi campienate. Astfel, în anul 1937 la 27 Iunie asociaţia „Dor de Ducă" pe lacul Herăstrău, a câştigat concursul de skiff 1+1 cupa B.N.R. prin *Huch-Tudor Rădulescu*.

La 25 Iunie 1937 în cadrul serbărei nautice organizate la Mangalia sub patronajul L.N.R. asociaţia „Dor de Ducă" a câştigat pe toată linia atât la skiff cât şi la caiace.

Demn de menţionat, că membrii asociaţiei nu au înţeles să se rezume numai la o activitate restrânsă, ci au căutat pe cât posibil să fie folositori şi celor nevoiaşi dornici de a învăţa înnotul. Astfel, conducerea clubului a organizat în anul 1937 o şcoală de înnot la Mangalia unde au fost iniţiaţi în tainele înnotului în mod absolut gratuit 40 de premilitari (în afară de membrii clubului) din grupul de subcentre comandat de d. căpitan Cerna, care au participat apoi cu succes la concursurile de înnot organizate de L.N.R.

In 1938 D.D.D.-ul cucereşte campionatul naţional de canotaj la Mamaia.

La 8 Sept. 1938 a avut loc la Mamaia, campionatul Naţional de Canotaj. Asociaţia „Dor de Ducă", reuşeşte cea mai frumoasă performanţă din istoricul ei şi din analele campionatului naţional, clasându-se la proba caiac dublu-domni la locurile I şi II.

Asociaţia a cucerit odată cu Campionatul Naţional şi cupa chalenge a ONT-ului.

In anul 1939 pe lacul Herăstrău, „Dor de Ducă" câştigă toate cursele la care a participat în campionatul regional şi în baza punctajului făcut cucereşte cupa „Asociaţiilor".

Gruparea „Dor de Ducă" a fost citată pe ordinea de zi a sportului românesc, pentru activitatea laborioasă şi performanţele excelente înregistrate la diveresele concursuri nautice oficiale. Cel mai bun trăgător la caiac e căpitanul D.D.D.-ului Tudor Rădurescu — campion naţional — şi el citat de forul conducător al sportului românesc.

La această operă, un concurs nelimitat l-a dat desigur d. Henry August — inimosul preşedinte al asociaţiei „Dor de Ducă" fiind un adevărat părinte îndrumător în tot ceeace s'a înfăptuit.

(Gazeta Sporturilor)

Înştiinţare

pentru autori

Rugăm pe camarazii noştri — ofiţeri activi şi de rezervă — autori de scrieri, indiferent de natura publicaţiunilor lor, să ne comunice numele, anul, conţinutul, paginele şi tipografia unde sunt imprimate scrierile lor.

DAREA DE SEAMĂ ANUALĂ

(1 Aprilie 1941—31 Martie 1942)

PARTEA I

I. INTRODUCERE.

Cu începere din acest an, activitatea Ligei Navale Române intră, din punct de vedere administrativ, în cuprinsul timpului care coincide cu anul bugetar al Statului. In tot acest timp s'au petrecut atâtea evenimente istorice — militare — politice de cea mai mare importanţă atât pentru omenirea întreagă cât şi pentru ţara noastră. Sguduirile tragice prin care ţara şi neamul românesc au trecut, în anul precedent, au determinat la o reacţiune puternică din parte-ne, tradusă prin faptul intrării armatei în război, alături de invincibila armată germană. **„Vă ordon treceţi Prutul"** a răsunat porunca comandantului de căpetenie al armatei române, mareşal Ioan Antonescu, Conducătorul Statului, în ziua de 22 Iunie 1941, când, în noaptea acelei zile, bravele noastre unităţi au luat primul contact cu armatele bolşevice de-a-lungul Prutului, Dunării şi Mării Negre. De atunci s'a împlinit un an, de când armatele noastre de uscat, aer şi marină se găsesc în războiul sfânt şi luptă vitejeşte alături de armatele marelui Reich german şi ale aliaţilor noştri. In toate operaţiunile de-a-lungul ţărmurilor şi pe ape, Marina Regală română s'a distins într'un chip strălucit, repurtând succese care-i fac cinste. Membrii Ligei Navale Române salută pe bravii marinari, ofiţeri şi echipaje, care au ridicat prestigiul puţinelor noastre unităţi prin acţiunile lor depe Dunăre şi Marea Neagră la înălţimea marilor unităţi navale.

Deşi în plin război, totuşi Liga Navală şi-a continuat activitatea sa în tot timpul anului, aşa după cum este prezentată în darea de seamă de faţă.

II. RECULEGERE.

Şi în anul precedent, Liga Navală Română a avut de înregistrat câteva pierderi în rândurile membrilor săi devotaţi şi strânşi legaţi de noi şi de marină. Astfel au dispărut: c.-amiralul **Gh. Mărgineanu,** fost director al Serviciului Maritim Român; c.-amiralul **N. Negrescu,** fost comandant al flotei române în războiul 1916—1919; părintele **Zenovie Popovici,** fost paroh al bisericii din Satul-Lung, jud. Braşov, în timpul războiului 1916—1919, fost confesor al unităţilor navale dela Chilia, iar după război a activat ca membru al Ligii; general de divizie **Al. Ioaniţiu,** fost preşedinte al filialei L. N. R. dela Turnu-Măgurele, a murit aflându-se la postul de şef al marelui cartier general al armatei în războiul împotriva bolşevicilor; aspiranţii **M. Cornăţeanu** şi **Dan Metz,** foşti şefi ai promoţiei de marină, primul 1940 şi al doilea 1941, căzuţi la datorie în actualul război; vice-amiralul **Corneliu Buholtzer,** fost comandant al şcoalelor navale şi director al institutului geografic al armatei; căpitanul **Nicolae Filip,** mort la datorie în război, la 24 Octombrie 1941, la comanda grupului de ambarcaţiuni ce dragau minele duşmane în apele româneşti ale Transnistriei; aspirantul **Paul Apostolescu,** căzut la datorie, în actualul război, cum şi alţi marinari căzuţi pentru patrie; comandorul **G. Coandă,** fost în serviciul Ligei, colonel **Corneliu Negulescu,** fost membru în comitetul central L. N. R. şi devotat susţinător al Ligei; c.-amiral **Octav Nedelcu,** o figură remarcabilă a marinei noastre, fost membru în comitetul central şi de direcţie al Ligei şi director al soc. „Salvamar", căreia i-a adus reale servicii. Tuturora acelora plecaţi dintre noi, revista „Marea Noastră" le-a consacrat pagini de reamintire şi comemorare.

III. COOPTARI DE MEMBRI IN COMITET.

1. A fost cooptat ca membru în comitetul central al Ligii: d. general de divizie **Virgil Economu,** preşedintele „Asociaţiei scriitorilor militari români".

2. Au fost realeşi sau aleşi membri de drept şi aleşi în comitetul central al Ligii, conform art. 28 din noul statut, pe o perioadă de trei ani (25 Ianuarie 1942—25 Ianuarie 1945) cei arătaţi la pag. 44 din 1941.

3. Au fost aleşi din sânul comitetului central L. N. R., conform art. 40 din statut, preşedinte al Ligii Navale, d. c.-amiral-adjutant **N. Păiş,** iar **vice** preşedinte, d. c.-amiral **Georgescu Ioan,** comandantul marinei Regale.

4. In comitetul de direcţie al centralei L. N. R. (art. 33 din statut) au fost cooptaţi d-nii: avocat I. Gr. Perieţeanu, inginer N. Iliescu-Brânceni, Apostol Culea, c.-amiral (†) Octav Nedelcu, comandor Aurel Negulescu, general N. Negreanu, colonel Ulise Sâmboteanu şi avocat Calust Asvadurov. Aceiaşi fac parte şi din comitetul de lectură (art. 8 al. 1 din statut).

IV. CONVOCARI DE COMITETE ŞI ADUNARI GENERALE.

Centrala L. N. R., în tot timpul anului precedent, a lucrat în conformitate cu prevederile statutului, după sugestiile comitetului central şi potrivit aprobărilor comitetului de direcţie al Ligei. In acest sens au fost efectuate următoarele convocări: la 17 Mai 1941, comitetul de direcţie; la 31 Mai 1941, comitetul central; la 1 Iunie 1941, adunarea generală a membrilor; la 23 Iunie 1941, comitetul de direcţie; la 25 Ianuarie 1942, adunarea generală extraordinară; la 15 Februarie 1942, comitetul central; iar la 26 Februarie, 12 Martie şi 16 Aprilie 1942, a fost convocat comitetul de direcţie.

V. EVENIMENTE.

Toate evenimentele petrecute în ţară, în atingere directă sau indirectă cu marina şi Liga Navală, au fost urmărite de conducătorii centralei L. N. R., pentru ca aceasta să nu scape nici-un eveniment neînregistrat care să aibă repercusiune asupră-le.

Liga Navală Română s'a bucurat tot timpul anului, de înţelegerea şi buna apreciere a şefilor de autorităţi de Stat, ori de câte ori li s'a adresat.

Pe ziua de 1 Aprilie 1941, d. c.-amiral-adj. N. Păiş a fost numit subsecretar de Stat al marinei, despre care eveniment s'a scris, la timp, în revista „Marea Noastră".

Subsecretariatul de Stat al marinei a continuat să-şi păstreze fiinţa şi funcţionarea proprie aparte, rămânând tot sub dependenţa superioară a ministerului apărării naţionale.

La Galaţi, în ziua de 25 Mai 1941, a fost lansat un nou submarin românesc S. 2 torpilor, al doilea dintre cele comandate la şantierele navale din localitate, în prezenţa d-lui ministru-subsecretar de Stat al marinei, c.-amiral-adj. N. Păiş, a d-lui general G. Potopeanu, ministrul economiei naţionale, a autorităţilor civile-militare şi a delegaţilor militari germani.

Toate evenimentele importante din afară şi dinăuntrul ţării, în sensul celor arătate mai sus, cum şi operaţiunile navale desfăşurate pe Oceane şi Mări ale beligeranţilor, inclusiv acţiunile bravei noastre marine, au fost publicate, la timp, în revista **„Marea Noastră".**

VI. FILIALE.

Numărul filialelor deşi încă redus a fost compensat de faptul îmbucurător că numărul membrilor — în deosebi juniori — sporeşte continuu.

In 1937 erau 11 filiale; în 1938 numărul a sporit la 25; la începutul **anu**lui 1940 existau 38 filiale; dar din cauza evenimentelor din Iunie şi August 1940, Liga a pierdut 14 filiale, astfel că în Aprilie 1941 erau numai 29 filiale. Deastădată numărăm 32 filiale şi sunt pe punctul de a lua fiinţă încă 4, în curând.

Iată numele filialelor existente:

1. BEREZENI (Fălciu). Preşedinte: d. Ştefan Blănaru, primar; secretar: d. Aurel Chişiu; sediul: la primăria comunei.

2. BRAILA. Preşedinte: d. general Avramescu; secretar: d. comandor Ionescu-Cerna; sediul: la grupul navelor grănicereşti.

3. BRAŞOV. Preşedinte: d. consilier G. Diaconescu; secretar d. lt.-colonel Cezar Petrescu; sediul: la subinspectoratul P. P.

4. CALAFAT. Preşedinte: d. avocat G. Giuică; secretar: d. director Pistol Ioan; sediul: casa d-lui avocat G. Giuică.

5. CĂLĂRAŞI. Preşedinte: d. Eugen Cialîc; secretar: d. N. Cristea; sediul: la căpitănia portului.

6. CAMPULUNG (Muscel). Preşedinte: d. colonel Babeu Zaharia; vice-preşedinte: d. maior G. Ocarin; secretar: d. plot. adm. Vâlceanu I. Maşcu; sediul: la comenduirea pieţii.

7. CARACAL (înfiinţată la 25 Februarie 1942). Preşedinte: d. profesor Crăciun Pătru; secretar: D. Georgescu; sediul: liceul Ioniţă Asan.

8. CETATEA-ALBĂ. Preşedinte: d. avocat Calust Asvadurov; delegat: D. Nimereanu, procuror; secretar: d. C. Ungureanu, prim grefier; sediul: la Tribunalul Cetatea-Albă.

9. CONSTANŢA. Preşedinte: d. c.-amiral Georgescu I., apoi d. comandor Paul Zlatianu; secretar d. cpt. comandor Mişu Petrovici, apoi c.-dor Mărgineanu; sediul: la hotel Carol.

10. CORABIA (Romanaţi). Preşedinte: d. lt.-colonel Teodor Căpitănescu; secretar: d. profesor Th. Bucşenescu; sediul: la căpitănia portului.

11. DRANCENI (Fălciu). Preşedinte: d. primar al comunei; secretar: d. Constantin Buzdugan; sediul: la primăria comunei.

12. FĂLCIU. Preşedinte: d. Iacob Filipescu, primar; secretar: [illegible] Dimitriu; sediul: la primăria comunei.

13. GALAŢI. Preşedinte: d. avocat Dan Sărăţeanu; secretar: d. căpitan N. Popescu; sediul: str. Plantelor, 8.

14. GIURGIU. Preşedinte: d. colonel T. Ghigorţ; secretar d. profesor N. C. Dumitrescu; sediul: la şcoala de piscicultură.

15. GROZEŞTI (Fălciu). Preşedinte: primarul comunei; secretar: d. Ion Ungureanu; sediul: la primăria comunei.

16. IAŞI. Preşedinte: d. general Hugo Schwab; secretar d. lt.-colonel Pavlov; sediul: la comandamentul regiunii teritoriale a C. 4 A.

17. LUNCA-BANULUI (Fălciu). Preşedinte: primarul comunei; sediul: la primăria comunei.

18. PIATRA-NEAMŢ. Preşedinte: d. lt.-colonel I. Teodorescu; secretar: d. Grigore Covrig; sediul: la prefectura judeţului.

19. PITEŞTI. Preşedinte: d. general Vintilă Davidescu; secretar: d. locot. Gavril Florescu; sediul: la comandamentul brigăzii de infanterie.

20. RÂMNICUL-VALCII. Preşedinte: d. general Olimpiu Stavrat; secretar: d. adm. căpitan G. Catrina; sediul: la comandamentul garnizoanei.

21. ROMAN. Preşedinte: d. general C. Constantinescu; secretar: d. căpitan I. Racoviţă; sediul: la comandamentul garnizoanei.

22. SCOPOŞENI (Fălciu). Preşedinte: d. Gh. Popa, primar; sediul: la primăria comunei.

23. SIGHIŞOARA. Preşedinte: d. colonel Gh. Grecescu; secretar M. Corneliu; sediul: la prefectura judeţului Târnava-Mare.

24. SLATINA (Olt). Preşedinte: d. general Aurel Aldea; secretar: d. căpitan Vasile I. Popescu; sediul: la comandamentul garnizoanei.

25. STĂNILEŞTI (Fălciu). Preşedinte: d. Enache Oancea, primar; sediul: la primăria comunei.

26. SULINA. Preşedinte: d. inginer C. Burghele; secretar d. A. Ichim; sediul: la cercul marinei.

27. TG.-OCNA (Bacău) (înfiinţată în Aprilie 1942). Preşedinte: d. colonel Gh. Enescu; secretar: d. M. Grigoriu; sediul: la căminul cultural „C. Negri".

28. TIMIŞOARA. Preşedinte: d. dr. V. N. Tăutu; secretar: d. dr. Mircea T. Ştefăniţă; sediul: la căpitănia portului.

29. TULCEA. Preşedinte: d. Eracle Asan; secretar: d. Ioan I. Coca; sediul: la căpitănia portului.

30. TURNUL-MĂGURELE. Sediul; la comandamentul garnizoanei.

31. TURNU-SEVERIN. Preşedinte: d. V. Netta; secretear d. V. Plopeanu; sediul la şantierul naval.

32. VETRIŞOAIA (Fălciu). Preşedinte: primarul comunei; sediul: la primăria comunei.

*

GURA-OCNIŢEI (Dâmboviţa). Membru corespondent: d. Octavian Vasiliu. In curând va lua fiinţă filiala.

ORĂŞTIE (Hunedoara). Va lua fiinţă o filială.

BACĂU. Membru corespondent: d. lt. din rezerva marinei Emilian Niculescu (Str. Ştefan-cel-Mare, 29). S'au făcut demersuri pentru înfiinţarea filialei.

CHIŞINĂU. Membru corespondent: d. Mihail Cernescu (ofiţer de rezervă, publicist). Str. Dragoş-Vodă, 3. E pe punctul de a se reînfiinţa filiala.

Se vor face demersuri, deasemeni, pentru reînfiinţarea vechilor filiale în **Bălţi, Cahul, Călmăţui** (Fălciu), **Cernăuţi, Hotin, Ismail, Soroca, Tg.-Ungheni** (Iaşi), **Tg.-Lipcani** (Hotin).

VII. REVISTE ŞI PUBLICAŢIUNI.

Cu toată criza hârtiei şi scumpirea tiparului, cele două reviste ale Ligei Navale au continuat să apară în aceleaşi bune condiţiuni redacţionale şi technice, astfel ca în fiecare lună abonaţii şi membrii să aibă câte o revistă primită, alternând când cea mare când cea mică. Intocmai ca şi în anii precedenţi revista **Marea Noastră** a publicat articole, studii, recenzii, literatură în proză şi versuri, informaţiuni — însoţite de ilustraţiuni — ţinând pe cititori la curent cu evoluţia şi progresele marinelor din străinătate şi ţară. Operaţiunile în mersul războiului în 1941-42 au avut locul lor în paginele revistei. S'a continuat schimbul cu foarte multe publicaţiuni periodice româneşti şi străine; s'au primit cărţi dela autori, încât coloanele destinate pentru recenzii s'au mărit. In paralel cu această revistă şi **„Marea Noastră pentru tineret"** a continuat să apară cu un material variat şi instructiv, fiind urmărită cu mare plăcere nu numai de membri juniori, dar şi de cei maturi. Avem conştiinţa împăcată că ambele noastre reviste se prezintă în excelente condiţiuni, bucurându-se de un prestigiu remarcabil, ca publicaţiuni demne de înfăţişat nu numai în ţară, der şi în străinătate.

In acelaşi timp, Liga Navală a editat şi tipărit următoarele cărţi: I. Gr. Perieţeanu, **„Gabriel d'Anunzio, cântăreţul mărilor italice".** D. Gherasim, **„Marea teritorială în dreptul internaţional".** Al. Bilciurescu, **„Thalassa"** (versuri). Contr'amiral C. Negru, **„Din aspectele Mării şi viaţa marinarilor pe întinsul apelor".** Comandor Aurel Negulescu — Moşdelamare, **„La Răscruce"...** Comandor Ioan T., **„Ocuparea Islandei de către forţele americane".** Comandor N. Cristescu, **„Marea ca izvor de inspiraţie în poezia română".**

Calendarul de perete pe 1942, apărut cu gust estetic, a fost tipărit în 8.000 exemplare, care au şi fost plasate în foarte scurt timp. Ne propunem că, în viitor, Liga să tipărească două feluri de calendare: de perete şi de biurou.

Acum s'a dat curs strângerii materialului trebuitor pentru tipărirea unei cărţi de propagandă intitulată **„Marina şi marinarii".**

VIII. CONFERINŢE.

S'a continuat cu ţinerea conferinţelor publice în Capitală şi în ţară de către persoanele şi cu subiectele următoare: d. **Apostol Culea:** „Tradiţiile vieţei de apă ale poporului român" (cu demonstraţie artistică susţinută de d-na Maria Mohor, d. C. Rovinţescu, Grozuţă şi orhestra Petre Moţoi), la 1 Martie 1942; d. comandor **Ioan Tănase:** „Ce e marina" (cu proecţiuni), la 8 Martie 1942; d. c.-amiral **Constantin Negru:** „Legende şi superstiţii despre Mare" la 15 Martie 1942; d. locotenent comandor **Petre Popescu-Deveselu:** „Marina în războiul de reîntregire" la 22 Martie 1942; d. **Al. Bilciurescu,** „I. Gr. Perieţeanu, poet al Mării", la 29 Martie 1942.

In acelaş timp au mai ţinut conferinţe în provincie: d. **Apostol Culea,** la Tulcea şi Călăraşi; d. c.-amiral **C. Negru,** la Braşov şi Turnu-Severin; comandor **A. Negulescu,** la Braşov, cu care prilej s'au distribuit premiile la concursul interşcolar; d. lt.-comandor **Petre Popescu-Deveselu,** la Braşov.

D. inginer Virgil Cotovu a ţinut conferinţa despre **„Noul canal Rin-Main-Dunărea",** în cadrul societăţii politehnice, în Bucureşti.

In cadrul „Asociaţiei scriitorilor militari români", d. comandor A. Negulescu a ţinut conferinţa: **„La răscruce, — înrâurirea străinătorilor asupra trecutului neamului nostru".**

Conferinţele au continuat şi în luna Aprilie 1942, urmând a le semnala în darea de seamă a anului viitor.

IX. EXPOZIŢII.

Date fiind împrejurările şi situaţiunea de război, în care ţara s'a găsit, centrala Ligei nu a putut să organizeze nici-o expoziţiune.

In ziua de 2 Aprilie 1941, d. lt.-comandor **D. Ştiubei,** cunoscutul şi apreciatul nostru pictor, a avut reuşita expoziţiune în sala Dalles (Bucureşti), cu un formidabil ecou în lumea selectă, care a urmărit întreaga evoluţie, în continuă înflorire, a artistului ce ştie să redea, în infinite nuanţe, marea, cerul, aspectele şi atmosfera învăluitoare a cadrului marin atât de agitat şi de însufleţit de penalul maestrului-pictor.

„Cartea românească" din Capitală, a expus în vitrina librăriei din bulevardul Carol, cu ocazia „Zilei Marinei" (15.VIII.1941), trofeele capturate depe vasul bolşevic „Moscova". La **Braşov,** filiala L. N. R., tot în acea zi, a organizat o foarte interesantă şi reuşită expoziţie, în localul pregătirii premilitare (la poligonul de tragere), care a fost deschisă vizitatorilor până la 15 Septembrie 1941, fiind cercetată de un numeros public, luând cunoştinţă de activitatea filialei Braşov, una din cele mai harnice filiale din ţară şi totdeodată, tineretul precum şi cei maturi au luat contact, vizual, prin obiectele înfăţişate, cu elementele marinăreşti spre a vedea că, în afara bogăţiilor din munţi, ţara noastră mai are şi bogăţiile Dunării şi Mării Negre. In iarna 1941—42, ministerul apărării naţionale, prin serviciul propagandei militare, organizând o expoziţie cu fotografii, tablouri şi schiţe artistice din războiul împotriva bolşevismului, în localul ateneului român din Capitală, la intrare, într'un stand aparte, s'au înfăţişat publicului: fotografii cu caracter marinăresc, minunate tablouri ale cunoscutului pictor de marină d. lt.-comandor Ştiubei şi alte tablouri de d-nii Vulpe, locot. Hoeflich Valentin, căpitan Salughian, Cinarenco, Marin, Grigorescu; iar în standul aviaţiei, d. lt.-comandor Ştiubei a mai avut şi câteva pânze cu atacuri aeriene contra navelor.

Subsecretariatul de Stat al marinei a avut expuse, pe terasa cercului militar din Capitală, mai multe materiale de război capturate în luptele pe Mare.

(V. revista **Marea Noastră,** N-rele 11-12, 1941, p. 234 şi p. 272-274).

X. SPORTURI NAUTICE.

Centrala L. N. R., ca şi în anii precedenţi, şi în acest an, a stăruit la practicarea sporturilor nautice prin conferinţe, articole publicate în ambele reviste, prin intervenţii către autorităţile respective, prin decernări de premii şi diplome oferite **la diferite** asemenea demonstraţiuni, concurenţilor, în deosebi tinerelor elemente; iar pentru problema înnotului a arătat acelaş interes ca în toţi anii. Reamintim, şi de astădată, că Liga a luat iniţiativa, încă din anul 1933, prin intervenirea la ministerul şcoalelor, ca practica înnotului să fie impusă tuturor elevilor din ţară în mod obligatoriu, ca orice materie de predare didactică; mai mult încă, drept urmare a demersului Ligei, acest minister a şi dat o circulară în sensul propus de noi. Cele două manuale de înnot, alcătuite de colonelul Corneliu Negulescu şi locotenentul Paul Epureanu, editate de centrala L. N. R., au fost distribuite la diferite cereri în ţară. In acest timp am propus ca subsecretariatul de Stat al educaţiei extraşcolare să convoace delegaţii tuturor instituţiunilor şi societăţilor cari au şi preocuparea promovării sporturilor nautice, dar în deosebi înnotul, ceiace s'a şi făcut într'o reuniune specială, prezidată de d. subsecretar de Stat, general Victor Iliescu, în ziua de 7 Mai 1941, la care au participat delegaţii subsecretariatului Ligei Navale Române, directorul educaţiei fizice, academia educaţiei fizice, pregătirea premilitară, fundaţia culturală Regele Mihai I, asociaţia profesorilor de educaţie fizică şi federaţia sporturilor nautice. S'a discutat problema pe toate feţele, de către cei prezenţi. Desvoltarea discuţiunilor a fost publicată în revista „Marea Noastră" (nr. 6-8, 1941, pag. 146-48).

Iată, pe scurt, demonstraţiunile nautice efectuate, la care delegaţii L. N. R. au asistat, iar centrala noastră le-a încurajat oferind premii şi diplome.

a) **Primele regate de yole olimpice** s'au ţinut la 9.VI.1941, pe lacul Herăstrău, în prezenţa d-lor N. Caranfil şi Furnarachi. (V. rev. **M. N.** nr. 6-8, 1941, p. 148-9).

b) In ziua de 1.VII.941, în Capitală, s'a desfăşurat primul **cross nautic,** organizat de asoc. **Dor de ducă,** sub preşedinţia de onoare a d-lui ministru — amiral N. Păiş, cross patronat de L. N. R. (V. rev. **M. N.** nr. 6-8.941, pag. 149).

c) La strandul Obor-Bucureşti au început, dela 1.VII.941, **şcolile de înnot pentru copii,** de către instructorii brevetaţi. (V. rev. **Marea Noastră** acelaş număr, pag. 151-52).

d) F. R. S. A. a trimis, la Craiova, pe instructorul Valdemar Dobrovolnic (brevetat al şcolii „Sommer"), pentru conducerea **şcolii de înnot.** (V. rev. M. N., idem, pag. 152).

e) S'au pus bazele unei **şcoli de înnot** la Caracal, cu instructorul M. Florescu (idem).

f) **Colonia şcolară de**la strandul Obor a fost condusă de d-nii profesor Iuliu Moldovan şi Paul Stroescu (idem).

g) In cadrul programului turistic al asoc. „Dor de ducă", 5 echipagii au efectuat, cu bărci, în ziua de 1 Mai 1941, **traversarea lacurilor** din jurul capitalei, pe râul Colentina, lacul Fundeni şi înapoere, pe distanţa de 40 km. (vezi rezultatul în revista **Marea Noastră** nr. 6-8, 1941, pag. 153).

h) Bazinul societăţii de gimnastică „Tirul", din capitală, a fost pus la dispoziţiunea copiilor pentru **învăţatul înnotului** (vezi rezultatul în revista **M. N.** nr. 6-8, 1941, pag. 154).

i) In zilele 29, 30 şi 31 Iulie 1941, la strandul Obor, au avut loc **campionatele de înnot** pe anul 1941, regiunea Munteniei. Rezultatele foarte interesante obţinute s'au publicat în revista **Marea noastră pentru tineret** (nr. 27, 1941, pag. 470-71).

j) Membrii L. N. R.-ului juniori au luat parte la 7 **concursuri oficiale de înnot** şi au realizat următoarele performanţe, în comparaţie cu concurenţii lor din celelalte grupări:

	Locul 1	Locul 2	Locul 3	TOTAL
1) L. N. R.	57 Innotători	46 Innotători	44 Innotători	147 concurenţi în primele 3 loc.
2) V. Dacia	22 „	17 „	15 „	54 „
3) St. Român	21 „	18 „	17 „	66 „
4) C. F. R.	4 „	19 „	17 „	40 „
5) C. N. R.	5 „	5 „	4 „	14 „
6) Metrop.	5 „	3 „	5 „	13 „
7) Tel. Club	0 „	3 „	1 „	4 „

Membrii noştri au cucerit toate trofeele puse în competiţiune în cursul anului 1941 şi anume:

Fanionul L. N. R., donat de centrala Ligii Navale;

Cupa regiunii Muntenia, donată de d-l Petre Angelescu;

Cupa reîntregirii, donată de F. R. S. A.;

Cupa tineretului, donată de F. R. S. A.

k) Conducerea L. N. R. a urmărit şi alte demonstraţiuni nautice executate, între care prenumărăm şi pe acele ale bunei asociaţiuni **Dor de ducă,** de sub neobosita conducere a d-lui August.

XI. ZIUA APELOR.

Această zi de sărbătoare hotărîtă a fi Duminică 29 Iunie 1941, din cauza intrării în război a armatelor române-germane, împotriva bolşevicilor, la 22 Iunie, nu a mai avut loc.

XII. ZIUA MARINEI.

Dacă în **Ziua apelor** n'a putut să fie nici-o serbare, în ţară, în schimb **Ziua marinei,** în 1941, a fost serbată după cum s'a arătat în revista „Marea Noastră" (nr. 9-10, 1941). In consecinţă, centrala L. N. R. a solicitat, la timp, concursul autorităţilor civilo-militare-eclesiastice, găsind, în toate părţile, aceiaş înţelegere şi

bună voinţă ca şi în anii precedenţi (vezi pag. 17-18, **Darea de seamă anuală** pe 1940-41).

In circulara dată, de noi, am prevăzut că manifestarea în **Ziua** marinei să constea, după situaţiunea locală, dintr'un serviciu divin în toate bisericile din ţară, când să se oficieze pomenirea eroilor marinari căzuţi în toate campaniile trecute şi în războiul actual.

In Bucureşti, în ziua de 15 August 1941, la ora 11,30, a avut loc, la biserica Sf. Spiridon, din calea Şerban-Vodă, un parastas, pentru eroii marinari morţi în războaie, oficiat de cuv. preoţi Gr. Antal, Gh. Vintilescu şi Alex. Săvulescu, la care răspunsurile au fost date de corul condus de profesorul-maestru Ion Baston. La sfârşit c. pr. Antal a rostit o cuvântare (al cărei text a fost publicat în revista **Marea Noastră,** nr. 9-10, 1941, pag. 198-99).

In capitală a avut loc încă o slujbă la sanatoriul Elena Eraclide.

In ţară, s'au oficiat servicii divine în prezenţa autorităţilor civilo-militare locale, pomenindu-se numele eroilor marinari, apoi s'a rostit o singură cuvântare pentru marină; iar în localităţile, aci notate, au fost mai deosebite solemnităţi, (după cum s'a arătat în nr. 9-10, 1941, pag. 198-204, a revistei **Marea Noastră)** şi anume la: Braşov, Calafat, Călăraşi, Constanţa, Galaţi, Piatra-Neamţ, Târnava-Mare, Timişoara, Turnu-Severin, Tulcea şi la divizia de Dunăre (într'un port). La Braşov şi în capitală au fost expoziţiile despre care am vorbit mai sus (vezi cap. IX).

In aceiaş zi au fost expediate telegrame omagiale către: M. S. Regele, Conducătorul Statului, ministrul apărării naţionale, vicepreşedintele consiliului de miniştri, Subsecretarul de Stat al marinei şi comandantul marinei Regale.

Seara, d-l C.-amiral-adjutant N. Păiş, ministrul Subsecretar de Stat al marinei, a pronunţat, la radio, **o cuvântare către marinari** (care a fost publicată în revista „Marea Noastră" nr. 9-10, 1941, pag. 161-62).

Deşi nu a fost organizată nicio colectă, ca în alţi ani, totuşi s'a primit, la centrala L. N. R., câteva sume de bani, care, însă, au fost vărsate S. S. M-ului pentru ajutorarea familiilor eroilor marinari.

Ziarele, la timp, din capitală şi din ţară, au publicat articole şi ilustraţiuni pentru marină, iar reportagiile au redat desfăşurarea solemnităţilor care au avut loc în oraşele citate mai sus.

XIII. CONCURSURI.

In diferite localităţi, acolo unde au fost organizate demonstraţiuni nautice, exerciţii de înnot, concursuri în scris sau desenuri, centrala L. N. R. a oferit premii, diplome, flamuri, cărţi, obiecte, publicaţiuni şi cele două reviste ale noastre, concurenţilor care s'au distins.

Remarcăm filiala L. N. R. Braşov, care a continuat să ţină concursul interşcolar, cu lucrări date, în scris, elevilor licealişti şi din cursul primar, organizat cu ajutorul corpului didactic, pentru băeţi şi fete; iar distribuirea premiilor s'a făcut în prezenţa secretarului nostru general, când acesta a ţinut şi o conferinţă, în Braşov, însoţită de filme cinematografice. (Vezi revista **M. N.** nr. 1-2, 1942, pag. 49).

Au oferit Ligii: d-ra Elena Irimescu (dela Iaşi) şi d-l avocat Aurel Micşunescu (din Ploeşti) 1.000 şi 500 lei, ca premii, în bani, pentru poezii marinăreşti (V. rev. „Marea Noastră" nr. 9-10, 941, pag. 221).

Premiul pentru poezie a fost decernat d-lui **Marian Dem.**

Elementele tinere sunt continuu încurajate, unde se ivesc, la demnostraţiuni practice sub cerul liber, sau prin şcoli, ateliere, etc.; iar acei mici abonaţi, ai revistei pentru tineret, care desleagă jocurile marinăreşti primesc, ca recompensă, cărţi bune de citit toţi aceşti iubitori ai apelor româneşti.

XIV. RECOMPENSE.

Centrala L. N. R. practică, de câţiva ani, sistemul acordării atenţiunilor sub orice formă — prin scrisori, diplome, flamuri de onoare, premii, cărţi, reviste, prezenţa delegaţilor, elogii verbale sau scrise, — sistem care a cules rezultate bune.

Liga Navală apreciind îndeajuns ostenelile depuse de asociaţiunea **Dor de ducă,** pentru răspândirea şi încurajarea sporturilor nautice în ţară, i-a oferit suma de lei 15.000 — pentru cupă şi premii destinate concurenţilor care s'au distins la demonstraţiunele care au avut loc pe lacul Băneasa—Bucureşti, în ziua de 1 August 1941.

După propunerile făcute, la timp, de către Subsecretariatul de Stat al marinei, M. S. Regele Mihai I a conferit medalia „Virtutea Maritimă clasa III" la mai multe persoane, pentru servicii aduse marinei (numele acestora au fost publicate în „Marea Noastră", nr. 9-10, 1941, pag. 204).

Recompensele, enumărate mai sus, au fost acordate membrilor care s'au distins la diferite manifestaţiuni.

Marina Regală a fost citată prin ordin de zi, pe întreaga armată, pentru faptele eroice repurtate de bravele unităţi marinăreşti în operaţiunile pe Marea Neagră împotriva bolşevicilor.

XV. SPECTACOLE.

In seara de 4 Aprilie 1941, a fost spectacolul „Vasul fantomă" la Opera Română din Bucureşti, dat sub patronajul Ligii Navale, dela care s'a obţinut reţeta de 176.820 lei, iar din cota cuvenită Ligii, de 76.728 lei, a fost înaintată la preşedenţia consiliului de miniştrii suma de 70.000 lei, pentru ajutorarea familiilor ostaşilor căzuţi la datorie în zilele de 21-24 Ianuarie 1941. Centrala L. N. R., drept confirmare şi mulţumire a sumei donate, a primit, dela preşedenţie, o diplomă semnată de mareşal, o medalie cu efigia mareşalului şi broşura în care a fost trecută suma (la pag. 113). La acel spectacol a asistat şi d-l general Hansen, comandantul militar german.

Un mijloc de propagandă pentru marină, la filialele noastre şi în diferite localităţi din ţară, este şi cinematograful, cu filme cu subiecte, jurnale şi privelişti marinăreşti. Asemenea spectacole, dacă din punct de vedere material nu aduc beneficii, în schimb, ca mijloc educativ şi moral, obţin rezultate satisfăcătoare, în special în rândul tineretului şcolăresc, al premilitarilor şi al soldaţilor. Campania cinematografică, prin delegatul centralei Ligii, a durat între 15 Septembrie 1941 şi 31 Martie 1942, rulându-se filme în Alba-Iulia, Sibiu, Arad, Timişoara, Craiova, Brăila, Galaţi, Constanţa şi Braşov. Intre alte filme, am mai avut şi filmul „Războiul nostru sfânt"; pus la dispoziţiune, dintr'o largă înţelegere, de către d-na Danielescu, din ministerul propagandei naţionale, şi două jurnale dela serviciul propagandei germane aflat în România; întâiul film conţine şi acţiunile marinei Regale române, pe Mare şi Dunăre. Notăm în deosebi concursul acordat de organele pregătirii premilitare, mai cu seamă d. lt.-colonel Cezar Petrescu, dela Braşov, apoi d. dr. Pop, primarul oraşului Arad, d. dr. Porumb, directorul general al cinematografelor comunale din Timişoara, d. general de divizie Şerb din Sibiu, d. general comandantul garnizoanei Constanţa.

Iată situaţiunea campaniei cinematografice înfăţişată în acest tabel:

LOCALITĂŢILE	Nr. spectacolelor	Numărul spectatorilor		
		Civili	Militari	Total
Alba-Iulia	3	700	1200	1900
Sibiu	7	1960	2100	4060
Arad	4	1600	1240	2840
Timişoara	6	2100	1700	3800
Craiova	6	1600	2540	4140
Brăila	2	700	—	700
Galaţi	4	1900	300	2200
Constanţa	12	3500	2600	6100
Braşov	32	12000	3000	15000
		Total general . .		40740

XVI. DONAŢIUNI.

Menţionăm gesturile simbolice făcute de d-ra profesoară **Elena Irinescu,** prin donaţiunea de 1.000 lei şi d. avocat **Aurel Micşunescu** de 500 lei, pentru premierea a celor mai bune poezii marinăreşti făurite de ostaşii — marinari, pe care le-am mai notat (la cap. XIII) în această dare de seamă.

Deasemenea d-na **Irina M. Constantziu** a donat un bon pentru înzestrarea armatei, în valoare de 5.000 lei, destinat să fie înmânat unui soldat-marinar care să se fi distins, în mod deosebit, în luptele împotriva bolşevicilor, — donaţiune făcută prin d-l ministru-amiral N. Păiş.

Ca admiraţie pentru vitejia marinarilor noştri, marele armator, din Brăila, d-l **G. Ghenciu,** a donat suma de 200.000 lei, pentru familiile marinarilor căzuţi la datorie, sau pentru luptătorii rămaşi infirmi depe urma actualului război.

De asemenea d-l avocat **Calust Asvadurov,** statornic iubitor al marinei şi preşedinte al filialei L. N. R. Cetatea-Albă, a donat 5 (cinci) hectare de pământ, în acelaş scop arătat mai sus.

D-l **C. Alimănişteanu,** admirator al mării şi legat de Mare şi de marinari, a donat 50.000 lei pentru ofiţerii şi echipajele navelor noastre cari au dat la fund distrugătorul sovietic „Moscova"; totodată d-sa a mai făgăduit încă oferirea a câte 50.000 lei pentru fiecare navă inamică dată la fundul apelor noastre.

Prin stăruinţa d-lui **M. Zărnescu,** Şeful oficiului de port Hârşova, s'au adunat, de „Ziua marinei" 1941, lei 17.700, pentru familiile marinarilor căzuţi la datorie în război.

Cu prilejul conferinţei ţinută de d. c.-amiral **C. Negru,** la Câmpu-Lung (Muscel), s'a adunat, prin filiala L. N. R. locală, suma de 902 lei, cu aceiaşi destinaţie.

D. vice-amiral **I. Bălănescu,** fost comandant al marinei Regale, a donat suma de 10.000 lei, depuşi pentru bravii noştri marinari, cari s'au distins prin fapte de arme în actualul război, însoţind frumosul gest cu o scrisoare plină de admiraţie pentru acei marinari.

D-na **Virginia Scodrea,** soţia regretatului vice-amiral V. Scodrea, fost comandant al marinei, a donat 10.000 lei, în acelaş scop.

D. lt. comandor **E. Vlasopol,** a donat suma de 141.273 lei, — solda şi accesorile de când a fost concentrat, — în acelaş scop.

In Constanţa s'a creiat un fond denumit „ajutorul marinarilor", din iniţiativa d-lui comandor **Oct. Butaş,** cu scopul destinat pentru marinarii meritoşi.

S'au mai primit mici donaţiuni, în bani, dela fabrica „Stela", 2.000 lei, precum şi dela d-nii: Robanser Frantz, 1.000 lei; Victor Mofei şi Duţescu, 440; Torşan Dumitru, 550; Faraudo Louis, 260; Gonta Romulus, 200; Ion Felbab, 200; Marcela Ionescu, 200; Radu Sarinea, 200 şi Ion Popa, 100 lei.

La timp, organele în drept au mulţumit tuturor acestor donatori; iar noi, şi pe această cale, aducem mulţumirile noastre acelor donatori cari au trimis sumele, sau au făcut acte de patriotism prin Liga Navală.

XVII. RASUNETE IN PUBLICISTICA.

Din ce în ce mai afirmativ se manifestă întreaga noastră presă, în deosebi acea de mare tiraj, arătându-şi interesul faţă de problemele marinăreşti; iar diferite dări de seamă, despre activitatea Ligei Navale, din timpul anului, fac obiectul reportajelor privitoare la conferinţe, întruniri de comitete şi adunări generale ale Ligei. Toate asemenea articole, studii şi reportagii, publicate în ziare, sunt urmărite de secretarul nostru general, nescăpându-i nimic neluat în seamă, apoi pe cele mai multe din acestea le reproduce în paginele revistei „Marea Noastră". Tot aci sunt reproduse şi faptele de arme repurtate de unităţile marinei şi citările acestora. Aşa, dar, în revista noastră se oglindesc reflexele întregei prese române.

Iată titlurile câtorva articole publicate în presă şi reproduse în revista „Marea Noastră": **Innotul sport de bază** (nr. 4-5, 1941) după „Universul-Sport"; **Marinarii noştri; Marina şi cruciada antibolşevică** (nr. 6-8, 1941); **Un vis împlinit. Scufundarea distrugătorului Moscova** (idem, după „Curentul"); **Marina şi Basarabia** (idem); **România la gurile Dunării; importanţa intercontinentală a drumului Dunăre-Salonic; Dunărea în viitoarea ordine europeană** (idem); **De ziua marinei** au publicat toate ziarele, din Capitală şi ţară, articole elogioase; reportagii de război (au fost publicate în întreaga presă); au publicat articole şi ziarele şi revistele străine; **Corelaţia dintre ape şi păduri** (nr. 9-10, 1941, după „Curentul"); **Marina noastră comercială** (după „Unirea"); **România în traficul maritim de mâine** (după „Universul"); **Importanţa serviciilor maritime** (după „Excelsior"); **Desvoltarea marinei noastre comerciale** (după „Argus"); **Dreptul nostru la Mare** (după „Acţiunea"); **Expansiunea comerţului nostru pe Mare** (după „Universul"); **O politică a Mării** (nr. 11-12, 1941, după „Curentul"); **Marina română elogiată de ziarele germane** (idem, după „Viaţa"); **România la gurile Dunării,** 1853—1941, de general M. Schina (după „Unirea"); **Importanţa Dunării în organizarea marelui spaţiu economic european** (după ziarul „Gazeta Comerţului"); **Forţa noastră maritimă** (nr. 1-2, 1942, după „Porunca Vremii"); **Marina noastră** (după „Viaţa"); **Dunărea rută principală de comunicaţie între Marea Nordului şi Marea Neagră** (după „Argus"); **Dunărea şi pericolul rusesc la gurile sale** (nr. 3-4, 1942, după „Tribuna", dela Braşov); **Marea ca factor de apărare; Dunărea ca mijloc de comunicaţie pentru vasele mari; Transformarea Dunării în auto-stradă fluvială şi maritimă** (după „Curentul"); **Dunărea şi destinele româneşti** (după „Universul"); **Primatul românesc la Marea Neagră** (după „Acţiunea"); **Nistrul în literatură** (după „Dacia").

Mulţumim, şi pe această cale, tuturor ziarelor cari au consacrat pagini pentru marină.

XVIII. LEGATURI ŞI COLABORARI.

Am publicat, la timp, în revistele noastre, diferitele participări la manifestările publice ce au avut loc în Capitală şi în ţară, păstrând astfel legătura cu toate organizaţiile, asociaţiile şi autorităţile de Stat şi particulare cari au lucrat pentru marină, împlinind, în acest chip, serviciul de continuă colaborare între acele elemente şi Liga noastră. Avem conştiinţa că ne-am achitat de toate obligaţiunile şi datoriile fie că centrala noastră a fost chemată, fie că noi am provocat, spre a răspunde **prezent,** la acţiune, în misiunea de propagandă pentru scumpa şi nepreţuita noastră marină. Deci, veghem la continua legătură şi colaborare, persistând prin sentimentul pasiunei acelui iubitor pătimaş pentru ape, Mare, Dunăre, marină şi marinari, până când toată suflarea românească, dela mic la om matur, are să înţeleagă, să aprecieze şi să ajute elementele de producţiune maritimă.

XIX. STATUTUL L. N. R.

In conformitate cu articolul 93 din Legea persoanelor juridice, prin sentinţa nr. 13, 28.V.1941, rămasă definitivă, Tribunalul Ilfov a aprobat modificările aduse statutului asociaţiei Ligei Navale Române, cu sediul în Bucureşti, str. Spiru Haret, 6, aşa cum au fost votate în adunările generale extraordinare dela 19.V.940 şi 9.II.941, după cum sunt prevăzute în actele autentificate la tribunal, notariat, Ilfov, sub nr. 6471 din 26 Februarie 1941 şi nr. 16220 din 9 Mai 1941, pentru care s'a făcut menţiune în registrul de persoane juridice al acelui tribunal sub nr. 14, 1928, unde este înscrisă asociaţia (vezi rev. „Marea Noastră" nr. 6-8, 1941, pag. 138). Acest statut fiind perfectat, este pus la punct şi a devenit executoriu.

XX. MEMBRI CORESPONDENŢI.

Experienţa, din ce în ce mai afirmativă, dela conducerea centrală a Ligei, ne-a dus la rezultatul ca în localităţile unde nu există filiale, dar se activează; acolo unde se descoperă că sunt oameni inimoşi, dornici de lucru pentru marină; sau până la înfiinţarea filialei, să numim membri corespondenţi, locali, autorizaţi ai centralei L. N. R., cari să fie întăriţi cu puteri executorii, în conformitate cu art. 62 din statutul nostru.

Până în prezent, în acest an, au fost numiţi membri corespondenţi:

D. **Octavian Vasiliu,** în comuna **Gura-Ocniţei,** judeţul Dâmboviţa.

D. **Victor Podico,** în comuna **Chilia-Nouă,** judeţul Chilia.

D. **Mihail Cernescu,** ofiţer de rezervă şi publicist, în oraşul Chişinău: str. Dragoş-Vodă, 3.

D. **Emilian Niculescu,** locotenent de marină, în rezervă, în oraşul **Bacău:** str. Ştefan-cel-Mare, 29.

Pe măsură ce constatăm prezenţa unor persoane înzestrate cu anumite calităţi, care să fie iubitoare de marină şi Ligă, vom autoriza numirea pentru fiecare ca **membru corespondent,** în diferite localităţi din ţară, până la înfiinţarea de filiale cari cer un minimum de 30 membri, majori, activi (conf. art. 48 al. b. din statut).

PARTEA II

A. ADMINISTRAŢIA L. N. R.

I. **Sediul** central al Ligei se găseşte în acelaş local, datorită înţelegerii conducerii superioare a **Băncii Naţionale a României,** care apreciază la justa valoare opera ce desfăşoară atât Liga Navală Română, cât şi societatea „Salvamar", care ocupă acelaşi imobil (str. Spiru Haret, 6). Preocuparea permanentă a Ligei este să aibă un sediu propriu, în care să se adăpostească, în viitor biurourile, muzeul, expoziţiunea, revistele, biblioteca, depozitul materialelor şi un magazin divers cu librărie, informaţii, călătorii, excursiuni, etc., pentru publicul doritor. Insemnăm, aci, acest proect — program, pe care l-am arătat şi anul trecut, pentru a fi întipărit în sufletul viitorimei spre a-l urmări şi realiza la Liga Navală. Chestiunea sediilor filialelor noastre, din ţară, este continuă prezentă, neputând a o rezolva nici până acum, mai cu seamă în actualele împrejurări, când o asemenea chestiune nu poate să fie hotărîtă definitiv, ci să aşteptăm sfârşitul evenimentelor cari sunt în preocupările tuturor. Până atunci, rugăm pe şefii autorităţilor civilo-militare să îngădue ca filialele să-şi aibă sediile asigurate.

II. **Personalul** centralei Ligei deşi redus, a făcut cu acelaşi devotament faţă sporirii lucrărilor, odată cu continuele înscrieri de membri ai Ligei şi abonaţii revistelor.

In dorinţa, ce avem, ca să dovedim întreaga noastră solicitudine pentru funcţionarii statornici, ai centralei L. N. R., menţionăm faptul asigurării lor, cu începere din acest an, prin asigurările sociale ce ţin de ministerul muncii.

III. **Cotizaţiile** pentru membrii majori şi juniori, care au fost în anul precedent, până la 1.IV.942, de 240 şi 120 lei pentru majori, şi 24 lei pentru juniori, primind în schimb revistele şi broşurile, în plus având oarecare înlesniri la tarif pentru călătorii şi magazine, pe baza carnetelor, nu mai pot rămâne aceleaşi, datorită scumpetii hârtiei pentru tipăritul revistelor şi publicaţiunilor, pe care le editează L. N. R. De aceea, pentru viitor, aceste cotizaţii trebuesc mărite, — căci toate felurile de publicaţiuni, ce apar în ţară, şi-au ridicat tarifele.

IV. **Bugetul** centralei L. N. R., alcătuit pe timpul 1.IV.941—31.III.942, fixat la 3.400.000 lei, la venituri şi cheltueli, a fost cu chibzuială întrebuinţat, aşa că a dus la o încheere mulţumitoare. Acest rezultat se datoreşte subvenţiunei acordate de subsecretariatul de Stat al marinei, în fruntea căruia avem pe d. c.-amiral-adjutant N. Păiş, harnicul şi inimosul nostru preşedinte, care se găseşte pe aceeaşi linie de înţelegere a predecesorului său, d. general-adj. Paul Teodorescu, acel care, cel dintâi, a apreciat, perfect de bine, misiunea ce are de îndeplinit Liga Navală faţă de marină şi marinari.

Prezentăm, prin darea de seamă de faţă, încheerea la finele bugetului actual, bazată pe acte întocmite de şeful serviciului contabilităţii centralei L. **N.** R., acte cari au fost verificate de d-nii cenzori şi vizate de noi (preşedintele şi secretarul general).

Ca măsură de prevedere şi siguranţă administraţia centralei Ligei a socotit necesar să procure hârtia trebuitoare pentru tipăritul revistelor şi publicaţiunilor, în cursul anului, măsură care s'a dovedit, la timp, a fi fost bună şi cu chibzuinţă luată.

V. **Fondul de rezervă** al centralei L. N. R. se ridică la suma de **750.000 lei.**

VI. Efecte de stat ale centralei sunt în valoare (ca şi în anul precedent) de 828.954 lei.

Ceeace ne dă un total (mai sporit ca în anul trecut) de lei 1.578.954.

VII. **Filialele Ligei Navale Române** s'au putut vedea în această dare de seamă (la capitolul VI),, în cât, faţă de grelele împrejurări, la care toată lumea e supusă, putem mărturisi că instituţiunea noastră, în general, se găseşte într'o situaţiune satisfăcătoare, numărul membrilor sporeşte, filialele continuă să acţioneze în bune condiţiuni, iar numărul persoanelor care îşi exprimă dorinţa să iea fiinţă noui filiale, ne bucură mai deseori. Domnii preşedinţi ai filialelor au fost bine secondaţi de membri din comitet şi de ceilalţi membri înscrişi. Filialele au administrat bine; bugetele acestora au fost alcătuite după normele centralei; situaţiile şi actele ne-au fost, la timp, înaintate şi verificate de noi, apoi aprobate; activitatea culturală, prin continuă propagandă, a fost bine desvoltată; iar acolo unde ni s'a cerut concursul l-am dat imediat, prin trimitere de conferenţiari, sau filme cinematografice şi premii cu diplome pentru decernare elementelor tinere. A fost, în tot timpul anului, strânsă legătură de colaborare între filiale şi centrală. Sperăm, când viaţa va reintra în normal, Liga Navală să-şi desvolte activitatea şi mai mult, iar ramificaţiile prin filiale, să se extindă pe întreaga suprafaţă a teritoriului ţării. Filialele pe cari le-am descris în anul precedent, în capitolul „Scurt istoric al filialelor pierdute" (vezi pag. 40-48 din darea de seamă anuală pe 1 Ianuarie 1940—31 Martie 1941), nădăjduim să fie reînfiinţate şi să înceapă să reactiveze tot atât de bine ca şi celelalte filiale din ţară.

B. INCHEERE.

Precum am expus, în darea noastră de seamă, se poate constata că Liga Navală, în linii generale, se prezintă, la 1 Aprilie 1942, într'o situaţiune bună. Cercul de desvoltare se lărgeşte văzând cu ochii. Numărul aderenţilor iubitori ai apelor şi marinei sporeşte zilnic, am putea spune. Programul nostru de lucru a continuat să fie intensificat în bune condiţii, fără să fi fost stingherit de starea de război în care ţara se găseşte de un an de zile. Conducătorii Ligei, dela centru şi filiale, au găsit înţelegere şi concurs pretutindeni. Tinerii ca şi maturii — armonizaţi în întâlnirea generaţiilor diferite, sub flamura Ligei Navale Române — au arătat că au acelaş unic suflet şi aceiaş singură preocupare faţă de problemele şi năzuinţele marinei. Remarcăm că au crescut, sub ochii tuturor membrilor săi, sentimentele de prestigiu şi admiraţie pentru marină prin splendidele fapte de arme repurtate în operaţiunile navale împotriva bolşevicilor pe Dunăre şi Mare, de către mica dar brava noastră marină de război. Este momentul să ne oprim şi să exprimăm aceste sentimente, prin vii aclamaţiuni, pe care toţi membri Ligei, de aici şi din ţară, le au pentru cadrele şi echipagele marinăreşti, ofiţeri şi trupă. Ne bucură faptul şi suntem fericiţi să constatăm că aprecierele despre importanţa şi folosul marinei, pentru noi românii, sunt din ce în ce mai convingătoare şi că în afara cercurilor marinăreşti, există persoane străine de armă, civilii şi militarii dela uscat, cari iubesc şi lucrează cu dragoste şi devotament pentru creşterea potenţialului marinei noastre. Ii asigurăm, pe toţi aceşti buni români, că Liga Navală Română îşi va face şi mai departe datoria ca şi până acum, încredinţându-i, atât pe membri cât şi pe acei cari nu sunt membri, că **banul, fapta şi cuvântul,** îndreptate la Ligă, vor merge la bună întrebuinţare pentru marină.

Cu acest prilej, reînoim sentimentele noastre de dragoste fără de margini şi întregul nostru devotament faţă de M. S. Regele MIHAI I, Inaltul preşedinte de Onoare al Ligei Navale Române.

Totdeodată îl asigurăm pe d. Mareşal **Ion Antonescu,** Conducătorul Statului, membru de onoare al Ligei, de neclintita noastră credinţă, de nestrămutata convingere pe care o păstrăm, în victoria finală a armatei române şi admiraţia ce i-o îndreptăm pentru toate înfăptuirile realizate întru înălţarea scumpei noastre Patrii.

Preşedinte activ al L. N. R.

C.-amiral-adj. NICOLAE PAIŞ

Secretar general

Comandor A. NEGULESCU

RAPORTUL CENZORILOR

Subsemnaţii, censori ai Ligii Navale Române, asociaţie pentru propagandă şi apărarea intereselor ţării pe apă, procedând în diferite rânduri la verificarea gestiunii pe anul 1941—1942, am constatat că înregistrarea veniturilor s'a făcut conform chitanţelor de încasare şi în mod regulat; de asemenea actele justificative de cheltueli sunt prevăzute cu aprobările legale, iar registrele de casă şi contabilitate sunt ţinute în ordine.

Din verificările făcute la finele anului am constatat că situaţia veniturilor şi cheltuielilor este următoarea:

Încasările din cotizaţii, abonamentele la reviste, subvenţii, calendar, insigne, carnete de membru, cărţi, broşuri, etc.		3.435.192
Cheltueli generale ca: salarii, încălzit, luminat, furnituri, imprimate, editarea revistei, calendar, expediţii, propagandă cinematografică, conferinţe etc.		3.177.427
Sold excedent		257.765

Activul Ligii se compune din:

Cassa — numerar la 31 Martie 1942		356.000
Cassa de Depuneri — Fond rezervă depuşi în numerar	750.000	
Efecte publice cu val. nom. 908.500 şi valoare de cumpărare	828.954	1.578.954
Garanţii Soc. de Electr. p. lumină .		805
Imprumut filiala Constanţa		366.000
Mobilier		1
Filialele — sold debitor cu val. produselor asupra lor	215.009	
Căpităniile, sold debitor cu val. produselor aflate asupra lor	26.364	241.373
TOTAL		2.543.133

Găsim cu cale să scoatem, în evidenţă importanţa sumelor ce s'au primit de către Liga Navală, atât dela particulari, cât şi dela autorităţi, ca donaţii şi subvenţii, cari pentru anul 1941—42, s'au ridicat la suma de 2.070.965 lei.

Având în vedere cele constatate şi expuse de noi, în baza prevederilor art. 46 şi 47 din noul statut, propunem şi vă rugăm, Domnilor membri, să binevoiţi a da descărcarea bănească comitetului de direcţie de gestiunea sa pe anul 1941—42.

Censori: Ing. Insp. G-ral **N. Georgescu**
Ing. Insp. G-ral **I. Ghica**
Avocat **Asvadurov**

BILANTUL
LIGII NAVALE ROMÂNE
INCHEIAT LA 31 MARTIE 1942

ACTIV

1	Cassa — numerar la 31 Martie 1942		356.000
2	Cassa de Depuneri - Fond rezervă - depus în numerar	750.000	
3	Efecte publice (val. nominală) . . 908.500	828.954	1.578.954
4	Garanţie Soc. de Electricitate . . .		805
5	Imprumut filiala Constanţa		366.000
6	Filialele — sold debitor cu val. produselor as. lor	215.009	
7	Căpităniile de porturi — sold debitor cu val. produselor as. lor	26.364	241.373
8	Mobilier		1
	Total . .		2.543.133
	CONTURI DE ORDINE		
1	Filiala Cetatea Albă în păstrare . .	100.950	
2	„ Chişinău „ . . .	25.900	
3	„ Cluj „ „ . .	3.359	130.209

PASIV

1	Fondul de rezervă statutar L. N. R. .		1.578.954
2	Soldul creditor al produselor L.N.R. .		241.373
3	„ diverse conturi		722.806
	Total . .		2.543.133
	CONTURI DE ORDINE		
1	Filiala Cetatea Albă		100.950
2	„ Chişinău		25.900
3	„ Cluj		3.359

CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERI
INCHEIAT LA 31 MARTIE 1942

DEBIT

1	Salarii		924.000
2	Luminat, încălzit, telefon şi întreţinere		112.109
3	Expediţii, furnituri, imprimate, etc. .		69.271
4	Confecţionare de insigne, carnete şi diverse		101.949
5	Remize încasator		96.470
6	Propagandă prin conferinţe, cinematograf, etc.		209.325
7	Premii pentru concursuri nautice, înnot si lucr. marinăreşti		38.921
8	Diferenţă neacoperită la editarea revistei		432.069
9	Costul a 125.000 coale hârtie pentru revistă		163.172
10	Excedentul anului acesta		257.765
	Total . .		2.405.051

CREDIT

1	Cotizaţii		115.937
2	Calendarul pe 1942		105.869
3	Cărţi, broşuri, etc.		33.273
4	Diverse venituri		79.007
5	Subvenţii şi donaţii		2.070.965
	Total . .		2.405.051

Verificat bilanţul şi Contul de Profit şi Pierderi şi găsit conform cu registrele

Preşedinte L. N. R.
C. Amiral Adjutant
N. PĂIŞ

Secretar general
Comandor. A. Negulescu

Cenzori { Ing. Insp. general *N. Georgescu*; „ „ „ *Ioan I. Ghica*; Avocat . . . . . *C. Asvadurov*

Contabil,
N. Eanescu

Activitatea filialelor.

TULCEA.

Pentru acest an putem constata că veniturile au fost mai mici ca anul trecut iar bilanţul deficitar din cauză că, deşi s'a făcut propagandă intensă, dar din cauza războiului nostru sfânt pentru întregirea neamului, majoritatea membrilor au fost mobilizaţi şi plecaţi din localitate la datorie.

Ambarcaţiunile filialei au fost puse la dispoziţia Regimentului din localitate pentru trebuinţele sale.

„Ziua apelor", nu s'a serbat, iar de „Ziua Marinei", 15 August 1941 s'a oficiat în localitate la Catedrala Sfântului Niculae un serviciu religios în prezenţa autorităţilor militare şi civile pentru pomenirea eroilor marinari, când s'a făcut şi pomenirea lor.

La 18 Ianuarie 1942 în continuarea propagandei marinăreşti s'a ţinut o conferinţă organizată de centrala din Bucureşti cu concursul liceelor locale.

Serbări nu s'au putut face pentru sporirea veniturilor filialei, din cauza împrejurărilor.

Comisia cenzorilor constată cu mulţumire că deşi filiala este deficitară în acest an, totuşi comitetul rămas al filialei a depus o muncă rodnică pentru propaganda marinărească.

Cu această ocazie constatăm că pe lângă ambarcaţiunile filialei în bună stare, o parte fiind deteriorate, sau distruse, filiala mai posedă ca efecte şi numerar următoarele sume: Lei 2400 în 4 bonuri de Inzestrare a câte Lei 500 cu numerile 262175/ 6, 7 şi 78; şi 4 bonuri a câte lei 100 cu numerile 422475/ 6, 7 şi 78; lei 313 în recipisa consemnare 10044/940 fond rezervă 1938, lei 2896 în recipisa consemnare Nr. 127/941 fond rezervă 1940 şi lei 422 în fond rezervă în recipisa consemnare Nr. 8601/942, fond rezervă 1941.

Verificând gestiunea financiară pe anul 1941 comisia cenzorilor o găseşte în perfectă regulă, propunând aprobarea gestiunei financiare pe anul 1941.

CONSTANŢA.

In cursul acestui an activitatea Filialei L. N. R. Constanţa a fost redusă din cauza evenimentelor prin care în special a trecut Constanţa, limitându-se la încasarea cotizaţiilor şi distribuirea revistelor d-lor abonaţi şi membri ai acestei Filiale.

De Ziua Marinei s'au oficiat slujbe religioase pentru pomenirea Eroilor Marinari din războaiele 1913, 1916 şi din actualul război, la toate bisericele din localitate, fără a avea caracter oficial.

In cursul anului au avut loc trei reprezentaţii cinematografice sub patronajul acestei Filiale, rulându-se filmele:

1. Băeţi în Uniformă, cu jurnal S.O.S.
2. Lordul Jeff cu două jurnale de propagandă.
3. Războiul Nostru Sfânt cu o complectare.

Toate la un loc au adus un beneficiu net de 26.979 lei având pe deasupra şi un strălucit succes moral.

Deşi am prevăzut în budget pentru încasări de cotizaţii şi abonamente la Revista „Marea Noastră", suma de lei 156.000, din cauza situaţiei special creiate Constanţei cu ocazia războiului, nu s'a putut încasa pentru cotizaţii decât 139.710 lei, mulţi membri ai acestei Filiale plecând din Constanţa şi totuşi totalul încasărilor au întrecut prevederile budgetare cu 8.814 lei, iar cheltuelile au fost cu 31.995 lei mai mici faţă de prevederile budgetare, după cum se constată şi din procesul verbal, raport al domnilor cenzori.

In cursul anului trecut o parte din mobilierul acestei Filiale a fost împrumutat C. II A. din localitate spre folosinţa d-lui comandant al acestui corp.

Cu ocazia plecării C. II. A. din localitate, am retras acest mobilier şi l'am depozitat într'o cameră la Şcoala Navală.

Centrala L. N. R. ne-a aprobat ca o parte din acest mobilier să-l împrumutăm la Cartierul Diviziei de Mare, unde se păstrează în mai bune condiţiuni.

CAMPULUNG-MUSCEL.

1. Această Filială a funcţionat în anul 1941—42 cu următorul comitet:

Preşedinte: Lt.-Colonel rez. Babeu Zaharie, fost în cadrele Comenduirei Pieţei C. Lung-Muscel.

Vicepreşed. Lt.-Colonel Petrescu Vasile, din Cercul de Recrutare Muscel.

Membrii: Maior Mironescu Petre şi Plot. Major Samuilă Gheorghe, ambii din Cercul de Recrutare Muscel.

Casier: Plot. Major Ad-ţie Vâlceanu Marcu, din Cercul de Recrutare Muscel.

2. Sediul Filialei a funcţionat anul acesta în localul Cercului de Recrutare Muscel.

3. In cursul anului 1941-42 s'au înscris un membru major şi 8 juniori şi s'au mai retras încă 23 membri majori, toţi aceştia din ofiţerii şi subofiţerii regimentului 30 Dorobanţi Muscel P. A. cari în cursul acestui an au fost pe front.

Deci numai datorită evenimentelor de astăzi filiala a rămas azi cu 25 de membri.

4. Sumele încasate de această filială dela toţi membrii au fost contabilizate şi lichidate aşa după cum se poate vedea din bilanţul alăturat ce a fost încheiat pe ziua de 31 Martie 1942.

Ţinem să menţionăm că dacă răsboiul Sfânt nu se ivea această Filială avea să aibă o extindere şi mai mare faţă de anul 1939-40.

CĂLĂRAŞI.

Liga Navală Română Filiala Călăraşi-Ialomiţa, a luat fiinţă în vara anului 1940, urmărind cu străduinţă realizarea scopului înalt al Ligei, de a desvolta spiritul de iubire de apă.

Având în vedere timpurile grele prin care trecem, nu am putut realiza un program bogat de activitate pentru atingerea scopului propus.

Cu preţiosul concurs dat de către membrii majori şi juniori, s'au putut atinge o parte din ţelurile propuse.

In cursul anului 1941-42, Filiala număra 36 membri majori şi 64 membri juniori, pe cari se poate conta.

Cu toate străduinţele Comitetului de conducere, din cauza evenimentelor, nu s'a putut organiza nici serbări, nici excursiuni, activitatea rezumându-se numai la realizarea bugetului, propagandă prin reviste, rularea filmului marinăresc trimis de către Centrala L. N. R. şi conferinţa ţinută de d-l Apostol Culea în ziua de 1 Februarie 1942.

Ziua Marinei a fost sărbătorită doar printr'un serviciu religios la Catedrala din Călăraşi, cu care ocazie d-l preşedinte al Filialei Eugen Cialîc a ţinut o cuvântare, arătând însemnătatea zilei de 15 August.

Aceasta ar fi în puţine cuvinte activitatea noastră în anul expirat, iar pentru exerciţiul în curs, dacă evenimentele ne vor permite, credem că vom realiza un program mai bogat.

T.-SEVERIN.

In scopul de a difuza cât mai adânc dragostea pentru marină şi pentru cunoaşterea intereselor noastre, în ceeace priveşte desvoltarea mijloacelor de comunicaţie pe apă, atât din punct de vedere comercial cât mai ales din punct de vedere naţional, am primit colaboratori din toate compartimentele de activitate ale soocietăţei româneşti din localitate.

Datorită activităţii membrilor comitetului, filiala noastră numără astăzi 122 membrii activi şi sperăm ca în cursul noului an, numărul membrilor să fie cu mult sporit.

In ceeace priveşte aducerea la îndeplinire a punctelor din programul de activitate al Ligii Navale Române, cu părere de rău trebuie să constatăm că, din cauza evenimentelor prin care trece ţara noastră de un timp, activitatea comitetului filialei a fost la rândul ei mult stânjenită.

Menţionăm că la 15 August, a fost organizată **Ziua Marinei**

care s'a sărbătorit în cadrul sobru pe care-l impun împrejurările actuale.

Cu acest prilej s'a făcut pomenirea tuturor eroilor marinari căzuţi în campaniile din 1877, 1913, 1916—1919 şi în actualul război, prilejuind astfel momente de adâncă reculegere, spre a înţelege toată măreţia jertfei lor.

In acest scop s'au oficiat, la bisericele din localitate, câte un parastas pentru eroii marinari, căzuţi la datorie, iar la orele 11 un Te-Deum la biserica Catedrală în prezenţa autorităţilor militare şi civile şi a unei numeroase asistenţe şi membrii L. N. R., urmat de pelerinajul la Monumentul Eroilor, unde s'a depus o ancoră de flori, în amintirea eroilor cari ne-au dat cel mai înălţător exemplu de iubire de patrie.

BRAŞOV.

a) La 15 August 1941, s'a oficiat o slujbă religioasă, la troiţa Pregătirii Premilitare, — pentru pomenirea eroilor marinari.

b) tot la această dată s'a deschis o expoziţie, cu concursul Centralei L. N. R. şi-a intreprinderilor industriale din localitate, în special prin al Uzinei „Astra".

c) s'a organizat şi s'au ţinut următoarele conferinţe:

— la data de 14.XII.941, conferinţa „Legende, Tradiţii şi Superstiţii despre mare", de către D-l C. Amiral Negru;

— la data de 18.I.942, — conferinţa „Marinarii Noştri" de către D-l Comandor Negulescu Aurel;

— la data de 15.III.942, — conferinţa „Istoria se repetă" desvoltată tot de D-l Comandor Negulescu Aurel;

— tot în ciclul conferinţelor din acest an, intră şi conferinţa D-l Comandor P. Popescu Deveselu, despre „Acţiunea Marinei Noastre în actualul război" ce s'a ţinut în ziua de 19 Aprilie a.c.

Toate conferinţele s'au ţinut în sala festivă a liceului „Dr. I. Mesota" punându-i-se sala la dispoziţie în mod gratuit de către D-l Prof. Bălăcescu, Directorul Liceului; singura conferinţă a D-lui Comandor P. Popescu Deveselu, s'a ţinut în sala cinematografului „Astra".

d) Concursurile ce s'au organizat şi ţinut în acest an au fost: un concurs literar ţinut cu elevele şi elevii liceelor din localitate; s'au prezentat 56 concurenţi.

Comisia la acest concurs a fost formată din toţi profesorii şi profesoarele de limba Română dela liceele de fete şi băeţi din localitate.

Premiile oferite au fost distribuite în ziua de 18.I.942, după conferintă, de către D-l Comandor Negulescu Aurel, secretarul Centralei L. N. R.

— un concurs ţinut cu elevelele şi elevii din clasa 4-a primară, la care s'au prezentat 81 candidaţi.

Comisia, la acest concurs a fost compusă din Inspectorul Şcolar judeţean, un director şi-o directoare dela şcoalele primare.

— un concurs de desen, la care s'au prezentat 60 de candidaţi, toţi elevi şi elevele din liceele din localitate.

Comisia a fost compusă din profesoarele şi profesorii de desen din localitate.

La aceste două concursuri premiile s'au distribuit în cadrul unei serbări ce a fost organizată de Inspectoratul Şcolar judeţean. Serbarea a avut un caracter public, având o reuşită foarte bună.

e) Reprezentaţii cinematografice.

— In mod periodic s'au reprezentat diferite filme la cinematografele „Astra" şi „Corso", la care a participat tineretul (elevi, eleve de curs primar şi secundar) precum şi muncitorii.

— In fiecare Duminică, la cinematograful I. A. R., pentru muncitorii acelei uzine.

Deşi am fost solicitaţi şi de alte uzine de-a le organiza în interiorul fabricelor astfel de reprezentaţii, precum am fost solicitaţi şi de unele comune din Judeţ şi-am adus un aparat de cinematograf portativ al Centralei L. N. R., la Braşov, totuşi aceste reprezentaţii au fost foarte reduse, întrucât:

— unele uzine ca: Astra, Malaxa şi Voina, nu au săli care să se preteze la astfel de reprezentaţii;

la comune, deşi sunt săli destul de încăpătoare şi frumoase nu avem posibilitatea de a transporta nici aparatul şi nici filmele.

Acest lucru însă cred că se va putea înfăptui imediat ce vom avea posibilitatea de transport, sau uşurinţa lui.

Proecte pentru anul ce urmează:

Se va căuta a se duce o propagandă cât mai întinsă, pentru:

— a se majora numărul membrilor majori şi minori;

— a se organiza şi în vara acestui an o expoziţie, care sperăm să aibă un succes mult mai mare;

— se va organiza diferite concursuri: literare, desen-maritim şi de miniaturi.

— suntem în cercetare a se vedea cui aparţine strandul dela Dârste, pentru a se lua în arendă pe seama Filialei, în vederea exploatării pe timpul verii şi pentru a se putea organiza diferite manifestaţiuni.

GALAŢI.

In cursul anului 1941 activitatea filialei a fost mai redusă din cauza evenimentelor şi mai ales că circulaţia în porturi şi pe vapoare n'a fost complect permisă iar majoritatea membrilor mobilizaţi.

Totuşi am dat **o reprezentaţie de teatru şi cinematograf** cu jurnal marinăresc, la care publicul şi mai ales şcolarii au arătat un interes deosebit.

Am mai menţinut **propaganda prin împărţirea revistelor rămase nedistribuite** din cauza deplasărilor fără a se şti adresele, — la Spitalele de răniţi din localitate, şi la Institutul Militar de Educaţie pentru orfani şi fiii invalizilor de război, dela cari am primit mulţumiri. De exemplu: „Aduc cele mai frumoase mulţumiri Ligei Navale Române filiala Galaţi pentru revistele „Marea Noastră" destinate literaturei răniţilor noştri, ce îşi vor uita suferinţa prin citit: Spitalul Z. I. Nr. 206; „Institutul Militar de Educaţie a orfanilor şi fiilor invalizilor din războiu" mulţumeşte cu căldură pentru gestul D-voastră demn de laudă; „Spitalul Z. I. 207" exprimă cele mai calde mulţumiri atât din partea spitalului cât şi din partea răniţilor; „Spitalul Elisabeta Doamna, mulţumeşte frumos împreună cu răniţii, pentru cari aceste reviste sunt destinate, etc.

Ziua Apelor nu s'a serbat din cauza evenimentelor.

Ziua Marinei s'a serbat într'un cadru sobru şi plin de măreţie. S'a oficiat un serviciu divin în sala de recepţie a Palatului N. F. R., la care au luat parte toate notabilităţile oraşului în frunte cu D-l General Popescu, Comandantul Garnizoanei şi D-l Prefect al Judeţului, Colonel Goţescu, o Companie de Infanterie de Marină cu muzică şi Ofiţerii garnizoanei Galaţi.

Vorbeşte din partea D-lui Amiral Eustaţiu, reprezentantul camarazilor marinari de toate categoriile d-l Comandor Pompiliu Georgescu, după care asistenţa a trecut în piaţa Palatului, unde d-l Colonel Grecea, a vorbit ostaşilor despre importanţa zilei şi contribuţia dată ţărei de marinari.

Cu tot timpul neprielnic, avem înscrişi peste **500 de membrii din cari 357 au plătit cotizaţiile,** după cum se poate vedea din contul de gestiune, care se prezintă cu excedente.

Sperăm cu toată nădedeja în victoria finală, care odată cu măreţia evenimentelor şi fericirea scumpei noastre patrii, filiala noastră să ia un avânt cât mai mare.

CALAFAT.

Cu toate evenimentele istorice din ziua de 22 Iunie 1941 şi până în prezent, Filiala noastră şi-a continuat activitatea, mult mai bine ca în anul precedent, bine înţeles resimţindu-se în desvoltarea crescândă a membrilor înscrişi.

Mai constatăm cu mulţumire că Filiala Calafat ,prin d-l Ioan Cârstea, Secretarul Filialei, cu toată criza în care ne găsim, a reuşit a obţine înscrieri de noi membri, adică dela 1 Aprilie 1941, şi până la 31 Martie 1942, s'au înscris încă 102 membri majori şi 3 membri juniori, total 104 membri şi încasând cotizaţiile la zi dela întregul număr de 166 membri majori şi 9 membri juniori.

Ca totdeauna prima noastră datorie este de a ne îndrepta gândurile la scumpii noştri dispăruţi, pe care Filiala i-a avut înscrişi ca membri şi aceştia sunt:

Alecu Antipa; Ioan St. Teodorof; Ioan Voinea, Căpitan Regimentul 31 Dorobanţi; D-tru Vizireanu, Căpitan Regimentul 31 Dorobanţi.

Scopul principal al statutelor L. N. R. din Bucureşti este de a propaga, răspândi şi întreţine în populaţie, spiritul Marinăresc, în masa mare a celor care iubesc **Dunărea, Marea şi Marina,** precum şi gusturile **Sporturilor Nautice,** dar nu le cunosc, mai cu seamă **Tineretul.**

Filiala noastră recent înfiinţată, numai de 2 ani, are înscrişi membri majori 166, iar membri juniori, 9, Total 175.

IAŞI.

cuprinzând activitatea L. N. R. — Filiala Iaşi, — pe intervalul de timp dela 1 Aprilie 1939 la 31 Martie 1942.

I. — **Organizare.**

Liga Navală Română, — Filiala Iaşi, — a luat fiinţă pe ziua de 5 Noembrie 1938, în baza ordinului C. 4. A., — Stat Major, — Nr. 23.682 din 26.IX.938, sub conducerea şi administraţia:

1. Domnului General Comandânt al Corpului 4 Armată, ca Preşedinte de Onoare;

2. Un Comitet de Direcţie şi Ad-ţie, compus din:

– Comandantul Secund al C. 4 A., ca Preşedinte activ;

– Membri:

– Primarul Municipiului Iaşi, ca Vice-preşedinte;

– Un Comitet compus din 23 membri, reprezentanţi ai autorităţilor civile şi militare; (instituţii de cultură, muncă, sănătate) pentru răspunderea şi desfăşurarea propagandei în rândurile poporului şi tineretului, spre a-i face să iubească MAREA NOASTRĂ şi pe marinari.

I. — **Activitate desfăşurată.**

1. Organizare de serbări, festivaluri, spectacole de cinematograf cu filme din viaţa marinărească, pentru răspândirea ideei în rândurile tineretului şi poporului.

a) In anul 1939—40, s'a organizat:

– Serbarea zilei apelor, care a avut loc la 25 Iulie 1939, în Strandul Iaşului. Cu această ocazie, s'a făcut o întinsă propagandă pentru atragerea tineretului spre a se înscrie ca membri a-i Filialei;

– Serbarea dela 15 August 1939 „ZIUA MARINEI" a avut acelaş caracter de răspândirea ideei în rândurile tineretului şi poporului;

b) In anul 1940—41 nu s'a organizat nici un fel de serbări, din cauza evenimentelor, prin cedarea vremelnică a Basarabiei şi Bucovinei de Nord.

Tot în acest timp, numărul membrilor, care în anul 1939—40 era de 400, în acest an a scăzut simţitor, neputându-se astfel realiza prevederile proectului de buget.

c) In anul 1941, activitatea Filialei s'a redus şi mai mult, prin decretarea mobilizării la 21.V.941.

Ziua Marinei, — la 15.VIII.941, — a fost sărbătorită cu un caracter special de reculegere, constând dintr'un serviciu divin, care s'a oficiat în toate bisericile din cuprinsul oraşelor şi satelor teritoriului Comandamentului 4 Teritorial, în care scop s'a dat ordinul Nr. 18, din 11.VIII.941, către toate Garnizoanele respective.

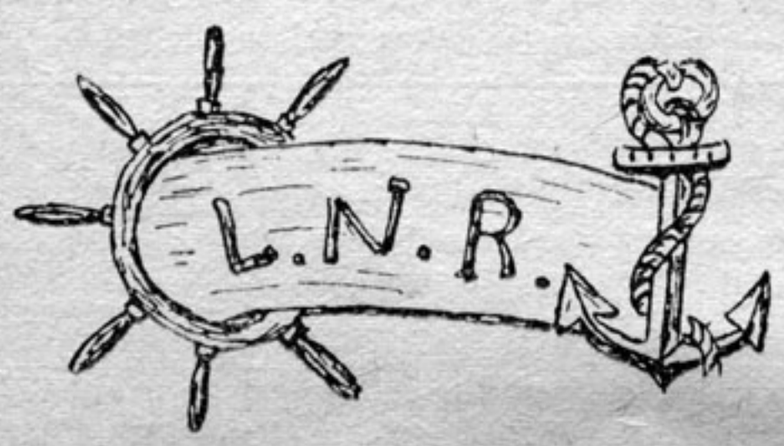

Ştiri din străinătate

BULGARIA

Noi construcţiuni navale. Potrivit informaţiilor sosite din Sofia, guvernul bulgar a hotărît construirea a 10 noi vapoare de transport a câte 5000 tone fiecare, cari vor fi destinate complectării parcului de vase ce deservesc navigaţia maritimă bulgară din Marea Neagră.

Pentru deservirea traficului maritim din Marea Egee, vor fi construite alte 6 vase de transport a câte 3.000 tone fiecare, iar pentru complectarea parcului de vase întrebuinţat în navigaţia dunăreană se vor construi 6 noi motonave, 6 şlepuri, 30 remorchere de şlepuri, 6 tancuri petrolifere, precum şi 2 vase de pasageri.

(*D. V. N.* Nr. 3/942)

CROAŢIA

Proect de construire a canalului Dunăre-Marea Adriatică. Guvernul croat studiază proectul de construire a canalului Dunăre-Marea Adriatică ce va străbate teritoriul croat. Prima porţiune a acestui canal va porni dela Vukovar şi va trece prin Vinkovici pentru a ajunge la Samac-Slavon, efectuând legătura între Sava şi Dunăre. Acest nou traseu va avea o lungime de 59 km. şi va scurta legătura pe calea apei dintre Vukovar şi Samac cu 416 km. Cheltuelile ce vor fi necesare pentru construirea acestei porţiuni însumează circa 500 milioane kuna.

A doua porţiune a acestei căi fluviale se va realiza prin reglementarea Savei, între localităţile Samac-Slavon şi Sisek şi a fluviului Kulpa până în sus de localitatea Karlstadt şi va necesita cam 300 milioane kuna.

A treia porţiune a acestei artere fluviale va fi formată de canalul care va face legătura dintre fluviul Kulpa şi Marea Adriatică şi care se va termina la Süsak. Construirea acestei ultime porţiuni va întâmpina greutatea anihilării considerabilelor diferenţe de nivel existente în acea regiune, greutăţi ce nu vor putea fi înlăturate decât prin amenajarea mai multor stăvilare.

(*Berliner Börsen Zeitung,* Nr. 20/942)

ITALIA

Construirea unui pod plutitor peste lacul Magiore. Cercurile interesate din localităţile Pallanzo şi Laveno au elaborat un proect de construire a unui pod plutitor peste lacul Magiore, care va reduce la numai 3 km. distanţa ce separă cele două oraşe şi care pe calea terestră este mult mai mare.

Acest proect prezintă o importanţă deosebită dat fiind că prin realizarea sa, legătura dintre calea ferată ce trece prin Simplon spre a ajunge la Milano, se va putea face într'un timp mult mai scurt.

(*N. F. A.* Nr. 4/942)

Transportarea mărfurilor aparţinând particularilor cu ajutorul vaselor auxiliare ale marinei de război. Printr'un decret publicat în Monitorul Oficial s'a permis transportarea mărfurilor aparţinând particularilor, numai cele asigurate, cu vasele ce au fost rechiziţionate de marina de răsboi. Taxele aferente acestor transporturi vor fi fixate de Administraţia Marinei de Război.

(*N. F. A.* Nr. 4/942)

PORTUGALIA

Legături maritime cu Statele Unite. In urma situaţiei care s'a creiat prin declaraţia de război făcută de Japonia Statelor-Unite,

„American Export Lines" a comunicat biroului său din Lisabona că până la noi dispoziţiuni, vasele sale nu vor mai intra în acel port. Deoarece societatea „American Export Lines" este singura societate care a menţinut până acum legătura maritimă regulată cu Lisabona, înseamnă că pe viitor vasele de sub pavilionul Statelor-Unite nu vor mai apare în porturile portugheze. Liniile portugheze care fac curse regulate cu Statele Unite menţin însă mai departe, până la noi dispoziţiuni, cursele lor.

(*N. F. A.* Nr. 295/941)

Tonajul navelor americane de sub pavilionul Panamez.

Flota comercială a Republicei Panama a sporit dela începutul războiului cu 82 unităţi însumând un total de 420.000 tone. Acum totalul navelor sub pavilion panamez este de 270 reprezentând 1,75 milioane tonaj greu. Această sporire se datoreşte evident trecerii navelor nord-americane sub pavilionul Republicii Panama, pentru ca astfel să poată sluji transporturilor îndreptate spre Anglia. Printre aceste nave cedate sunt: 70 vase cisterne având un total de 390 mii tonaj greu. Pe de altă parte exercitarea navigaţiei sub pavilion panamez beneficiază de însemnate înlesniri fiscale.

SERBIA

Amenajarea portului Belgrad. După terminarea operaţiunilor de război, lucrările de amenajare a portului Belgrad au continuat cu ajutorul autorităţilor administrative germane.

Portul Belgrad se află pe malul drept al Savei şi este situat la câteva sute de metri de vărsarea Savei în Dunăre.

Noile instalaţiuni portuare se vor întinde până la podul Zemun (Zemlin). Intinderea totală a instalaţiunilor de cheiuri va avea 1.180 m. Din această lungime, s'au terminat 1.000 m. care s'au dat în exploatare. Instalaţunile noi sunt înzestrate cu utilajul technic necesar unei exploatări portuare moderne. In lungul cheiului se află două linii ferate, care leagă direct portul cu reţeaua căilor ferate sârbeşti.

O a treia linie ferată duce până la magazile portului. Contrariu celor prevăzute în proect, deocamdată magaziile au numai parter şi cuprind o suprafaţă de 4.500 m. p. In port sunt montate 6 macarale furnizate din Germania, cu o capacitate de 1,5—20 tone.

(*Zeitschrift für Binnen-Schiffhart.* Nr. 11/941)

SLOVACIA

Un nou tarif direct de transbordare dunăreană. Cu valabilitatea dela 1 Noembrie 1941, căile ferate slovace au introdus un tarif nou de transbordare pentru traficul de mărfuri prin Bratislava Pristav şi Bratislava Pristav Verejne Skladistia, în locul tarifului direct de transbordare al fostelor căi ferate cehoslovace.

Acest nou tarif se aplică pentru toate transporturile care sosesc pe calea Dunării din localităţile prevăzute cu taxe vamale la Bratislava Pristav şi Bratislava Pristav-Verejne Skladistia sau se transportă pe Dunăre din aceste porturi în localităţile prevăzute cu taxe vamale, printr'una din societăţile de navigaţie dunăreană, făcând parte din Uniunea denumită „Traficul comun de mărfuri al societăţilor dunărene".

In scrisoarea de trăsură, trebue să se treacă menţiunea: „Marfă de transbordare din... (ţara de expediţie sau staţia-port)", iar pentru transporturile care merg la export, se va trece şi societatea de navigaţie, care urmează să transporte mărfurile respective mai departe pe Dunăre.

In caz de împiedecare a transportului pe Dunăre, tariful poate fi aplicat chiar dacă transportul este efectuat mai departe în străinătate cu calea ferată. In special, trebue accentuat asupra faptului că taxele acestui tarif se aplică pe cale de restituire şi la transporturile care sosind din străinătate sunt surprinse pe Dunăre şi din cauza suspendării navigaţiei trebuesc transportate pe calea ferată dintr'un port dunărean străin spre Slovacia prin punctele de frontieră Ceklis sau Gan.

Noul tarif de transbordare se aplică nu numai la transporturile slovace de import şi export, ci şi la transporturile străine care traversează Slovacia prin Bratislava. (*N. F. A.*, Nr. 269/941)

SUEDIA

Inaugurarea oficială a canalului Falsterbo. Navigaţia pe canalul Falsterbo a început mai de mult, dar oficial exploatarea canalului a fost inaugurată abia la 1 Ianuarie 1942.

Situaţia flotei comerciale. La începutul lunei Ianuarie 1942, flota comercială suedeză era formată din 2.135 unităţi care totalizau 1,48 milioane TBR, respectiv 1,02 milioane TNR, dintre care 433.247 TNR, erau vase de transport, 527.663 TNR motonave şi 62.700 TNR vase cu pânze. (*N. F. A.* Nr. 4/942)

UNGARIA

Construirea canalului Dunăre-Tisa. In anul curent s'a prevăzut pentru regularizarea fluviilor ungare o sumă de 50 milioane pengö, din care o mare parte a şi fost cheltuită. Bugetul ungar pentru anul 1942, prevede din nou sume importante pentru construcţiuni hidraulice. Intre altele sunt în curs pregătirile pentru construirea unui canal navigabil între Dunăre-Tisa. (*D. V. N.* Nr. 283/941)

● *Subvenţiile Statului pentru căile de navigaţie.* După cum rezultă din bugetul pentru anul 1942, subvenţia Statului de 3,5 milioane pengö pentru Societatea ungară de navigaţie fluvială şi maritimă, a fost menţinută mai departe.

Conform proectelor existente, parcul de vase al acestei întreprinderi va fi sporit. Deasemeni va fi continuată şi modernizarea şantierelor navale din Komarom.

Societatea de navigaţie dunăreano-maritimă (DETERT), fosta MEFTER va fi subvenţionată ca şi în trecut cu suma de 0,20 milioane pengö. Această societate, în anul curent, a pus în circulaţie două vase dunărene-maritime, iar în anul viitor parcul va fi sporit cu alte două vase similare.

Portul liber naţional Csepel, în anul trecut a avut un excedent important. Subvenţia acordată navigaţiei aeriene ungare în sumă de 2 milioane pengö a fost majorată în bugetul pe anul 1942 la 3 milioane pengö. Această măsură este justificată de cererile care au crescut foarte mult în urma măririi teritoriului ţării.

(*N. F. A.*, Nr. 259/941)

Amenjarea portului liber Csepel din Budapesta. In cadrul bugetului pe anul 1942 a fost prevăzută o sumă suficientă pentru amenajarea în continuare a portului liber Csepel din Budapesta. Intre altele, antreprizele pentru lână care în prezent au trei etaje, vor fi mărite cu încă trei etaje. In viitor vagoanele vor fi aduse direct în antrepozite aşa încât încărcarea nu va mai fi influenţată de vremea rea.

Tot în anul 1942 se va construi un antrepozit nou pe o suprafaţă de 3.000 m .p. şi cu o capacitate de 150 până la 200 vagoane pentru depozitarea diferitelor mărfuri.

In acelaş timp, pentru asigurarea instalaţiunilor din portul liber contra focului, în şantierele navale ale fabricei de maşini Ganz se construeşte un vas amenajat cu instalaţiuni moderne de pompieri.

(*N. F. A.*, Nr. 297/941)

Canalizarea fluviului Sio. Lucrările de canalizare a fluviului Sio, mulţumită cărora se va putea realiza importanta legătură fluvială dintre lacul Balaton-Dunăre-Tisa, vor fi reluate în primăvara anului 1942.

Durata acestor lucrări, cari vor necesita învestirea — conform proectului de deviz — a 7,2 milioane pengö, se crede că va fi de 6—7 luni.

Paralel cu construirea acestei noi căi fluviale, în cursul anului 1943 se vor relua şi lucrările de amenajare a canalului Dunăre-Tisa. (*N. F. A.* Nr. 8/942)

SERVICIUL MARITIM ROMÂN

(S. M. R.)

DIRECȚIUNEA GENERALA:

BUCUREȘTI, B-DUL TAKE IONESCU, No. 1—3, Telef. 5.20.60 și 3.22.61

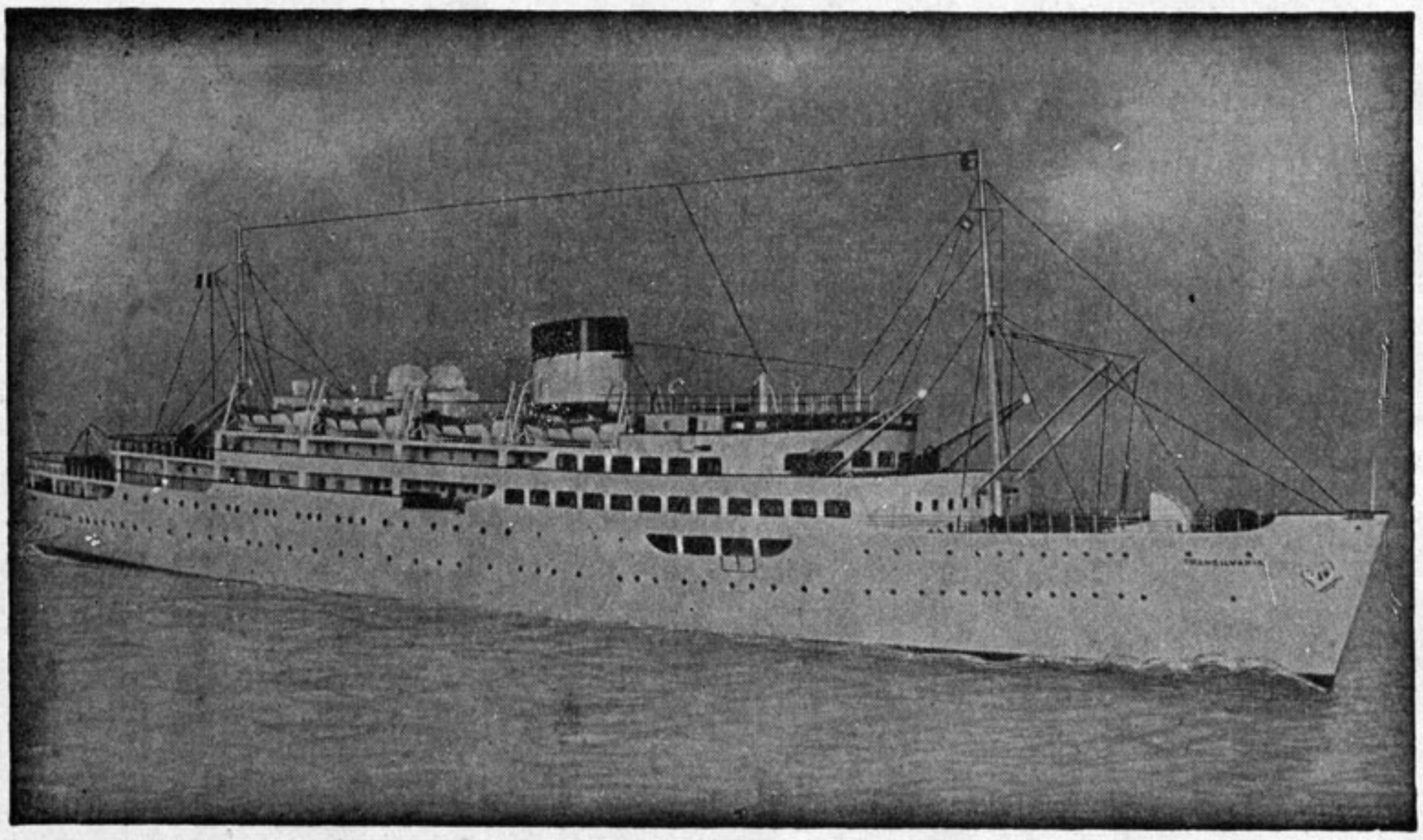

Vaporul „TRANSILVANIA"

La reluarea navigației va deservi, cu vapoare rapide de pasageri și mărfuri, linia Mediterana Orientală, (Levant) și Mediterana Occidentală, cu plecări regulate din Dunăre și Constanța.

Vaporul „SULINA" la New-York

ȘANTIERELE NAVALE GALAȚI

Direcțiunea Generală
B U C U R E Ș T I
Str. Vasile Alexandri 4
Tel. 240.16

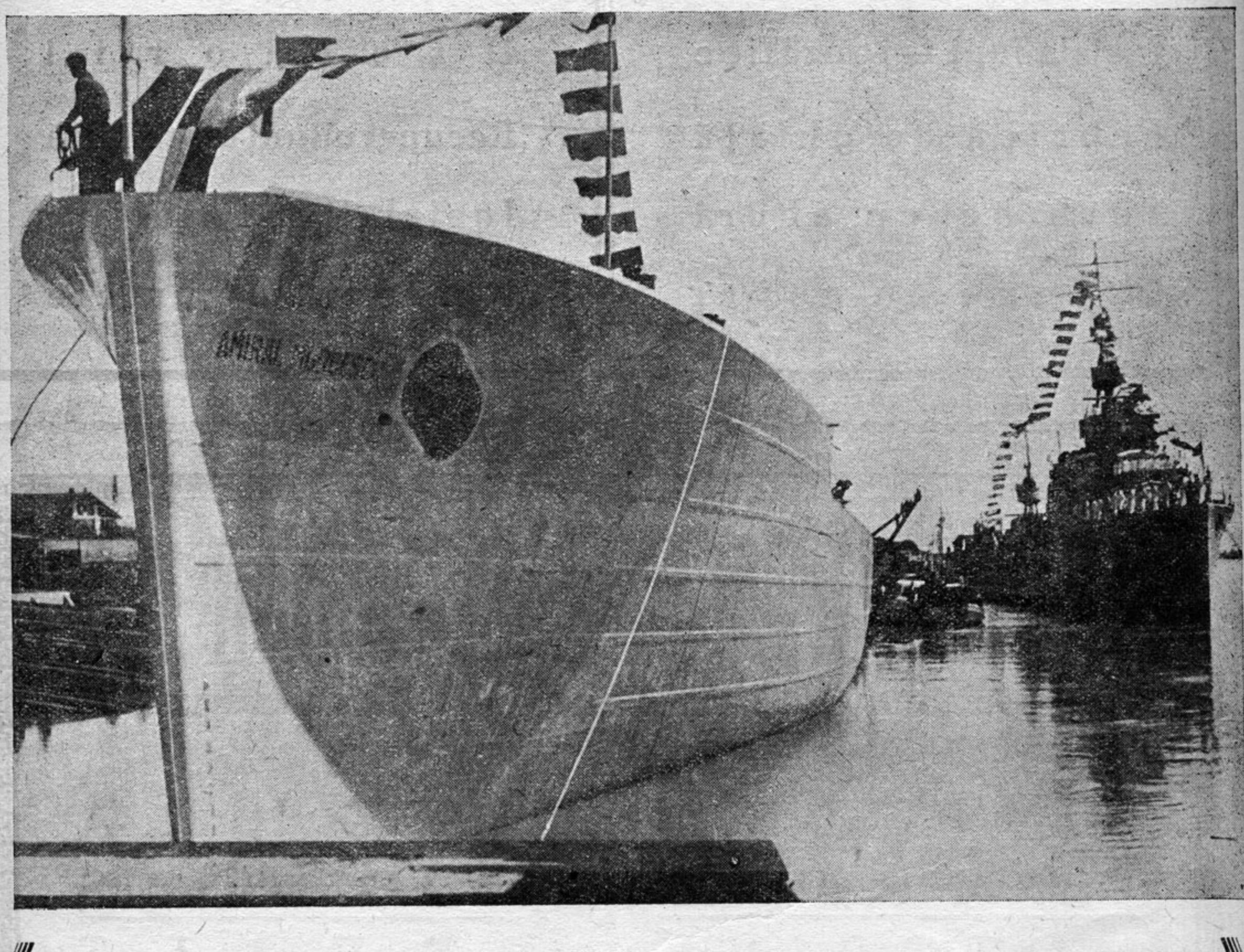

VASE DE RĂSBOI * VASE COMERCIALE

Șantierele
G A L A Ț I
Str. Arsenalului 4
Tel. 27.65